

**แนวโน้ม
อุตสาหกรรม
ปี 2567**

46 กลุ่มอุตสาหกรรม และ 5 ภูมิภาค

**ฝ่ายเศรษฐกิจและวิชาการ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย**

หมายเหตุ: การสำรวจและเก็บข้อมูลในเดือนธันวาคม 2566

แนวโน้มอุตสาหกรรมในปี 2567 (46 กลุ่มอุตสาหกรรม และ 5 ภูมิภาค)

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) ได้ดำเนินการสำรวจความเห็นต่อสถานการณ์และแนวโน้มอุตสาหกรรมจาก 46 กลุ่มอุตสาหกรรม และแนวโน้มอุตสาหกรรมในแต่ละภูมิภาคจาก 5 สภาอุตสาหกรรมภาค เป็นประจำทุกปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสะท้อนมุมมองความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวโน้มอุตสาหกรรม และมีกลุ่มเป้าหมายได้แก่ ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมหรือผู้แทนฯ 46 กลุ่มอุตสาหกรรม และประธานสภาอุตสาหกรรมภาคหรือผู้แทนฯ 5 สภาอุตสาหกรรมภาค ในฐานะเป็นตัวแทนสะท้อนมุมมองความเห็นแนวโน้มอุตสาหกรรมในปี 2567 เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งสำรวจความเห็นและรวบรวมข้อมูลในเดือนธันวาคม 2566

สรุปผลการประเมินแนวโน้ม 46 กลุ่มอุตสาหกรรม และ 5 ภูมิภาค ในปี 2567 พบว่า แนวโน้ม 46 กลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้นมีทั้งหมด 22 กลุ่มอุตสาหกรรม, กลุ่มอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะทรงตัวมีทั้งหมด 11 กลุ่มอุตสาหกรรม, และกลุ่มอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะหดตัวลงมีทั้งหมด 13 กลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งอุตสาหกรรมส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีแนวโน้มขยายตัวดีขึ้นจากปีที่ผ่านมาเป็นสำคัญ และแนวโน้มอุตสาหกรรม 5 ภูมิภาค โดยอุตสาหกรรมในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะขยายตัวได้ ส่วนอุตสาหกรรมในภูมิภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ คาดว่าจะทรงตัว ในขณะที่อุตสาหกรรมในภูมิภาคกลาง คาดว่าจะหดตัวลง ซึ่งอุตสาหกรรมในแต่ละภูมิภาคยังมีทิศทางที่ทรงตัวต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา

โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่

- 1) ได้รับความนิยมนับจากความต้องการสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว
- 2) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก
- 3) ความผันผวนของค่าเงินบาทที่อยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า
- 4) แนวโน้มคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้าสำคัญ เช่น สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC
- 5) ผู้ประกอบการได้มีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์ เพื่อลดต้นทุนด้านค่าไฟฟ้า
- 6) ทิศทางราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน

ปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่

- 1) ทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและปัญหาหนี้ของ EGAT
- 2) ปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานโลกเพิ่มขึ้น
- 3) การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต
- 4) ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ
- 5) ได้รับผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน
- 6) ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ CBAM ยุโรป

ทั้งนี้ ภาคอุตสาหกรรมไทยในปี 2567 ยังมีแนวโน้มที่จะขยายตัวดีขึ้นได้จากผลของฐานต่ำ เนื่องจากปีที่ผ่านมาในหลายอุตสาหกรรมโดยเฉพาะการผลิตเพื่อส่งออกเผชิญปัญหาเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าที่ชะลอตัว ซึ่งในปี 2567 แรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้มีโอกาสเติบโตได้มาจากปัจจัยสนับสนุนทั้งภาคการส่งออกสินค้าที่จะกลับมาขยายตัวได้ การลงทุนภาคเอกชนที่จะฟื้นตัวตาม ภาคการท่องเที่ยวไทยที่จะมีกิจกรรมเดินทางท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติจากมาตรการฟรีวีซ่า และมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐทั้งการบริโภคภายในประเทศ การลงทุนภาคเอกชนไทยและดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ รวมทั้ง การใช้ประโยชน์จากกรอบความตกลงการค้า FTA ควบคู่ไปกับการที่ภาครัฐเร่งเจรจาความตกลงการค้า FTA เพื่อเปิดตลาดส่งออกใหม่ที่มีศักยภาพ ซึ่งจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออกสินค้าไทยได้เพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีนโยบายการยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็น เพื่อสร้างโอกาสให้กับประชาชนในการสร้างรายได้ และอำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจ และยังมีมาตรการการส่งเสริมการลงทุนและการยกระดับอุตสาหกรรมเพื่อผลักดันไทยสู่ฐานการผลิต พร้อมทั้ง เร่งส่งเสริมและยกระดับธุรกิจ SME ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น และส่งเสริมกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างรากฐานในการพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในระยะข้างหน้า

แต่อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจโลกที่ยังมีความผันผวนจากทั้งปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitics) สงครามในรัสเซีย-ยูเครน และอิสราเอล-กลุ่มฮามาส รวมถึง สถานการณ์การเมืองโลก โดยเฉพาะการเลือกตั้งประธานาธิบดีในสหรัฐฯ, ไต้หวัน, และรัสเซีย ที่จะเกิดขึ้นในปีนี้อีกทั้ง สงครามการค้าสหรัฐฯ-จีน ที่ยังยืดเยื้อและอาจรุนแรงขึ้น และยังมีผลกระทบจากปัญหาการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (Climate Change) ซึ่งทำให้มีความเสี่ยงเกี่ยวกับภัยธรรมชาติมากขึ้น ผลผลิตทางการเกษตรอาจลดลง ความมั่นคงทางอาหารอาจมีความสำคัญมากขึ้น และโอกาสเกิดเชื้อโรคใหม่ๆ ที่แพร่ระบาดได้ทั้งพืชและสิ่งมีชีวิต ความท้าทายเหล่านี้เป็นสิ่งที่เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทยยังต้องติดตามและจับตามองอย่างใกล้ชิดต่อไป

1. แนวโน้ม 46 กลุ่มอุตสาหกรรมในปี 2567

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) ประเมินแนวโน้ม 46 กลุ่มอุตสาหกรรมในปี 2567 โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้นมีทั้งหมด 22 กลุ่มอุตสาหกรรม, กลุ่มอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะทรงตัวมีทั้งหมด 11 กลุ่มอุตสาหกรรม, และกลุ่มอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะหดตัวลงมีทั้งหมด 13 กลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งอุตสาหกรรมส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีแนวโน้มขยายตัวดีขึ้นจากปีที่ผ่านมาเป็นสำคัญ

โดยการประเมินแนวโน้มอุตสาหกรรมได้แบ่งกลุ่มเป็น กลุ่มอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้น, กลุ่มอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะทรงตัว, และกลุ่มอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะหดตัวลง โดยสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1) แนวโน้มกลุ่มอุตสาหกรรมในปี 2567 ที่คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้น มีทั้งหมด 22 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมการจัดการเพื่อสิ่งแวดล้อม, การพิมพ์และบรรจุภัณฑ์, เครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น, เครื่องสำอาง, ชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์, ดิจิทัล, ต่อเรือซ่อมเรือและก่อสร้างงานเหล็ก, เทคโนโลยีชีวภาพ, ปูนซีเมนต์, ผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์, ผู้ผลิตไฟฟ้า, พลังงานหมุนเวียน, พลาสติก, ยา, ยาง, ยานยนต์, เยื่อและกระดาษ, รองเท้า, โรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม, โรงเลื่อยและโรงอบไม้, อัญมณีและเครื่องประดับ, และอาหารและเครื่องดื่ม โดยรายละเอียดรายกลุ่มอุตสาหกรรมมีดังนี้

1.1) กลุ่มอุตสาหกรรมการจัดการเพื่อสิ่งแวดล้อม

- กลุ่มอุตสาหกรรมการจัดการเพื่อสิ่งแวดล้อม ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 5 (YoY) ตามแนวโน้มอุตสาหกรรมการผลิตต่างๆ ที่คาดว่าจะขยายตัวได้ดีขึ้นจากความต้องการสินค้าที่เพิ่มขึ้นจากทั้งมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมนี้ยังอยู่ในเทรนด์การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emission) และนโยบายการขับเคลื่อน BCG ที่สนับสนุนทุกอุตสาหกรรมการผลิต ซึ่งเป็นโอกาสในการเติบโตได้ในระยะยาว ประกอบกับประเทศคู่ค้ายังมีกระแสด้านความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) อุตสาหกรรมการจัดการเพื่อสิ่งแวดล้อมเป็นอุตสาหกรรมที่สนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิตต่างๆ ทำให้ความต้องการสินค้าและบริการในอุตสาหกรรมต่างๆ ที่เพิ่มขึ้นจากทั้งมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว ประกอบกับ แนวโน้มความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป 2) การที่ FDI เข้ามาลงทุนมากขึ้นจากการย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามาไทย เกิดการใช้ Local Content, ทำธุรกิจร่วมกัน และเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม อีกทั้ง 3) ปัญหาด้านต้นทุนการผลิตทั้งการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ในอัตราที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและไม่จำเป็นต้องปรับขึ้นราคาสินค้า และราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี 4) หากไทย

สามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และ ไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยสามารถส่งออกสินค้าได้มากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์กับอุตสาหกรรมจัดการเพื่อสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิตต่างๆ

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและปัญหาหนี้ของ EGAT 2) ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศชะลอตัว ประกอบกับ ความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานโลกเพิ่มขึ้น รวมถึง 3) ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) ซึ่งกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม 1) เปิดเผยข้อมูล Primary Data ของแหล่งกำเนิดมลพิษต่างๆ ที่ภาครัฐมีหรือได้รับแจ้งจากภาคเอกชน ต่อสาธารณะ เพื่อเป็นประโยชน์ให้ผู้ประกอบการสามารถวางแผนการลงทุน/การผลิตได้ และ 2) การออกกฎหมายในการควบคุมและกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ และการจัดการของเสียจากการก่อสร้างและรีไซเคิล เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.2) กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์

- กลุ่มอุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 3-5 (YoY) เนื่องจากความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว รวมถึง การซื้อสินค้าออนไลน์ E-Commerce ที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้นจากการย้ายฐานการผลิต เกิดการใช้ Local Content เชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม ประกอบกับ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องจะเป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมได้อย่างยั่งยืน
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว รวมถึง การซื้อสินค้าออนไลน์ E-Commerce ที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีความต้องการบรรจุภัณฑ์หีบห่อสินค้าเพิ่มมากขึ้น, 2) การลงทุนในเครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติ และการใช้พลังงานหมุนเวียนโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์ มีต้นทุนลดลง ทำให้เกิดการลงทุนเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุน ประกอบกับ ราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน, อีกทั้ง 3) FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้นจากการย้ายฐานการผลิต เกิดการใช้ Local Content, ทำธุรกิจร่วมกัน และเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม ทุกรูปแบบ 4) ผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับ

นานาชาติ รวมทั้ง ยังได้พัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อตอบสนองความต้องการและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ด้วยนวัตกรรมการผลิต Eco-Packaging

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศชะลอตัว และความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยืดเยื้ออาจกระทบต่อการส่งออกสินค้าของไทย 2) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน ประกอบกับสินค้าบรรจุภัณฑ์สำเร็จรูปที่ไม่มีคุณภาพและมาตรฐานเข้ามาตีตลาดในราคาถูกซึ่งกระทบต่ออุตสาหกรรมอย่างมาก รวมถึง ยังมีปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) ซึ่งอาจซ้ำเติมปัญหาดังกล่าวได้ อีกทั้ง 3) อุตสาหกรรมยังเผชิญกับปัญหาต้นทุนการผลิตภายในประเทศจากทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและปัญหาหนี้ของ EGAT, การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต, และต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ขอให้เร่งส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือกอย่างจริงจัง ตัวอย่างเช่น ปลดล็อกกฎหมายให้สามารถติดตั้งโซลาร์เซลล์ผลิตไฟฟ้าทุกขนาด รวมถึง ช่วยเหลือดูแลราคาพลังงาน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการช่วยลดภาระต้นทุนการผลิตให้ผู้ประกอบการ
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมการพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ในปี 2566¹ ตลาดบรรจุภัณฑ์รวมเติบโตร้อยละ 4.0 (YoY) โดยบรรจุภัณฑ์กระดาษเติบโตสูงสุด รองลงมาเป็นบรรจุภัณฑ์โลหะ และบรรจุภัณฑ์พลาสติก ตามลำดับ ตามการฟื้นตัวเศรษฐกิจในประเทศ ภาคการท่องเที่ยว ส่งผลทำให้การค้าขายดีขึ้น

1.3) กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น

- กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 8 (YoY) ตามทิศทางเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่คาดว่าจะเริ่มฟื้นตัว โดยเฉพาะตลาดเอเชียที่ยังมีโอกาสเติบโตจากอัตราการถือครองเครื่องปรับอากาศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ รวมถึงหากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และ ไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยในการส่งออกเครื่องปรับอากาศไปยังตลาด EU และ GCC เพิ่มขึ้นได้
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) คำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC และ²ภูมิภาคเอเชียที่ยังมีโอกาสเติบโตซึ่งหลายประเทศยังมีอัตราถือครองเครื่องปรับอากาศต่ำกว่าร้อยละ 20 ของจำนวน

¹ ที่มา: ศูนย์วิเคราะห์เศรษฐกิจ ttb analytics

² ที่มา: The Japan Refrigeration and Air Conditioning Industry Association (JRAIA)

ครัวเรือนทั้งหมด อาทิ อินเดีย, อินโดนีเซีย, ฟิลิปปินส์, เมียนมา, กัมพูชา, และสปป.ลาว เป็นต้น รวมถึง การขยายตัวของความเป็นเมืองและกลุ่มคนชั้นกลางในภูมิภาคเอเชีย 2) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึง การเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทย ในการส่งออกเครื่องปรับอากาศไปตลาด EU และ GCC ได้เพิ่มขึ้น 3) การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ใน อัตราที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและไม่จำเป็นต้องปรับขึ้นราคาสินค้า, และราคาวัตถุดิบ ปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน อย่างไรก็ดี ในระยะข้างหน้า หากความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ ผู้นำเข้า จะเป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อส่งออกได้

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) การบริโภคภายในประเทศ ชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่าคาดไว้ กระทบต่อการจำหน่ายสินค้าในประเทศ ประกอบกับ 2) ยังมีปัญหาด้านอุปสรรคทางการค้าทั้งความขัดแย้ง ภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยืดเยื้อกระทบต่อทั้งราคาพลังงาน และการค้าโลก และปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) และมาตรการด้าน สิ่งแวดล้อมอื่นๆ ซึ่งจะส่งผลให้สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีต้นทุนการผลิตสูงขึ้น รวมถึง ผู้ประกอบการยังไม่มีเทคโนโลยีรองรับ ทำให้ต้องใช้เวลาและการลงทุนในการปรับเปลี่ยนมากกว่าจาก มาตรการของแต่ละประเทศแตกต่างกัน อีกทั้งยังเกิดการย้ายฐานการผลิตออกจากไทยไปประเทศ คู่แข่ง เช่น เวียดนาม อินโดนีเซีย และอินเดีย เป็นต้น และ 3) ทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการ ผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง ยังกระทบต่อต้นทุนการผลิตอย่างต่อเนื่อง
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ให้เร่งสนับสนุนการลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม เช่น มาตรการ สิทธิออกเบี่ยงต่ำเพื่อส่งเสริมการปรับปรุงกระบวนการผลิตและจัดการสิ่งแวดล้อม หรือมาตรการ ทางภาษีอื่นๆ เป็นต้น
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็นในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจาก ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตเครื่องทำความเย็น³ หดตัวร้อยละ -6.66 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น เครื่องปรับอากาศแบบแยกส่วน คอนเดนซิงยูนิต และแฟนคอยล์ยูนิต รวมถึง คอมเพรสเซอร์ สอดคล้องกับการส่งออก เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ⁴ มีมูลค่า 5,648.82 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -5.55 (YoY) โดยเฉพาะเครื่องปรับอากาศแบบติดหน้าต่างหรือฝานั่งที่ส่งออกลดลง

³ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 28191 การผลิตเครื่องทำความเย็น

⁴ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

1.4) กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องสำอาง

- กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องสำอาง ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 9-10 (YoY) ตามความต้องการสินค้าที่เพิ่มขึ้นและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว และสินค้าเครื่องสำอางไทยยังเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติทั้งประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, และจีน เป็นต้น และการค้าขายแดนในกลุ่มอาเซียน รวมถึง การพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยใช้วัตถุดิบที่มีส่วนผสมจากธรรมชาติ (Bio Based Beauty) ซึ่งไทยมีความพร้อมอย่างมาก อีกทั้งยังได้รับอานิสงส์จากนโยบาย Soft Power ที่สนับสนุนอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องต่างๆ
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ความต้องการสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว ซึ่งผู้บริโภคคนไทยยังนิยมใช้จ่ายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ดูแลผิวและเครื่องสำอาง และต้องการผลิตภัณฑ์ความงามแบบใหม่ตลอดเวลา ประกอบกับ 2) คำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC รวมถึง การค้าขายแดนผ่าน CLMM (กัมพูชา ลาว เมียนมา มาเลเซีย) ขยายตัวดีขึ้นจากการพัฒนาด้านชายแดน เนื่องจากผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ อีกทั้ง ยังมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยใช้วัตถุดิบที่มีส่วนผสมจากธรรมชาติ (Bio Based Beauty) ซึ่งไทยมีความพร้อมเนื่องจากเป็นผู้ผลิตสินค้าเกษตรสำคัญเป็นลำดับต้นของโลก 3) การย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามาไทย ทำให้เกิดการเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม เกิดการลงทุนเครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และได้อานิสงส์จากราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน ทั้งนี้ หากความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า จะส่งผลดีต่ออุตสาหกรรม
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าขายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และ 2) ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) ซึ่งกระทบต่อการค้าของอุตสาหกรรมอย่างมาก ประกอบกับยังมี 3) ปัญหาด้านต้นทุนการผลิตทั้งจากทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง, การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป, และราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้น กระทบต้นทุนโลจิสติกส์จนไม่สามารถแข่งขันได้ ประกอบกับ ความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยืดเยื้ออาจกระทบต่อราคาพลังงานโลกเพิ่มขึ้นได้
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ให้เร่งยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายที่ไม่จำเป็นเพื่อลดอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ และสร้างโอกาสให้กับประชาชนในการสร้างรายได้
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมเครื่องสำอางในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 ยังทรงตัวได้ สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตสบู่และสารซักฟอก ผลิตภัณฑ์เคมีที่ใช้ในการทำ

ความสะอาดและขัดเงา น้ำหอมและเครื่องประทินโถม⁵ หดตัวร้อยละ -3.18 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น น้ำยาทำความสะอาด, น้ำยาปรับผ้านุ่ม, สบู่และเครื่องบำรุงผิว, ยาสระผม และแปรงฟัน เป็น สวนทางกับการส่งออกเครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว 2,799.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 2.24 (YoY) จากส่งออกเครื่องสำอาง เครื่องหอมและสบู่ เช่น สิ่งปรุงแต่งที่ใช้แต่งหน้าหรือบำรุงผิว, สิ่งปรุงแต่งเพื่ออนามัยในช่องปาก และฟัน, และสิ่งปรุงแต่งที่ใช้โกนหนวด อาบน้ำและดับกลิ่นตัว เป็นต้น ที่ส่งออกเพิ่มขึ้น ในขณะที่ วัตถุดิบเพื่อใช้ทำเครื่องสำอางมีการส่งออกลดลง

1.5) กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์

- กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้นร้อยละ 3 (YoY) สำหรับตลาด OEM (Original Equipment Manufacturer) เนื่องจากอุตสาหกรรมยานยนต์ได้ประเมินจำนวนการผลิตสำหรับตลาดภายในประเทศและตลาดการส่งออกร้อยละ 3 (YoY) (รวม 1,920,000 คัน แบ่งเป็นผลิตรายในประเทศ 820,000 คัน และผลิตเพื่อส่งออก 1,100,000 คัน) แต่ยังคงตัวในตลาด REM (Replacement Equipment Manufacturer) จากปัจจัยหลักเกี่ยวกับสถานการณ์การขนส่งใน Red Sea ที่จะส่งผลกระทบต่อส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ของไทย ลดลงร้อยละ -30 ถึง -40 ผนวกกับต้นทุนการขนส่งทางเรือที่เพิ่มขึ้น โดยภาพรวมประมาณร้อยละ 200-300 ทำให้ผู้ซื้อในต่างประเทศ ชะลอการสั่งซื้อออกไป
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) อานิสงส์จากปริมาณรถยนต์สะสมทั่วโลกจำนวน 2,024 ล้านคัน โดยจากการคาดการณ์ระบุว่ามูลค่าตลาด After Market ปี 2565 มีมูลค่า 39.68 ล้านล้านบาท สำหรับรถยนต์ทั่วโลกจะมีจำนวนที่มากขึ้น โดยปี 2565 อยู่ที่ 82.4 ล้านคัน และปี 2566 อยู่ที่ 87.3 ล้านคัน และแนวโน้มปี 2567 อยู่ที่ 90.6 ล้านคัน ในแต่ละปีจะมีจำนวนรถยนต์สะสมที่มากขึ้น ดังนั้น สำหรับตลาด REM จะเป็นโอกาสสำหรับการส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไทย ประกอบกับ 2) คำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC ซึ่งสหรัฐฯ และแคนาดาอยู่ในสภาวะ Decoupling ทำให้ย้ายคำสั่งซื้อมาในบริเวณ ASEAN ส่วนกลุ่ม GCC โดยเฉพาะซาอุดีอาระเบีย มีแนวโน้มเติบโตที่ดี จะเป็นโอกาสสำหรับผู้ประกอบการไทย รวมทั้ง ประเทศในกลุ่มอเมริกาใต้ เช่น บราซิล และเม็กซิโก มีอัตราเติบโตทางเศรษฐกิจที่ดี ผนวกกับการที่ประเทศไทยมี FTA เปรูและชิลี ทำให้สามารถสร้างความได้เปรียบมากกว่าได้หวันและจีน ซึ่งผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ อีกทั้ง 3) ผู้ประกอบการได้ปรับตัวและลงทุนในเครื่องจักร/ระบบ

⁵ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 2023 การผลิตสบู่และสารซักฟอก ผลิตภัณฑ์เคมีที่ใช้ในการทำความสะอาดและขัดเงา น้ำหอมและเครื่องประทินโถม

อัตโนมัติเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ และการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์ เพื่อช่วยลดต้นทุนค่าไฟฟ้า

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) จากการขยายตัวของขารายรถยนต์ไฟฟ้าในประเทศ และการเริ่มผลิตรถยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนจากมาตรการสนับสนุนของภาครัฐ ที่อาจจะส่งผลต่อตลาดรถยนต์สันดาปภายใน ที่อาจจะลดลง และจะส่งผลให้การใช้ชิ้นส่วนยานยนต์ที่ผลิตในประเทศ ลดลง ในขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการในประเทศส่วนใหญ่อยู่ในช่วงการพัฒนาเพื่อเข้าสู่อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ ซึ่งยังไม่สามารถเข้าถึง Supply Chain ดังกล่าวได้ ประกอบกับ 2) การบริโภคภายในประเทศชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่าคาด สอดคล้องกับทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง รวมถึง 3) ปัญหาต้นทุนการผลิตต่างๆ เช่น ค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง, การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป, ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้นและความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ, แนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ, และราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้น จะกระทบต้นทุนโลจิสติกส์ได้ ซึ่งจากสถานการณ์ Red Sea ที่จะส่งผลต่อการส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ของไทย ลดลงร้อยละ -30 ถึง -40 ผนวกกับต้นทุนการขนส่งทางเรือที่เพิ่มขึ้น โดยภาพรวมประมาณร้อยละ 200-300 ทำให้ผู้ซื้อในต่างประเทศ ชะลอการสั่งซื้อออกไป และ 4) FDI ที่เข้ามาลงทุนในไทย ยังนำเข้าสินค้า/วัตถุดิบจากต่างประเทศ ไม่เกิดการใช้ Local Content โดยเฉพาะผู้ผลิตรายานยนต์จากประเทศจีนที่ยกอุตสาหกรรมมาทั้ง Supply Chain ส่งผลให้อุตสาหกรรมชิ้นส่วนไทย เกิดการแข่งขันมากขึ้น ผนวกกับจีนมีความได้เปรียบด้านต้นทุน ทำให้ผู้ประกอบการไทยเสียเปรียบและแข่งขันด้วยยาก อีกทั้ง 5) ยังมีปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานโลก ประกอบกับจากการที่โรงงานจีนมียอดคำสั่งซื้อที่ลดลงจากภาวะ Decoupling และสถานการณ์เงินหยวนที่อ่อนค่าลง ทำให้จีน Dump ราคาสินค้า จนทำให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงในตลาด และส่งผลต่อการส่งออกของไทย ที่ราคาไม่สามารถแข่งขันได้ และยังมีปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) อื่นๆ ที่เป็นอุปสรรคอีก รวมถึง ค่าเงินบาทที่มีความผันผวนอยู่ในระดับสูง หากแนวโน้มที่ค่าเงินจะแข็งค่ามากขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อส่งออก

- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม 1) อำนวยความสะดวกผู้ประกอบการ โดยเฉพาะ SMEs ให้ได้รับการส่งเสริมสิทธิประโยชน์ทางภาษี ตั้งการสนับสนุนข้อมูลและอำนวยความสะดวก ตั้งแต่การยื่นขอใช้สิทธิ / PR 2) ยกกระดับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ยานยนต์สมัยใหม่ (2.1) ทหาร่วมกับ BOI เพื่อสร้างกลไกการ Matching บริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ไทยกับต่างชาติ เพื่อเพิ่ม Localization และต่อยอดสู่ Power Electronic Parts จัดสรรงบประมาณสำหรับการฝึกอบรมแรงงานเพื่อเข้าสู่ยานยนต์สมัยใหม่ เพื่อเพิ่ม Electrical Skills (2.2) สนับสนุนการพัฒนาสู่ Carbon Neutrality & Net Zero ทั้งกองทุนสนับสนุน หรือการกำหนดมาตรการทางภาษีเพื่อ

ส่งเสริมการลงทุน และการเตรียมพร้อมการรับมือกับมาตรการ Carbon จากประเทศต่างๆ และ (2.3) สนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการ เพื่อเพิ่ม Competitiveness และ 3) ผลักดันให้อุตสาหกรรมชิ้นส่วน พัฒนาไปอุตสาหกรรมใกล้เคียงเพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ Transform ตัวเองได้ เช่น ระบบราง เครื่องมือแพทย์ เป็นต้น (3.1) ทาร่วมกับกรมบัญชีกลางในผลักดันมีการกำหนดสัดส่วน Local Content หรือออกนโยบายสนับสนุนการซื้อหรือผลิตเพื่อให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนสามารถเข้าสู่ Supply Chain ของอุตสาหกรรมอื่นรวมถึงการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับสินค้าใหม่ นอกอุตสาหกรรมยานยนต์ที่ผลิตโดยผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ เพื่อการสนับสนุนการทำธุรกิจใหม่ของผู้ผลิตชิ้นส่วน ICE ในปัจจุบัน (3.2) เพิ่มทักษะแรงงาน Mechanical ไปสู่ Electrical Skills เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์สำหรับอุตสาหกรรมใหม่ (รวมถึงการกลับเข้าไปสู่ CAV และ Power Electronics)

- สถานการณ์อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์⁶ ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจากการส่งออกหมวดชิ้นส่วนรถยนต์ ส่งออกเครื่องยนต์ มีมูลค่า 35,847.40 ล้านบาท หดตัวร้อยละ -10.53 (YoY) ชิ้นส่วนรถยนต์อื่นๆ มีมูลค่า 172,631.39 ล้านบาท หดตัวร้อยละ -7.38 (YoY) และอะไหล่รถยนต์ มีมูลค่า 22,484.96 ล้านบาท หดตัวร้อยละ -13.81 (YoY) ส่วนการส่งออกหมวดชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ ส่งออกชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ มีมูลค่า 2,762.05 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 6.74 (YoY) แต่อะไหล่รถจักรยานยนต์ มีมูลค่า 1,754.04 ล้านบาท หดตัวร้อยละ -23.90 (YoY)

1.6) กลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัล

- กลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัล ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้น เนื่องจากแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เน้นการทำธุรกรรมผ่านออนไลน์บน Mobile platform ซึ่งจะเร่งให้มีการลงทุนด้านซอฟต์แวร์อย่างต่อเนื่อง ประกอบกับ การปรับโครงสร้างองค์กรในภาคธุรกิจที่เน้นขับเคลื่อนมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และยังได้รับอานิสงส์จากการเข้ามาลงทุนในไทยจากทั้งบริษัท AWS, Microsoft, Western Digital และ Google ซึ่งเป็นการลงทุนด้านเทคโนโลยีคลาวด์ AI, ML, Data analytics, IoT และ Data Center เป็นต้น เป็นแรงสนับสนุนการเติบโตของอุตสาหกรรมดิจิทัลได้อย่างต่อเนื่อง
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ความต้องการสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะพฤติกรรมของผู้บริโภคที่หันมาทำธุรกรรมผ่านออนไลน์มากขึ้น ประกอบกับมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวช่วยเร่งการบริโภคเพิ่มขึ้น 2) การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไปจะเร่งให้ผู้ประกอบการปรับเปลี่ยนเข้าสู่ดิจิทัลมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการลงทุนด้านซอฟต์แวร์และระบบ Cloud IT เพื่อรองรับฐานลูกค้าเป้าหมายใหม่ๆ

⁶ ที่มา: กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

โดยเฉพาะช่องทางตลาดออนไลน์ รวมทั้ง 3) ผลจากการดึงดูดแรงงานต่างชาติที่มีทักษะขั้นสูง ทำให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับบุคลากรไทย (Technology Transfer)

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและปัญหาหนี้ของ EGAT และต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้นและความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ ยังเป็นแรงกดดันให้ผู้ประกอบการปรับตัวเข้าสู่ดิจิทัลได้ช้าลง อีกทั้ง 2) ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศชะลอตัว ยังเป็นความกังวลทำให้อุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ ชะลอตัวได้ ซึ่งจะกระทบต่ออุตสาหกรรมดิจิทัลที่มีความเกี่ยวเนื่องเช่นกัน

1.7) กลุ่มอุตสาหกรรมต่อเรือซ่อมเรือและก่อสร้างงานเหล็ก

- กลุ่มอุตสาหกรรมต่อเรือซ่อมเรือและก่อสร้างงานเหล็ก ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 1.5-2.5 (YoY) เนื่องจากอุตสาหกรรมการผลิตของไทยพึ่งพาการค้าระหว่างประเทศเป็นหลัก ซึ่งสัดส่วนมูลค่าการส่งออกสินค้าไทยคิดเป็นร้อยละ 57.32 ต่อ GDP และสินค้าส่งออกหลักได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ และเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ฯลฯ ประกอบกับยังได้รับอานิสงส์ FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้น เกิดการใช้ Local Content และเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ทำให้ความต้องการใช้เรือเพื่อการขนส่งสินค้าทางทะเลยังเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง อีกทั้งไทยยังเร่งพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3 เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของท่าเรือเพื่อรองรับความต้องการขนส่งสินค้าทางทะเลระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้นในอนาคต และไทยเป็นฐานการผลิตที่มีห่วงโซ่อุปทานระดับโลก (Global supply chain) ของอุตสาหกรรม โดยเฉพาะรถยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) การมี FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้น เกิดการใช้ Local Content, ทำธุรกิจร่วมกัน และเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม รวมถึง เครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนลดลง ทำให้เกิดการลงทุนในเครื่องจักรเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ประกอบกับ 2) ผลจากการดึงดูดแรงงานต่างชาติที่มีทักษะขั้นสูง ทำให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับบุคลากรไทย (Technology Transfer) อย่างไรก็ตาม 3) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มเติมต่อไปกับผู้ประกอบการไทยส่งออกสินค้าได้เพิ่มขึ้น ซึ่งช่วยสนับสนุนการเติบโตของอุตสาหกรรมได้อย่างต่อเนื่อง
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ยังขาดการส่งเสริมและสนับสนุนการขนส่งทางน้ำอย่างเพียงพอ ประกอบกับ ต้นทุนทางด้านวิศวกรรมต่อเรือมีอัตราค่อนข้างสูง และราคาเหล็กในประเทศมีราคาแพงกว่าการนำเข้าจากต่างประเทศเนื่องจากมีการใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (AD) สินค้าเหล็ก ซึ่งเป็นแรงกดดันต่ออุตสาหกรรม 2) ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคง

เพราะบาง และบางประเทศชะลอตัว ประกอบกับ 3) เกิดการย้ายฐานการผลิตออกจากไทยไปประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม และอินโดนีเซีย เป็นต้น รวมถึงยังมี 4) ปัญหาด้านต้นทุนทั้งจากทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง และต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ

- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ให้สำนักงาน BOI ให้สิทธิในการต่อเรือ ซ่อมเรือ สำหรับการส่งออกสินค้า และไม่ควรรนำเข้าเรือเก่าจากต่างประเทศมาใช้ในประเทศ

1.8) กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพ

- กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพ ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 5 (YoY) เนื่องจากอุตสาหกรรมนี้มีความเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมอาหาร ยา ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และเทคโนโลยีชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับทางการแพทย์ ซึ่งอยู่ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG) ที่ได้รับการสนับสนุนและยังเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ที่จะเน้นสร้างห่วงโซ่การผลิตที่เพิ่มมูลค่า (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี อีกทั้ง ไทยยังมีจุดเด่นจากความหลากหลายทางชีวภาพ และมีศักยภาพสูงในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการวิจัยทางด้านเทคโนโลยีชีวภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่ EEC รวมถึง แนวโน้มความต้องการที่เพิ่มขึ้นทั้งอาหารเพื่อสุขภาพ อาหารฟังก์ชัน และอาหารทางการแพทย์ จึงเป็นอุตสาหกรรมที่มีโอกาสเติบโตในระยะยาว
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) คำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC ประกอบกับผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าเกษตรแปรรูปและอาหารต่างๆ รวมถึง ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ซึ่งเป็นผลดีอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องต่างๆ และ 2) จากการย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามาไทย ทำให้เกิดการเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม และได้รับอานิสงส์จากการดึงดูดแรงงานต่างชาติที่มีทักษะขั้นสูง ทำให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับบุคลากรไทย (Technology Transfer) รวมทั้ง 3) ผู้ประกอบการมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์ เพื่อลดต้นทุนด้านค่าไฟฟ้า ประกอบกับราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และ ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือยังมีแนวโน้มทรงตัว ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ยังอยู่ในระดับที่แข่งขันได้ ทั้งนี้ หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ปัญหาต้นทุนการผลิตต่างๆ ทั้งจากทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง, การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป, และต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้นและความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ เป็นต้น 2) การบริโภครายในประเทศยังชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่าคาด และแม้ 3) FDI ที่เข้ามาลงทุนในไทย ที่ยังนำเข้าสินค้า/วัตถุดิบจากต่างประเทศ ไม่เกิดการใช้ Local Content รวมถึงยังมีผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน และท้ายสุด 4) ยังมีความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยืดเยื้อ และมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) ซ้ำเติมอีกได้
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ให้เร่งสนับสนุนการลงทุนห้องปฏิบัติการ (Laboratory) ให้ครบทั้ง Ecosystem และพอเพียงทุกภูมิภาค พร้อมมีศูนย์ One Stop Service เพื่อให้ SMEs และ Start up สามารถต่อยอดได้ เพื่อยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้

1.9) กลุ่มอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์

- กลุ่มอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567⁷ คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 1.8 (YoY) เนื่องจากได้รับอานิสงส์จากการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐ โดยเฉพาะโครงการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และโครงการขยายเส้นทางคมนาคมขนส่งทางถนนและระบบรางทั่วประเทศ ประกอบกับการพัฒนากระบวนการผลิต Green Cement โดยเฉพาะปูนซีเมนต์ไฮดรอลิก เพื่อตอบโจทย์ความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้นทั่วโลก
- โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) แนวโน้มราคาพลังงานโลกปรับตัวลดลง จากสถานการณ์สงครามเริ่มคลี่คลายลงทั้งรัสเซีย-ยูเครน, และอิสราเอล-กลุ่มฮามาส เป็นต้น ช่วยลดแรงกดดันด้านต้นทุนสำหรับผู้ผลิตปูนซีเมนต์ รวมถึง 2) ได้รับอานิสงส์จากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐที่คาดว่าจะมีความคืบหน้ามากขึ้น โดยเฉพาะงานก่อสร้างระบบรางเส้นทางใหม่ๆ ที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) อีกทั้ง ประเทศเพื่อนบ้านยังมีการลงทุนก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานและโครงการอสังหาริมทรัพย์ที่ยังมีโอกาสดีต่อไปได้ 3) ผู้ประกอบการมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการผลิต ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป พร้อมกับการมุ่งสู่การผลิต Green Cement ในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะปูนซีเมนต์ไฮดรอลิก

⁷ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ภาวะอุตสาหกรรมรายไตรมาสและรายปี: ปี 2566 และแนวโน้มปี 2567

- อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ผู้ประกอบการยังเผชิญกับต้นทุนการผลิตจากทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง และ 2) การบริโภคภายในประเทศที่อาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน ซึ่งกระทบต่อตลาดอสังหาริมทรัพย์และวัสดุก่อสร้างให้ซบเซาได้ สอดคล้องกับทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบางและบางประเทศคู่ค้าอาจชะลอตัว อีกทั้ง 3) ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกันด้วย
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม 1) ให้พิจารณากำหนดราคาค่าไฟฟ้าให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม 2) เร่งรัดงบประมาณลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานโดยเร็ว และ 3) ให้กำหนดนโยบายในการใช้ปูนซีเมนต์คาร์บอนต่ำในทุกโครงการก่อสร้างของภาครัฐ
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2566 มีอัตราการเติบโตร้อยละ 1.8 (YoY)

1.10) กลุ่มอุตสาหกรรมผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์

- กลุ่มอุตสาหกรรมผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์ ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 7 (YoY) เนื่องจากมีปัจจัยหนุนหลายด้านทั้งจากแนวโน้มการเติบโตของโรงพยาบาลที่เติบโตตามการเข้ามาใช้บริการรักษาของคนไข้ต่างชาติที่ทำงานในไทย (EXPAT) และคนไข้ที่เดินทางจากต่างประเทศ ประกอบกับการเติบโตของตลาดท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ (Medical Tourism) ซึ่งไทยมีจุดแข็งด้านค่ารักษาพยาบาลและคุณภาพการรักษาเป็นที่ยอมรับในตลาดโลก และอัตราการเจ็บป่วยที่มีแนวโน้มสูงขึ้นจากการเข้าสู่สังคมสูงวัย และการเกิดโรคอุบัติใหม่ เป็นต้น รวมถึง การส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติและศูนย์กลางการผลิตเครื่องมือแพทย์ในอาเซียน ซึ่งเป็นโอกาสการเติบโตของอุตสาหกรรมต่อไป
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ความต้องการสินค้าเครื่องมือแพทย์ยังมีแนวโน้มที่ดีในระยะยาว ประกอบกับการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะกลุ่มผู้ป่วยต่างชาติ และนักท่องเที่ยวสุขภาพที่จะเข้ามาใช้บริการด้านสุขภาพในไทย รวมถึงแนวโน้มการเติบโตของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการดูแลสุขภาพ อาทิ ความงาม ศูนย์แพทย์เฉพาะทาง และศูนย์ดูแลผู้สูงอายุครบวงจร เป็นต้น ประกอบกับ 2) เครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนลดลง ทำให้เกิดการลงทุนในเครื่องจักรเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จากการส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตเครื่องมือแพทย์ในอาเซียน รวมทั้ง 3) ความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลก จากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ซึ่งการจัดการขยะทางการแพทย์เป็นโจทย์สำคัญของผู้ประกอบการในการพัฒนาวัสดุที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ ทั้งนี้ หากความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า จะยังเป็นผลดีต่ออุตสาหกรรม

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ปัญหาต้นทุนต่างๆ ทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง และการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป รวมถึง 2) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน และ 3) ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น ซึ่งผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่เป็น SMEs ที่ผลิตวัสดุสิ้นเปลืองทางการแพทย์ นับเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูง แม้จะมี FDI ที่เข้ามาลงทุนในไทย แต่ยังไม่เข้าสินค้า/วัตถุดิบจากต่างประเทศ ไม่เกิดการใช้ Local Content ในประเทศ
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ให้พิจารณาศึกษามาตรการทางภาษีในการดำเนินธุรกิจร่วมกับต่างประเทศ เช่น มาตรการการเก็บภาษีซ้อน (Double Taxation) เป็นต้น
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์ในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลงสะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์ในทางการแพทย์⁸ หดตัวร้อยละ -3.94 (YoY) ลดลงจากทั้งชุดถ่ายเลือดและให้น้ำเกลือ, เข็มฉีดยา, เลนส์สายตา, และอุปกรณ์เครื่องมือแพทย์อื่น ๆ เป็นต้น สอดคล้องกับการส่งออกเครื่องมือแพทย์และอุปกรณ์⁹ มีมูลค่า 817.35 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -0.75 (YoY)

1.11) กลุ่มอุตสาหกรรมผู้ผลิตไฟฟ้า

- กลุ่มอุตสาหกรรมผู้ผลิตไฟฟ้า ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 2-5 (YoY) เนื่องจากความต้องการใช้ไฟฟ้ายังคงเติบโตตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และอานิสงส์จากคำสั่งซื้อสินค้าต่างๆ จากประเทศคู่ค้าสำคัญ รวมถึง FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้นจากการย้ายฐานการผลิต และแรงหนุนจากภาวะอากาศที่มีแนวโน้มร้อนขึ้นจากในอดีต อีกทั้ง ยังมีแผน PDP ฉบับใหม่ที่คาดว่าจะเผยแพร่ภายในปี 2567 อาจเพิ่มการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลมและแสงอาทิตย์มากขึ้น และนโยบายสนับสนุนการใช้ไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน แต่อย่างไรก็ดี เทรนด์การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในอุตสาหกรรมพลังงาน (Energy Transition) ผู้ผลิตไฟฟ้าต้องเร่งปรับตัวจากแหล่งพลังงานแบบดั้งเดิม มาเป็นการใช้พลังงานรูปแบบใหม่จากแหล่งพลังงานสะอาด เช่น พลังงานน้ำ พลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานความร้อนใต้พิภพ และพลังงานชีวมวล เป็นต้น
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) แผน PDP ฉบับใหม่ที่คาดว่าจะเผยแพร่ภายในปี 2567 อาจเพิ่มการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานลมและแสงอาทิตย์มากขึ้น และนโยบายสนับสนุนการใช้ไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน อาทิ Third Party Assess (TPA) และ Smart grids (Off-grids) รวมถึง เปิดให้มีตลาดซื้อ-ขายไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนบนแพลตฟอร์ม เป็นต้น 2) ได้รับอานิสงส์จากคำสั่งซื้อสินค้าต่างๆ จากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่ม

⁸ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 32501 การผลิตเครื่องมือและอุปกรณ์ในทางการแพทย์

⁹ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

อ่าวอาหรับ GCC รวมถึง การค้าขายแดนผ่าน CLMM (กัมพูชา ลาว เมียนมา มาเลเซีย) ที่คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้น ในอุตสาหกรรมอาหาร, อิเล็กทรอนิกส์, ยานยนต์ และพลาสติก และภาคบริการต่างๆ ประกอบกับ 3) FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้นจากการย้ายฐานการผลิต เกิดการใช้ Local Content และเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม ทำให้มีความต้องการไฟฟ้าเพิ่มขึ้น รวมถึงผลจากการดึงดูดแรงงานต่างชาติที่มีทักษะขั้นสูงและการลงทุนในเครื่องจักรเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ทั้งนี้ 4) กระแสความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ทำให้ผู้ผลิตไฟฟ้าในไทยได้มีการปรับตัวให้การผลิตไฟฟ้ามีการลดการปล่อย GHG ลงและเพิ่มการสัดส่วนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนเพิ่มขึ้น

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและปัญหาหนี้ของ EGAT 2) การบริโภคภายในประเทศชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่าคาด ส่งผลให้ประชาชนระมัดระวังการใช้จ่าย และยังมีปัญหาต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ ส่งผลกระทบทั้งภาคธุรกิจและครัวเรือน 3) ปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยืดเยื้อกระทบต่อทั้งราคาพลังงานและการค้าโลก เป็นต้น

- สถานการณ์อุตสาหกรรมผู้ผลิตไฟฟ้าในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง สะท้อนจาก¹⁰กำลังการผลิตไฟฟ้า (IPP, SPP, VSPP) อยู่ที่ 101,025.86 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) ขยายตัวร้อยละ 4.66 (YoY) โดยแบ่งเป็น ผู้ผลิตไฟฟ้า IPP อยู่ที่ 46,880.32 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) ขยายตัวร้อยละ 7.63 (YoY), ผู้ผลิตไฟฟ้า SPP อยู่ที่ 43,910.93 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) ขยายตัวร้อยละ 2.13 (YoY), และผู้ผลิตไฟฟ้า VSPP อยู่ที่ 10,234.61 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) ขยายตัวร้อยละ 2.59 (YoY)

1.12) กลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานหมุนเวียน

- กลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานหมุนเวียน ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 5-10 (YoY) ตามความต้องการใช้ไฟฟ้าในไทยที่ฟื้นตัวตามเศรษฐกิจ ประกอบกับได้รับอานิสงส์จากเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero GHG Emission) ที่ช่วยหนุนการเติบโตให้การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ และแผน PDP ฉบับใหม่ที่จะประกาศใช้ภายในกลางปี 2567 นี้ จะมีสัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนเพิ่มมากขึ้น แต่จะสามารถปรับเพิ่มขึ้นได้มากเพียงใดและทันการณ์หรือไม่ ยังเป็นประเด็นที่ต้องติดตามต่อไป เพราะนอกจากระดับความต้องการใช้พลังงานหมุนเวียนจะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญแล้ว ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบางด้วยปัจจัยลบจากปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามที่ยืดเยื้อ ส่งผลให้ราคาน้ำมันและก๊าซ

¹⁰ ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน อ้างอิง Power Generation by Type of Fuel

ธรรมชาติที่เป็นเชื้อเพลิงหลักสำหรับการผลิตไฟฟ้าการคมนาคมขนส่งในปัจจุบันยังคงผันผวนอยู่ในระดับสูงต่อเนื่อง ซึ่งกระทบต่อต้นทุนการผลิตและการค้าบริการ ตลอดจนค่าครองชีพอีกด้วย

- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ได้รับอานิสงส์จากความต้องการสินค้ายังปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว ประกอบกับ 2) ผลจากเป้าหมาย Net Zero ซึ่งช่วยหนุนการเติบโตให้กับการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ ส่วนหนึ่งมาจากตลาดที่ขายไฟฟ้าให้ลูกค้าโดยตรง (Private PPA) และการผลิตใช้เอง (Self Generation) ที่มีความต้องการเพิ่มมากขึ้นเพื่อตอบสนองต่อแรงกดดันจากการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Barrier) และจากคู่ค้าในตลาดต่างประเทศที่เริ่มกำหนดให้การผลิตสินค้าตลอดห่วงโซ่อุปทานต้องใช้ไฟฟ้าในการผลิตจากพลังงานหมุนเวียนทั้งหมด (100%) หรือ RE100 ภายในปี 2030 เป็นต้นไป จึงทำให้ตลาดพลังงานหมุนเวียนมีโอกาสเติบโตอีกมาก ภาครัฐต้องเร่งปรับระบบและโครงสร้างกิจการพลังงานให้สอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการและจากแรงกดดันทางการค้าระหว่างประเทศโดยไม่ชักช้า เช่น ทบทวนปรับระบบกิจการไฟฟ้าแบบ Enhanced Single Buyer เพื่อเปิดเสรีการซื้อขายไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนผ่านระบบ Digital Energy Trading System กำหนดแนวทางการเปิดให้บุคคลที่สามใช้สายส่งไฟฟ้า (Third Party Access) โดยต้องจ่ายค่าผ่านสายส่งให้การไฟฟ้า (Wheeling Charge) ในราคาที่เหมาะสม 3) ผู้ประกอบการยังมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น โดยเฉพาะพลังงานแสงอาทิตย์ เนื่องจากมีราคาถูกลงอย่างต่อเนื่อง และ 4) การย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามาไทย ทำให้เกิดการเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม ทำให้มีความต้องการใช้ไฟฟ้าที่เป็นสีเขียวเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก และหนุนการส่งออกให้เติบโตได้
- อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง ซึ่งเป็นผลจากเชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติและก๊าซธรรมชาติเหลวนำเข้าที่ยังมีราคาสูงและผันผวนตามราคาตลาดโลกที่ไทยไม่สามารถควบคุมได้ 2) การปรับลดค่า Ft ด้วยการผลักภาระไปข้างหน้าด้วยการยึดการชำระหนี้ให้ กฟผ. ที่แบกรับต้นทุนค่าไฟฟ้าไว้ ก่อนนั้น ทำให้ค่าไฟฟ้าไม่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริง มีผลช่วยผู้ใช้ไฟฟ้าในระยะสั้นเท่านั้น แต่ในขณะเดียวกันก็ส่งผลกระทบต่อกิจการไฟฟ้าที่อิงราคาซื้อขายไฟฟ้ากับค่า Ft ที่ค่าไฟฟ้าก็ไม่สะท้อนต้นทุนที่แท้จริงเช่นเดียวกัน เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่ส่งผลกระทบด้านลบในระยะยาวหากไม่เร่งแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ 3) การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไปอาจส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตได้ อีกทั้ง 4) ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศชะลอตัว และยังมีปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลก

- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม คือ 1) ลดการใช้ฟอสซิลที่นอกจากราคาสูงแล้ว ยังควบคุมราคาไม่ได้และปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงอีกด้วย 2) เพิ่มการใช้ไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนที่ไม่มีเชื้อเพลิง เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานลม ร่วมกับแบตเตอรี่และระบบกักเก็บพลังงานที่มีแนวโน้มราคาถูกลง 3) เพิ่มการใช้ไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนที่มีเชื้อเพลิง เช่น พลังงานชีวมวล พลังงานก๊าซชีวภาพ พลังงานขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้ให้แก่เศรษฐกิจฐานรากได้อย่างมีนัยสำคัญ และยังสามารถมีส่วนร่วมในการช่วยแก้ปัญหา PM 2.5 ได้ด้วยการนำสิ่งที่เกษตรกรมักเผาทิ้งในที่โล่งแจ้ง เช่น ฟางข้าว ตอซัง เป็นต้น มาเผาในโรงไฟฟ้าชีวมวลซึ่งเป็นการเผาในระบบปิด ทำให้สามารถลดปัญหาได้อย่างมีนัยสำคัญ และ 4) เร่งรัดการปรับโครงสร้างกิจการพลังงานและเปิดเสรีการซื้อขายไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน 5) รักษาระดับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ไม่ให้สูงมากเกินไป โดยเฉพาะการกู้ยืมระยะยาว เพื่อส่งเสริมการลงทุนด้านพลังงานหมุนเวียนให้ขยายตัวได้โดยเร็วอย่างมั่นคงและยั่งยืน

1.13) กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก

- กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 5 (YoY) เนื่องจากการฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปของประเทศคู่ค้า และการบริโภคภายในประเทศ ช่วยหนุนความต้องการใช้พลาสติกของอุตสาหกรรมปลายทาง อาทิ บรรจุภัณฑ์ ยานยนต์และชิ้นส่วน เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ก่อสร้างและเครื่องมือแพทย์ เป็นต้น ประกอบกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรม New S-Curve ซึ่งอุตสาหกรรมพลาสติกอยู่ในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของอุตสาหกรรมต่างๆ ดังกล่าว จึงเป็นผลดีในระยะยาวต่อไป
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจในระยะสั้น และการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว ประกอบกับคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC หนุนความต้องการใช้พลาสติกของอุตสาหกรรมปลายทาง อาทิ บรรจุภัณฑ์ ยานยนต์และชิ้นส่วน เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ก่อสร้างและเครื่องมือแพทย์ เป็นต้น 2) ราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน และราคาน้ำมันและค่าระวางเรือยังมีแนวโน้มทรงตัวได้ อีกทั้ง ความผันผวนของค่าเงินบาทที่อยู่ในระดับต่ำและมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า เป็นผลดีต่ออุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม 3) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็วจะช่วยเพิ่มเติมต่อไปให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก รวมถึง 4) การดึงดูดแรงงานต่างชาติที่มีทักษะขั้นสูง ทำให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับบุคลากรไทย (Technology Transfer) และตอบโจทย์การพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะต่อไป

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ยังเผชิญปัญหาต้นทุนการผลิตทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและปัญหาหนี้ของ EGAT และต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ 2) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียนโดยเฉพาะสินค้าที่นำเข้ามาผ่าน Online Platform กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และ 3) ปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยืดเยื้อ รวมถึง 4) ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ CBAM ยุโรป ในอนาคตที่มีความเป็นไปได้ว่าจะเพิ่มสินค้าพลาสติกเข้าไปในกลุ่มสินค้า CBAM ซึ่งผู้ประกอบการต้องเร่งปรับตัวเพื่อรักษาการเติบโต อาจปรับสายการผลิตที่เน้นผลิตภัณฑ์พลาสติกที่มีมูลค่าเพิ่มสูง หรือพลาสติกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Bioplastic) อีกทั้ง การย้ายฐานการผลิตออกจากไทยไปประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม และอินโดนีเซีย เป็นต้น ทำให้ FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศไม่เป็นไปตามเป้าหมาย
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม 1) เร่งลดความเหลื่อมล้ำของคนในสังคมทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม และปรับโครงสร้างของภาคการผลิตไทยให้สามารถแข่งขันได้ดีขึ้น 2) เร่ง Re-skill และ Up-skill เพื่อรองรับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของไทยโดยด่วน และ 3) ปรับปรุงกฎหมายทั้งระบบเพื่อลดอุปสรรคในการดำเนินงานและการประกอบธุรกิจ เป็นต้น
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมพลาสติกในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 อยู่ในระดับทรงตัว สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการบรรจุภัณฑ์พลาสติก¹¹ หดตัวร้อยละ -11.48 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น ถุงพลาสติก และกระสอบพลาสติก เป็นต้น แต่หมวดการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกสำเร็จรูปและสำเร็จรูป¹² ขยายตัวร้อยละ 0.18 (YOY) โดยเพิ่มขึ้นจากท่อและข้อต่อพลาสติก เป็นสำคัญ และหมวดการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกอื่นๆ¹³ ขยายตัวร้อยละ 7.93 เพิ่มขึ้นจากเครื่องใช้ประจำโต๊ะอาหาร ครุภัณฑ์ และห้องน้ำที่เป็นพลาสติก สำหรับการส่งออกผลิตภัณฑ์พลาสติก¹⁴ ที่มีมูลค่า 3,488.52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -10.58 (YoY) และด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้าในอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ที่อื่น¹⁵ อยู่ที่ 4,105 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) หดตัวร้อยละ -3.4 (YoY) สะท้อนกำลังการผลิตที่ลดลงในปีที่ผ่านมา

¹¹ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 2222 การผลิตบรรจุภัณฑ์พลาสติก

¹² ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 2223 การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกสำเร็จรูปและสำเร็จรูป

¹³ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 2229 การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกอื่นๆ

¹⁴ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

¹⁵ ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน อ้างอิง TSIC : 356 การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก

1.14) กลุ่มอุตสาหกรรมยา

- กลุ่มอุตสาหกรรมยา ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ เนื่องจากแนวโน้มการเจ็บป่วยเพิ่มขึ้นของโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและผู้ป่วยต่างชาติเข้ามารับการรักษาในไทย ประกอบกับการบริการในแบบ Thai Hospitality นับเป็นตัวดึงดูดให้นักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีศักยภาพสูงเลือกเข้ามารับบริการการแพทย์และสุขภาพในไทย อีกทั้งยังมีกระแสการใส่ใจสุขภาพและความต้องการดูแลสุขภาพเชิงป้องกันซึ่งได้รับความนิยมมากขึ้นทั่วโลก และอุตสาหกรรมยายังเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจรเพื่อรองรับการขยายตัวของกลุ่มสินค้าและธุรกิจบริการสุขภาพ ซึ่งเป็นการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (Medical Hub) ที่จะมีโอกาสเติบโตได้ในระยะยาว
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและผู้ป่วยต่างชาติเข้ามารับการรักษาในไทยเพิ่มขึ้น ประกอบกับ สังคมผู้สูงอายุที่กำลังเกิดขึ้นกับหลายประเทศทั่วโลก เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้ความต้องการยามีมากขึ้น รวมถึง 2) การค้าชายแดนผ่าน CLMM (กัมพูชา ลาว เมียนมา มาเลเซีย) ที่คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้น ซึ่งเป็นโอกาสขยายตลาดส่งออกไปยังประเทศในอาเซียน ซึ่งยังมีความต้องการยาและวัคซีนต่อเนื่อง 3) ผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ ประกอบกับ ราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีแนวโน้มทรงตัว อีกทั้ง 4) ผู้ประกอบการมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ปัญหาต้นทุนการผลิตจากทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและปัญหาหนี้ของ EGAT และการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป รวมถึง ค่าเครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติที่ยังมีต้นทุนสูง ผู้ประกอบการยังไม่สามารถลงทุนได้ ประกอบกับ 2) FDI ที่เข้ามาลงทุนในไทย ยังนำเข้าสินค้า/วัตถุดิบจากต่างประเทศ ไม่เกิดการใช้ Local Content และ 3) ยังมีปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานโลกเพิ่มขึ้นอีก
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ให้ลดเกณฑ์สิทธิพิเศษขององค์การเภสัชกรรม เฉพาะส่วนที่ให้ซื้อสินค้าจากองค์การฯ ก่อนผู้ประกอบการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมยามากขึ้น ซึ่งจะ
○ สถานการณ์อุตสาหกรรมยาในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 อยู่ในระดับทรงตัวได้ สะท้อนจาก ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตเภสัชภัณฑ์และเคมีภัณฑ์ที่ใช้รักษาโรค¹⁶ หดตัวเล็กน้อยร้อยละ -0.02 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น ยาน้ำ, ยาฉีด, และยาผง เป็น

¹⁶ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 21001 การผลิตเภสัชภัณฑ์และเคมีภัณฑ์ที่ใช้รักษาโรค

ต้น สอดคล้องกับการส่งออกผลิตภัณฑ์เภสัชภัณฑ์¹⁷ มีมูลค่า 509.05 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -2.85 (YoY)

1.15) กลุ่มอุตสาหกรรมยาง

- กลุ่มอุตสาหกรรมยาง ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 10 (YoY) เนื่องจากความต้องการใช้ทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศในอุตสาหกรรมต่อเนื่องมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะยานยนต์และชิ้นส่วน ยานยนต์ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ อีกทั้งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานยังมีแนวโน้มขยายตัวช่วยหนุนความต้องการใช้ยางในภาคก่อสร้าง อีกทั้ง กลุ่มสินค้ายางล้อยังมีโอกาสเติบโตสูงจากการได้รับอานิสงส์กิจกรรมการเดินทางท่องเที่ยวที่ฟื้นตัวมากขึ้นทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ส่วนสินค้าถุงมือยาง ยังคงทรงตัวได้
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว รวมถึง อุตสาหกรรมชิ้นปลาย อาทิ กลุ่มยานยนต์ (รวมยานยนต์ไฟฟ้าตามแผนสนับสนุนของภาครัฐ) ถุงมือยาง และอุปกรณ์การแพทย์ 2) คำสั่งซื้อสินค้าที่เพิ่มขึ้นจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ ยุโรป จีน จากผลของกฎหมายในประเทศพัฒนาแล้วบางประเทศที่กำหนดให้รถยนต์ต้องเปลี่ยนยางล้อภายในระยะเวลาที่กำหนด และตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC, ประกอบกับ 3) เครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนลดลง ทำให้เกิดการลงทุนในเครื่องจักรเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และ 4) ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีแนวโน้มทรงตัว ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ยังอยู่ในระดับที่แข่งขันได้ ทั้งนี้ 5) หากการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ในอัตราที่ไม่ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตก็จะมีผลในการปรับขึ้นราคาสินค้าเช่นกัน และ 6) กรณีที่ความผันผวนของค่าเงินบาทที่อยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า ในปี 2567 จะเป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมที่มีการส่งออกอย่างมาก
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ปัญหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพไม่คงที่เนื่องจาก Supplier มุ่งเน้นการบริหารต้นทุนจึงอาจเป็นต้นเหตุให้สินค้าคุณภาพต่ำออกสู่ตลาดจนส่งผลให้กระบวนการผลิตพบปัญหาต่อเนื่อง 2) ทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและปัญหาหนี้ของ EGAT และ 3) หากความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยืดเยื้อต่อเนื่องจะส่งผลกระทบต่อราคาพลังงานโลกเพิ่มขึ้นได้
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม 1) ให้ภาครัฐมีมาตรการวางแผนและบริหารจัดการต้นทุนการผลิตไฟฟ้าและน้ำมัน เพื่อลดความผันผวนด้านราคาลง ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถคาดการณ์และวางแผนการดำเนินธุรกิจต่อไปได้ และ 2) มีนโยบายกำหนดให้นักลงทุนต่างชาติสนับสนุน Local Content เพิ่มขึ้น เป็นต้น

¹⁷ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

- สถานการณ์อุตสาหกรรมยางในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตยางนอกและยางใน การหล่อดอกยางและการซ่อมสร้างยาง¹⁸ หดตัวร้อยละ -6.14 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น ยางนอกรถกระบะ, ยางนอกรถบรรทุกและรถโดยสาร, และยางนอกรถจักรยานยนต์ เป็นต้น และหมวดการผลิตผลิตภัณฑ์ยางอื่นๆ¹⁹ หดตัวร้อยละ -9.72 (YoY) ลดลงจากทั้งยางแผ่น, ยางแท่ง, และถุงมือยางทางการแพทย์ เป็นสำคัญ สอดคล้องกับการส่งออกผลิตภัณฑ์ยาง²⁰ มีมูลค่า 11,043.65 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -5.61 (YoY) และด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้าในอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง²¹ อยู่ที่ 3,265 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) หดตัวร้อยละ -3.2 (YoY) สะท้อนกำลังการผลิตที่ลดลง

1.16) กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์

- กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 3 (YoY) โดยยอดการผลิตรถยนต์รวม 1,920,000 คัน แบ่งเป็นผลิตเพื่อขายในประเทศ 820,000 คัน และผลิตเพื่อส่งออก 1,100,000 คัน เนื่องจากความต้องการรถยนต์ในเชิงพาณิชย์มีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นตามทิศทางเศรษฐกิจภายในประเทศ รวมถึง ประเทศคู่ค้าสำคัญที่คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้น พร้อมกับตลาดยานยนต์ไฟฟ้าที่กำลังเติบโตจากอานิสงส์นโยบายสนับสนุนการใช้รถไฟฟ้าแบบแบตเตอรี่ (BEV) ของภาครัฐ ซึ่งเป็นผลดีต่อทั้งผู้ผลิตรถยนต์และตัวแทนจำหน่ายรถยนต์ใหม่
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) คำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC ประกอบกับ กระแสความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ทำให้อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าเป็นที่นิยมมากขึ้น 2) FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้นจากการย้ายฐานการผลิตโดยเฉพาะยานยนต์ไฟฟ้า เกิดการเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม รวมถึงดึงดูดแรงงานต่างชาติที่มีทักษะขั้นสูง ทำให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับบุคลากรไทย (Technology Transfer) ทุกรูปแบบ 3) ผู้ประกอบการไทยยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้จากทั้งการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ในอัตราที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย เครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนลดลง และยังมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เป็นต้น โดยสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ และหากความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำจะเป็นผลดีต่ออุตสาหกรรม ทั้งนี้ 4) ยังมีมาตรการสนับสนุนยานยนต์ไฟฟ้า

¹⁸ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 2211 การผลิตยางนอกและยางใน การหล่อดอกยางและการซ่อมสร้างยาง

¹⁹ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 2219 การผลิตผลิตภัณฑ์ยางอื่นๆ

²⁰ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

²¹ ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน อ้างอิง TSIC : 355 การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง

EV 3.5 ซึ่งเป็นมาตรการต่อเนื่องเพื่อกระตุ้นการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าและการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศ

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ยังเผชิญปัญหาต้นทุนการผลิตจากทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและปัญหาหนี้ของ EGAT รวมถึงต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้นและความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อที่ส่งผลกระทบต่อทั้งภาคธุรกิจและครัวเรือน 2) การบริโภคน้ำมันในประเทศชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความเสียหายในรถยนต์ จะกระทบต่อยอดขายจำหน่ายรถยนต์ภายในประเทศโดยเฉพาะรถกระบะ และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่าคาด และ 3) ปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลก รวมถึง ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB), การขึ้นภาษีสรรพสามิตในรถยนต์บางประเภทในสปป.ลาว, มาตรการห้ามนำเข้ารถยนต์ ICE เพื่อรักษาเสถียรภาพทางการเงินในเมียนมา เป็นต้น
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม 1) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุนจากต่างประเทศที่สำคัญในภูมิภาค ตามนโยบายของรัฐบาลปัจจุบัน 2) เสนอแนะให้ภาครัฐเร่งการเจรจา FTA เพื่อขยายตลาดส่งออก และสนับสนุนการลดมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่จำเป็น (NTB elimination) 3) รักษาฐานการผลิตเพื่อส่งออกและขายในประเทศของรถยนต์ ICE ควบคู่ไปกับการส่งเสริมรถยนต์พลังงานทางเลือกอื่นๆ เพื่อรักษาความเป็นฐานการผลิตยานยนต์ที่สำคัญของโลก 4) ส่งเสริมการสร้างคนไทยให้มีความรู้ในนวัตกรรมใหม่ๆ ด้านดิจิทัล เซมิคอนดักเตอร์ NANO AI เป็นต้น โดยอาจสนับสนุนการให้ทุนการศึกษาเพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะสูง (high skilled labor) เพื่อรองรับแนวโน้มของตลาดแรงงานในอนาคต 5) สนับสนุนให้มีการทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรอาชีวศึกษาและระดับมหาวิทยาลัยให้มีการเรียนรู้เรื่องเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้า การซ่อมบำรุง และทักษะเฉพาะต่างๆที่จำเป็นต่ออุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และยานยนต์สมัยใหม่อื่นๆ (future mobility) 6) เร่งการลงทุนสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเติบโตของจำนวนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศ โดยเฉพาะโครงข่ายสถานีอัดประจุไฟฟ้าในพื้นที่นอกเขตปริมณฑล และการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานสะอาด 7) สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมกำจัดซากรถยนต์ไฟฟ้าแบตเตอรี่ในประเทศ โดยอาจส่งเสริมให้บริษัทต่างชาติที่มีเทคโนโลยีในด้านนี้เข้ามาลงทุนเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีในประเทศต่อไป และ 8) ส่งเสริมให้คู่สมรสมีลูกมากกว่าสองคนเพื่อสร้างความสมดุลประชากรไม่ให้เป็นสังคมผู้สูงอายุเพราะอัตราการเกิดต่ำในประเทศไทย ซึ่งถือเป็นปัจจัยเสี่ยงของการลงทุน

- สถานการณ์อุตสาหกรรมยานยนต์ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2566 ทรงตัวได้ สะท้อนจาก²² จำนวนรถยนต์ที่ผลิตได้ทั้งสิ้น 1,708,042 คัน หดตัวร้อยละ -0.98 (YoY) ซึ่งประเภทรถยนต์

²² ที่มา: กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

สำคัญที่ลดลงเช่น รถยนต์บรรทุก, และรถกระบะขนาด 1 ตัน เป็นสำคัญ ด้านยอดขายรถยนต์ภายในประเทศ 707,454 คัน หดตัวร้อยละ -7.71 (YoY) ส่วนการส่งออกรถยนต์สำเร็จรูป 1,027,234 คัน ขยายตัวร้อยละ 15.59 (YoY) แยกเป็นรถยนต์สันดาปภายใน ICE 1,015,304 คัน ขยายตัวร้อยละ 15.41 (YoY) ส่งออกรถยนต์ HEV 11,930 คัน ขยายตัวร้อยละ 34.20 (YoY) มีมูลค่าการส่งออก 657,492.20 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 18.82 YoY นอกจากนี้ ด้านยอดการผลิตรถจักรยานยนต์ทั้งสิ้น 2,271,744 คัน หดตัวร้อยละ -5.60 (YoY) โดยแยกเป็นรถจักรยานยนต์สำเร็จรูป (CBU) 1,956,210 คัน ขยายตัวร้อยละ 6.58 (YoY) แต่ขึ้นส่วนประกอบรถจักรยานยนต์ (CKD) 315,534 คัน หดตัวร้อยละ -44.73 (YoY) ส่วนยอดขายรถจักรยานยนต์ในประเทศ 1,724,437 คัน ขยายตัวร้อยละ 4.67 (YoY) และส่งออกรถจักรยานยนต์ 746,035 คัน (รวม CBU + CKD) หดตัวร้อยละ -20.88 (YoY) มีมูลค่า 62,824.46 ล้านบาท หดตัวร้อยละ -5.69 (YoY)

1.17) กลุ่มอุตสาหกรรมเยื่อและกระดาษ

- กลุ่มอุตสาหกรรมเยื่อและกระดาษ ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 1-2 (YoY) สินค้าเยื่อและกระดาษยังได้รับผลบวกจากการเติบโตของธุรกิจ E-Commerce ซึ่งส่งผลให้ความต้องการบรรจุภัณฑ์กล่องกระดาษสำหรับห่อสินค้าเพิ่มขึ้น ประกอบกับสินค้ากระดาษคราฟท์กล่องกระดาษลูกฟูก เยื่อกระดาษ และกระดาษแข็ง ยังคาดว่าจะขยายตัวเพื่อรองรับความต้องการใช้บรรจุภัณฑ์กระดาษของอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องภายในประเทศ เช่น อาหาร เครื่องดื่ม เครื่องสำอาง ยา และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น อีกทั้ง คำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้าที่ยังมีความต้องการ²³ โดยเฉพาะกลุ่มเยื่อกระดาษและผลิตภัณฑ์ที่ผู้นำเข้าหลักอย่างจีนยังต้องนำเข้าต่อเนื่อง และกลุ่มกระดาษและผลิตภัณฑ์จะขยายตัวได้ดีในอาเซียน
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ การใช้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ และการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว รวมถึง คำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC และยังมีกระแสความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ทำให้มีการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีในการผลิตเพื่อความยั่งยืน ประกอบกับ เยื่อและกระดาษ เป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดเพื่อนำมาใช้เป็นส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เพราะเป็นวัสดุที่ย่อยสลายและนำมารีไซเคิลใช้ใหม่ได้ 2) ราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน และผู้ประกอบการยังมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิต

²³ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

และ 3) การย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามาไทย ทำให้เกิดการเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ปัญหาต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป และราคาน้ำมันและค่าระวางเรือที่มีทิศทางเพิ่มขึ้นกระทบต้นทุนโลจิสติกส์ รวมถึง ค่าเงินบาทมีความผันผวนอยู่ในระดับสูง อีกทั้งยังมี 2) ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) และความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลก และ 3) ตลาดทั้งในและต่างประเทศยังเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น

- สถานการณ์อุตสาหกรรมเยื่อและกระดาษในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ²⁴ หดตัวร้อยละ -4.81 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น เยื่อกระดาษ, กระดาษแข็ง, กระดาษกราฟท์, กระดาษลูกฟูก, ก่อกระดาษลูกฟูก และกระดาษอนามัย เป็นต้น สอดคล้องกับการส่งออกกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ²⁵ มีมูลค่า 1,441.77 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -1.76 (YoY) และด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้าในอุตสาหกรรมการผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ²⁶ อยู่ที่ 1,637 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) หดตัวร้อยละ -13.00 (YoY) สะท้อนกำลังการผลิตที่ลดลงในปีที่ผ่านมา

1.18) กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า

- กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 10 (YoY) เนื่องจากได้รับอานิสงส์จากตลาดการค้าชายแดนผ่านประเทศเพื่อนบ้าน CLMM และการขยายตัวของการท่องเที่ยว รวมถึง นโยบายสนับสนุน Soft Power เพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าไทย ซึ่งอุตสาหกรรมการผลิตรองเท้ายังให้ความสำคัญกับแฟชั่น ความสบาย และประสิทธิภาพ ประกอบกับแบรนด์ต่างๆ กำลังหันมาผลักดันให้มีความสำคัญกับความยั่งยืนจนกลายเป็นกลยุทธ์สำคัญเพื่อตอบสนองต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศคู่ค้าหลักทั้งสหรัฐฯ, ยุโรป, และจีน และหากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก

²⁴ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 17 การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ

²⁵ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

²⁶ ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน อ้างอิง TSIC : 341 การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ

- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) คำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอาเซียน GCC และกลุ่มอาเซียน ด้วยความนิยมจากคุณภาพมาตรฐานสินค้าที่ได้รับการยอมรับ ประกอบกับความได้เปรียบด้านต้นทุนสำหรับโรงไฟฟ้าที่ใช้วัตถุดิบในการผลิตภายในประเทศ เช่น เม็ดพลาสติก และยางพารา ประกอบกับมีแรงงานคุณภาพที่มีประสิทธิผล สำหรับการบริโภคภายในประเทศคาดว่าจะขยายตัวได้จากมาตรการกระตุ้นการใช้จ่ายช่วงต้นปีเป็นสำคัญ ทั้งนี้ 2) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก ปลอดภัยกำแพงภาษีนำเข้าสินค้าโรงไฟฟ้าที่ส่งออกจากไทยทำให้สินค้าของไทยมีศักยภาพในการแข่งขันเพิ่มขึ้น รวมถึง 3) ความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า และ 4) ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือคาดว่าจะมีแนวโน้มทรงตัว ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ยังอยู่ในระดับที่แข่งขันได้ ประกอบกับ หากสถานการณ์กลุ่มบริษัทเดินเรือกลับมาใช้เส้นทางขนส่งในทะเลแดงได้ปกติ โดยเร็ว จะเป็นผลดีมากขึ้น
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ปัญหาต้นทุนการผลิตทั้งจากทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและปัญหาหนี้ของ EGAT, และการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป จะส่งผลให้ผู้ประกอบการแบกรับต้นทุนเพิ่มขึ้น จนอาจสูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศคู่แข่งในภูมิภาคได้ รวมถึง 2) ยังมีปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยืดเยื้อที่อาจจะกลับมากระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลกมากขึ้นได้
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมโรงไฟฟ้าในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตโรงไฟฟ้า²⁷ หดตัวร้อยละ -8.92 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น โรงไฟฟ้าหนึ่งสำหรับผู้ชายและผู้หญิง รวมถึง โรงไฟฟ้าที่หาสอดคล้องกับการส่งออกโรงไฟฟ้าและชิ้นส่วน²⁸ มีมูลค่า 484.77 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -13.18 (YoY) และด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้าในอุตสาหกรรมการผลิตโรงไฟฟ้า²⁹ อยู่ที่ 99 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) หดตัวร้อยละ -15.2 (YoY) สะท้อนกำลังการผลิตที่ลดลงในปีที่ผ่านมา

1.19) กลุ่มอุตสาหกรรมโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม

- กลุ่มอุตสาหกรรมโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 3 (YoY) เนื่องจากความต้องการบริโภคน้ำมันสำเร็จรูปภายในประเทศขยายตัวตามกิจกรรม

²⁷ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 1520 การผลิตโรงไฟฟ้า

²⁸ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

²⁹ ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน อ้างอิง TSIC : 324 การผลิตโรงไฟฟ้า ยกเว้น โรงไฟฟ้าที่ทำจากยาง หรือพลาสติกอบแข็ง หรืออัดรูป

ทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะภาคท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้า รวมถึง ความต้องการใช้น้ำมันในภาคอุตสาหกรรม ประกอบกับ ความเชื่อมโยงทางการค้าระหว่างประเทศโดยเฉพาะการส่งออกสินค้าไทยไปยังประเทศคู่ค้าสำคัญ และการลงทุนในภูมิภาคอาเซียนที่จะเร่งให้เกิดการเดินทางและการใช้น้ำมันในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น รวมถึงการพัฒนาโครงการพลังงานสะอาด (Clean energy) อาทิลงทุนปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหน่วยผลิตเพื่อจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงมาตรฐานน้ำมันยูโร 5 (Euro 5) เพื่อลดฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM2.5 จากการปล่อยไอเสียของรถยนต์ และการใช้น้ำมันอากาศยานยั่งยืน (SAF: Sustainable Aviation Fuel) สำหรับอุตสาหกรรมการบินที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยปัจจุบันวัตถุดิบที่สามารถนำมาใช้ได้ เช่น น้ำมันจากอาหารที่ใช้แล้ว (UCO: Used Cooking Oil) เป็นต้น เพื่อตอบโจทย์ความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) อานิสงส์จากมูลค่าการส่งออกสินค้ามีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่อง โดย สมาคมธนาคารไทย คาดการณ์ว่ามูลค่าส่งออกในปี 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3-4 (YoY) ซึ่งมีโอกาสที่จะส่งผลให้การใช้น้ำมันเตาเพิ่มขึ้น ซึ่งคงต้องติดตามคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC และการค้าชายแดนผ่าน CLMM (กัมพูชา ลาว เมียนมา มาเลเซีย) 2) ความต้องการสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว ซึ่งหนุนความต้องการบริโภคน้ำมันสำเร็จรูปในประเทศเพิ่มขึ้น ตลอดจนการเติบโตของภาคการค้าออนไลน์และความเชื่อมโยงของภาคการค้าและการลงทุนในภูมิภาคอาเซียนด้วย 3) การใช้น้ำมันอากาศยานยั่งยืน (SAF: Sustainable Aviation Fuel) สำหรับอุตสาหกรรมการบินมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากสามารถช่วยลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้สูงถึงร้อยละ 80 เมื่อเทียบกับเชื้อเพลิงโดยปกติ โดยปัจจุบันวัตถุดิบที่สามารถนำมาใช้ได้ เช่น น้ำมันจากอาหารที่ใช้แล้ว (UCO: Used Cooking Oil) ทั้งนี้ 4) คาดว่าปัจจัยต้นทุนการผลิตจะทยอยลดลง เช่น ราคาพลังงานตามตลาดโลกและมาตรการดูแลจากภาครัฐ, การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ในอัตราที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผลกำไร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนลดลง ทำให้เกิดการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รวมถึง ความผันผวนของค่าเงินบาทที่อยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า เป็นต้น อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี 5) ผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ และหากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) มาตรการสนับสนุนยานยนต์ไฟฟ้าเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ต้องติดตาม ซึ่งยังไม่มีผลกระทบชัดเจนต่อความต้องการใช้น้ำมันในปี 2567 แม้จะมียอดขายยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากนโยบายสนับสนุน EV 3.5 ของภาครัฐ ทางคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) จะมีการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยานยนต์ โดย

ดำเนินการควบคุมกันระหว่างเครื่องยนต์สันดาปภายใน (ICE) และยานยนต์ไฟฟ้า ซึ่งภายในปี 2573 ให้มีการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า 30% ขณะที่อีก 70% ยังคงสนับสนุนการผลิตรถเครื่องยนต์สันดาปภายใน

2) ความกังวลต่อต้นทุนทางการเงินที่ยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ ทั้งนี้ 3) หากค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้นอาจกระทบต้นทุนโลจิสติกส์จนไม่สามารถแข่งขันได้ และอาจส่งผลกระทบต่อราคาราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาเกิดขาดแคลนวัตถุดิบได้ ประกอบกับ 4) ยังมีปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยืดเยื้อกระทบต่อราคาลงงานโลกเพิ่มขึ้น รวมถึง 5) ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) ที่จะเป็นอุปสรรคต่อการค้าไทยได้

- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม 1) การเร่งรัดการส่งออกสินค้าไปยังตลาดที่ยังขยายตัวดี และการสร้างตลาดใหม่ เช่น อินเดีย ญี่ปุ่น เป็นต้น รวมถึง การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดโลก 2) เร่งออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มอุปสงค์ภายในประเทศเพื่อทดแทนอุปสงค์จากต่างประเทศที่ชะลอตัว รวมถึงส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง 3) สร้างความเชื่อมั่นด้านพลังงานให้กับนักลงทุนและสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

- สถานการณ์อุตสาหกรรมโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 ขยายตัวได้ดี สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตถ่านโค้กและผลิตภัณฑ์ที่ได้รับจากการกลั่นปิโตรเลียม³⁰ ขยายตัวร้อยละ 4.41 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่เพิ่มขึ้นเช่น น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว, น้ำมันเครื่องบิน, ก๊าซหุงต้ม, แก๊สโซฮอล์ 91 และแก๊สโซฮอล์ 95 เป็นต้น เนื่องจากกิจกรรมการเดินทางภายในประเทศกลับมาเพิ่มขึ้น ประกอบกับนักท่องเที่ยวต่างชาติกลับเข้ามาท่องเที่ยวในไทยเพิ่มขึ้น ส่วนการส่งออกน้ำมันสำเร็จรูป³¹ มีมูลค่า 8,283.91 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -6.18 (YoY) และด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้าในอุตสาหกรรมโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม³² อยู่ที่ 127 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) ขยายตัวร้อยละ 3.3 (YoY) สะท้อนกำลังการผลิตที่ขยายตัวได้ดีในปีที่ผ่านมา

1.20) กลุ่มอุตสาหกรรมโรงเลื่อยและโรงอบไม้

- กลุ่มอุตสาหกรรมโรงเลื่อยและโรงอบไม้ ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 10 (YoY) เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมขึ้นกลาง คือ โรงเลื่อยไม้หรือโรงงานแปรรูปไม้ (Sawmill) ซึ่งเป็นการเลื่อยไม้ท่อนเพื่อแปรรูปให้เป็นไม้แผ่น (Sawn wood) ในกระบวนการเลื่อยจะได้ปึกไม้หรือเศษไม้ที่นำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ทดแทนไม้ธรรมชาติได้ เช่น แผ่นขึ้นไม้อัด (Particle board) แผ่นใยไม้อัด (Fiberboard) ส่วนชิ้นไม้สับ (Wood chip) ที่ได้จากการเลื่อยจะนำไปใช้ผลิต

³⁰ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 19 การผลิตถ่านโค้กและผลิตภัณฑ์ที่ได้รับจากการกลั่นปิโตรเลียม

³¹ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

³² ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน อ้างอิง TSIC : 353 โรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม

กระต่ายต่อไป จึงได้รับอานิสงส์จากคำสั่งซื้อสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้จากประเทศคู่ค้าต่างๆ และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ได้รับอานิสงส์จากคำสั่งซื้อสินค้าไม้และผลิตภัณฑ์ไม้จากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC ที่มีความต้องการอย่างมาก ซึ่งผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ 2) ต้นทุนการผลิตยังไม่ได้รับผลกระทบเนื่องจากการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ในอัตราที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต ประกอบกับ 3) สถานการณ์ราคาพลังงานมีแนวโน้มปรับตัวลดลงจากมาตรการดูแลจากภาครัฐ เป็นสำคัญ ทั้งนี้ 4) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มเติมต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมากในอุตสาหกรรมโรงเลื่อยและโรงอบไม้ และ 5) ความผันผวนของค่าเงินบาทที่อยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า ประกอบกับ ค่าเงินบาทยังอยู่ในเกณฑ์ที่แข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยืดเยื้ออาจกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลกได้ รวมถึง ส่งผลกระทบต่อค่าระวางเรือให้เพิ่มขึ้นจนต้นทุนโลจิสติกส์ไม่สามารถแข่งขันได้ 2) ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ และ 3) แนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบจากผลของสภาพภูมิอากาศแปรปรวน อีกทั้ง 4) การปรับขึ้นค่าแรงและค่าไฟฟ้ายังไม่เป็นไปตามกลไกตลาด

1.21) กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

- กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 3-5 (YoY) เนื่องจากความต้องการของประเทศคู่ค้า เช่น สหรัฐฯ และโอกาสในการเปิดตลาดกลุ่มอ่าวอาหรับ GCC ที่มีศักยภาพสูง ประกอบกับนโยบายสนับสนุน Soft Power ที่จะนำเทรนด์ที่นิยมหลอมรวมเข้ากับสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับก่อให้เกิดเป็นสินค้าในไลน์ใหม่ ๆ และขยายฐานผู้บริโภคได้เพิ่มมากขึ้นทั้ง Mass Market และ Unique Market รวมทั้ง ผู้ประกอบการยังได้มีการพัฒนาการดีไซน์ให้โดดเด่นและสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า ทำให้มีแนวโน้มจะมีคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้าสำคัญเพิ่มขึ้น พร้อมกับโอกาสในการเปิดตลาดที่มีศักยภาพอื่นๆ
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) คำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า โดยเฉพาะสหรัฐฯ ที่การบริโภคยังเพิ่มขึ้น รวมถึงโอกาสในตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC ประกอบกับ ขยายกลยุทธ์การตลาดด้วยการจับคู่สินค้า การนำเทรนด์ที่กำลังเป็นกระแสหลอมรวมเข้ากับสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับก่อให้เกิดเป็นสินค้าในไลน์ใหม่ ๆ และขยายฐานผู้บริโภคได้

เพิ่มจากทั้ง Mass Market และ Unique Market ทั้งนี้ 2) การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ในอัตราที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและไม่จำเป็นต้องปรับขึ้นราคาสินค้า และ 3) หากความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า จะเป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมอย่างไรก็ดี ผู้ประกอบการควรมีพัฒนาการดีไซน์ให้โดดเด่น สวยงาม และสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ประเด็นการบังคับใช้มาตรฐาน RJC (Responsible Jewellery Council) จากผู้ซื้อรายใหญ่และรายสำคัญๆ กระทบต่อผู้ผลิตช่วง/ผู้ส่งออกระดับ SMEs ที่ยังไม่สามารถปรับตัวได้ทันทั้งด้านมาตรฐานและต้นทุนค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับสูง ประกอบกับยังเผชิญกับทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง และแนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ รวมถึง การขาดแคลนแรงงานมีฝีมือ 2) เผชิญกับปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลก อีกทั้ง 3) ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกันจากผู้ผลิตต่างชาติที่เข้ามาตั้งโรงงานผลิตอัญมณีและเครื่องประดับในไทย และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น ประกอบกับ ชีตความสามารถในการแข่งขันของไทย เมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งสำคัญ เช่น ประเทศอินเดียที่มีภาครัฐให้การสนับสนุนมากกว่า
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม สนับสนุนการแข่งขันในตลาดเดิม และเพิ่มตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC โดยเร่งเจรจาระดับรัฐต่อรัฐเพื่อสนับสนุนการค้าและลดข้อจำกัดในการนำเข้าสินค้ากลุ่มอัญมณีและเครื่องประดับจากไทย
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยแท้และสิ่งที่เกี่ยวข้อง³³ หดตัวร้อยละ -7.48 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น เพชร, สร้อย, แหวน, จี้ และต่างหู เป็นต้น และหมวดการผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยเทียม³⁴ หดตัวร้อยละ -16.09 (YoY) สำหรับการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ³⁵ มีมูลค่า 12,855.51 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -5.99 (YoY) หรือหากไม่รวม ทองคำยังไม่ได้ขึ้นรูปการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับจะมีมูลค่า 7,542.16 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 10.49 (YoY) โดยเฉพาะอัญมณี (พลอย และไข่มุก) และเครื่องประดับแท้ (ที่ทำด้วยทอง และที่ทำด้วยโลหะมีค่าอื่น ๆ) ที่ส่งออกเพิ่มขึ้นเป็นสำคัญ

³³ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 3211 การผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยแท้และสิ่งที่เกี่ยวข้อง

³⁴ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 3212 การผลิตเครื่องประดับเพชรพลอยเทียมและสิ่งที่เกี่ยวข้อง

³⁵ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

1.22) กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม

- กลุ่มอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 6.5 (YoY) จากการค้าชายแดนผ่าน CLMM (กัมพูชา ลาว เมียนมา มาเลเซีย) ที่ขยายตัวดีขึ้นจากการพัฒนาด้านชายแดน ส่งผลให้สามารถส่งออกสินค้าอาหารและเครื่องดื่มได้มากขึ้น ประกอบกับราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย รวมทั้ง การเดินทางท่องเที่ยวทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ อาจส่งผลให้เกิดการใช้จ่ายซื้อสินค้าอาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้น รวมถึง เทรนด์อาหารแห่งอนาคต (Future Food) ซึ่งเป็นโอกาสของผู้ประกอบการต้องเร่งปรับตัวทั้งอาหารกลุ่มโปรตีนจากพืชหรือแมลง กลุ่มเนื้อสัตว์ที่มาจากกระบวนการเลียนแบบ และ Organic Food ที่ปลอดภัยจากสารเคมี เป็นต้น จะทำให้อุตสาหกรรมเติบโตได้มากขึ้น
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ต้นทุนทางการเงินของผู้ประกอบการปรับตัวลดลงตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ลดลงและมาตรการแก้ไขปัญหานี้ของภาครัฐ 2) ราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลายและมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน 3) เครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติที่มีต้นทุนลดลง เกิดการลงทุนในเครื่องจักรเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม และ 4) FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้น เกิดการใช้ Local Content, ทำธุรกิจร่วมกัน และเชื่อมโยง Supply Chain รวมถึง 5) การค้าชายแดนผ่าน CLMM (กัมพูชา ลาว เมียนมา มาเลเซีย) ที่ขยายตัวดีขึ้นจากการพัฒนาด้านชายแดน และ 6) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก และเป็นโอกาสที่การส่งออกอาหารและเครื่องดื่มของไทยจะเติบโตอย่างก้าวกระโดด
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ปัญหาการนำเข้าสินค้าอาหารเถื่อนผิดกฎหมาย เช่น หมู และไก่ เป็นต้น 2) ภาวะเปียบการควบคุมอาหารที่มีคุณภาพจากการนำเข้าอาหารบางประเภทของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ไม่สามารถควบคุมสินค้าที่ด้อยคุณภาพได้ 3) การที่สินค้าอาหารหลายประเภทเป็นสินค้าที่ถูกควบคุม ไม่สามารถปรับราคาตามต้นทุนการผลิตได้ เช่น ผลิตภัณฑ์นม ผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ และอาหารสำเร็จรูป เช่น ปลากระป๋อง เป็นต้น รวมถึง ต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นจากการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะภาคเกษตรที่ต้องการการผลิตที่ยั่งยืนและมีมาตรฐาน ทำให้การพัฒนาอุตสาหกรรมยังมีข้อจำกัดและไม่จูงใจการลงทุนใหม่ๆ 4) ปัญหาต้นทุนการผลิตทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป 5) การบริโภคที่อาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในไทยน้อยกว่าคาด สอดคล้องกับทิศทางเศรษฐกิจโลกที่ยังคงเปราะบาง และบางประเทศอาจชะลอตัว 6) ผลกระทบจาก

สินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน และตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการ แข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น

- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม 1) ขอให้ภาครัฐเร่งส่งเสริมการรับรองมาตรฐานการปฏิบัติ ทางการเกษตรที่ดี (GAP) โดยไม่ใช้ยาฆ่าแมลงในกลุ่มสินค้าเกษตร เพื่อให้สามารถส่งออกสินค้า วัตถุประสงค์ไปยังตลาดโลกได้มากขึ้น และ 2) การทบทวนกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนิน ธุรกิจ โดยเฉพาะลดการอนุมัติ อนุญาต โดยภาครัฐ เป็นต้น

- สถานการณ์อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร³⁶ หดตัวร้อยละ -1.94 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น การผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป, การแปรรูปและการ ถนอมผลไม้และผัก, การผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำสด แช่เย็นหรือแช่แข็ง, และการ ผลิตสัตว์น้ำบรรจุกระป๋อง เป็นต้น และหมวดการผลิตเครื่องดื่ม³⁷ หดตัวร้อยละ -4.45 (YoY) ลดลงจากการผลิตเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำแร่และน้ำดื่ม บรรจุขวดฯ และการผลิต มอลต์และสุราที่ทำจากข้าวมอลต์ เป็นสำคัญ สอดคล้องกับการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม การเกษตร³⁸ ที่มีมูลค่า 19,011.81 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -2.45 (YoY) และด้าน ปริมาณการใช้ไฟฟ้าในอุตสาหกรรมการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม³⁹ อยู่ที่ 12,929 จิกะวัตต์ ต่อชั่วโมง (GWh) หดตัวร้อยละ -0.80 (YoY) สะท้อนกำลังการผลิตที่ลดลง

³⁶ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 10 การผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร

³⁷ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 11 การผลิตเครื่องดื่ม

³⁸ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

³⁹ ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน อ้างอิง TSIC : 311 การผลิตอาหาร, 312 การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ที่อื่น, 313 อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม

กลุ่มอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้นในปี 2567

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปัจจัยภายในประเทศ																		ปัจจัยภายนอกประเทศ																	
	สนับสนุน (+)									เสี่ยง (-)									สนับสนุน (+)									เสี่ยง (-)								
	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	B1	B2	B3	B4	B5	B6	B7	B8	B9	C1	C2	C3	C4	C5	C6	C7	C8	C9	D1	D2	D3	D4	D5	D6	D7	D8	D9
การจัดการเพื่อสิ่งแวดล้อม		✓		✓		✓		✓		✓											✓			✓	✓	✓		✓		✓						
การพิมพ์และบรรจุภัณฑ์				✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓									✓				✓	✓	✓	✓	✓	✓						
เครื่องปรับอากาศ		✓		✓						✓					✓					✓		✓		✓					✓			✓		✓		
เครื่องสำอาง				✓		✓	✓			✓	✓			✓					✓	✓	✓			✓	✓			✓	✓	✓						
ชิ้นส่วนยานยนต์							✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓								✓	✓	✓		✓					
ดิจิทัล						✓				✓		✓											✓					✓								
ต่อเรือซ่อมเรือ							✓	✓		✓		✓									✓	✓	✓				✓						✓			
เทคโนโลยีชีวภาพ				✓	✓				✓	✓	✓			✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓					✓	✓	✓		✓					
ปูนซีเมนต์									✓	✓					✓						✓					✓	✓			✓		✓				
ผู้ผลิตเครื่องมือแพทย์						✓	✓			✓	✓						✓						✓		✓		✓	✓								
ผู้ผลิตไฟฟ้า							✓	✓		✓		✓			✓				✓	✓			✓		✓	✓			✓							
พลังงานหมุนเวียน						✓			✓	✓	✓											✓		✓			✓	✓								
พลาสติก				✓	✓	✓				✓		✓							✓			✓	✓	✓				✓	✓				✓			
ยา				✓	✓	✓			✓	✓						✓	✓			✓								✓								
ยาง		✓			✓	✓	✓			✓									✓					✓					✓							
ยานยนต์		✓		✓			✓	✓	✓	✓		✓			✓				✓		✓		✓	✓	✓	✓			✓							
เยื่อและกระดาษ				✓		✓			✓		✓				✓				✓						✓	✓			✓	✓	✓		✓			
รองเท้า					✓					✓	✓								✓			✓		✓					✓							
โรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม	✓	✓				✓	✓						✓	✓	✓				✓	✓		✓	✓		✓			✓								
โรงเลื่อยและโรงอบไม้	✓	✓										✓	✓	✓					✓		✓	✓		✓				✓								
อัญมณีและเครื่องประดับ		✓								✓			✓						✓					✓					✓	✓						
อาหารและเครื่องดื่ม			✓	✓			✓	✓		✓	✓				✓				✓		✓		✓				✓	✓								

หมายเหตุ:

ปัจจัยภายในประเทศ		ปัจจัยภายนอกประเทศ	
สนับสนุน (+)	เสี่ยง (-)	สนับสนุน (+)	เสี่ยง (-)
A1 ราคาพลังงานมีแนวโน้มปรับตัวลดลงตามตลาดโลก และมาตรการดูแลจากภาครัฐ	B1 ทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง และปัญหาน้ำท่วมของ EGAT	C1 ค่าสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC	D1 ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงประปราย และบางประเทศชะลอตัว เช่น ปัญหาภาคอสังหาริมทรัพย์ในจีน
A2 การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ในอัตราที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต และไม่จำเป็นต้องปรับขึ้นราคาสินค้า	B2 การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต	C2 การค้าชายแดนผ่าน CLMM (กัมพูชา ลาว เมียนมา มาเลเซีย) ขยายตัวดีขึ้นจากการพัฒนาด่านชายแดน	D2 ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน
A3 ต้นทุนทางการเงินปรับตัวลดลงตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ลดลง และมาตรการแก้ไขปัญหานี้	B3 ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ	C3 แนวโน้มราคาสินค้าปรับตัวลดลง จากสถานการณ์สงครามรัสเซีย-ยูเครน (รัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส)	D3 ความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยืดเยื้อกระทบต่อราคาสินค้าโลกเพิ่มขึ้น
A4 ราคาวัตุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน	B4 แนวโน้มราคาวัตุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ	C4 ผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ	D4 ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น
A5 ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีแนวโน้มทรงตัว ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ยังอยู่ในระดับที่แข่งขันได้	B5 ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้น กระทบต้นทุนโลจิสติกส์จนไม่สามารถแข่งขันได้	C5 สามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ เช่น ไทย-EU, ไทย-GCC ช่วยเพิ่มเติมให้กับผู้ประกอบการไทย	D5 ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ CBAM ยุโรป
A6 ความต้องการสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว	B6 การบริโภคชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่น้อยกว่าคาด	C6 ผลจากการดึงดูดแรงงานต่างชาติที่มีทักษะขั้นสูง ทำให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับบุคลากรไทย (Technology Transfer)	D6 ปัญหาการขาดแคลนแรงงานต่างด้าวจากข้อจำกัดของประเทศต้นทาง และระเบียบ/เงื่อนไขของภาครัฐ
A7 เครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนลดลง ทำให้เกิดการลงทุนในเครื่องจักรเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	B7 ค่าเครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนสูง ผู้ประกอบการยังไม่สามารถลงทุนได้	C7 ความผันผวนของค่าเงินบาทที่อยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมที่ผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า	D7 ค่าเงินบาทมีความผันผวนอยู่ในระดับสูง กระทบต้นทุนทางการเงิน
A8 FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้น เกิดการใช้ Local Content, ทำธุรกิจร่วมกัน และเชื่อมโยง Supply Chain	B8 FDI ที่เข้ามาลงทุนในไทย ยังนำเข้าสินค้า/วัตถุดิบจากต่างประเทศ ไม่เกิดการใช้ Local Content	C8 การย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามาไทย ทำให้เกิดการเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม	D8 เกิดการย้ายฐานการผลิตออกจากไทยไปประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม และ อินโดนีเซีย เป็นต้น
A9 ผู้ประกอบการมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์	B9 การติดตั้ง/ใช้พลังงานหมุนเวียนในโรงงานยังมีต้นทุนสูง และมีอุปสรรคด้านระเบียบ/เงื่อนไข	C9 ความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป	D9 สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยังอยู่ในกลุ่มผู้บริโภคที่จำกัด และมีต้นทุนการผลิตอยู่ในระดับสูง

2) แนวโน้มกลุ่มอุตสาหกรรมในปี 2567 ที่คาดว่าจะทรงตัว มีทั้งหมด 11 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมเคมี, เครื่องจักรกลการเกษตร, เครื่องจักรกลและโลหะการ, เครื่องนุ่งห่ม, น้ำมันปาล์ม, ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร, ไม้อัด ไม้บาง และวัสดุแผ่น, สักรางและผลิตภัณฑ์โพลีเอสเตอร์, หล่อโลหะ, เหล็ก, และอลูมิเนียม โดยรายละเอียดรายกลุ่มอุตสาหกรรมมีดังนี้

2.1) กลุ่มอุตสาหกรรมเคมี

- กลุ่มอุตสาหกรรมเคมีได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ในระดับทรงตัว ตามความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ทั้งในภาคเกษตรกรรม และภาคก่อสร้าง และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับ การค้าชายแดนผ่าน CLMM ยังมีความต้องการใช้สินค้าเคมีต่างๆ เช่นเดียวกัน และผู้ประกอบการยังมีแนวโน้มขยายช่องทางการตลาดใหม่เพื่อเพิ่มรายได้ รวมถึง ยังได้รับอานิสงส์ทางอ้อมจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว ซึ่งหากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้เพิ่มขึ้น จะยิ่งช่วยเพิ่มเติมต่อไปกับผู้ประกอบการไทยสามารถส่งออกสินค้าต่างๆ ได้เพิ่มขึ้น อีกทั้งยังมีการพัฒนาอุตสาหกรรมเคมีควบคู่ไปกับ Circular Economy ด้วยการออกแบบกระบวนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาอย่างยั่งยืน
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ความต้องการสินค้าเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว รวมถึง ภาคเกษตรกรรมที่ยังมีความต้องการใช้ปุ๋ยเคมีเพื่อเพิ่มผลผลิตเกษตรตามแนวโน้มการขยายพื้นที่เพาะปลูกของพืชเศรษฐกิจสำคัญ 2) การค้าชายแดนผ่าน CLMM (กัมพูชา ลาว เมียนมา มาเลเซีย) ขยายตัวดีขึ้นจากการพัฒนาด่านชายแดน โดยเฉพาะการขยายตัวของการลงทุนภาคก่อสร้างทั้งโครงสร้างพื้นฐานและโครงการอสังหาริมทรัพย์ในประเทศ CLM ทำให้ยังมีความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์สี่ประเภทต่างๆ ประกอบกับ 3) การย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามาไทย ทำให้เกิดการลงทุนสร้างโรงงานต่างๆ ทั้งนี้ 4) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มเติมต่อไปกับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก ประกอบกับ ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือหากยังมีแนวโน้มทรงตัว จะทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ยังอยู่ในระดับที่แข่งขันได้ รวมถึง ความมั่นคงทางพลังงานของประเทศช่วยดึงดูดนักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในไทยได้
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ยังเผชิญปัญหาต้นทุนการผลิตทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและปัญหาหนี้ของ EGAT รวมถึง หากมีการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป อาจส่งผลกระทบต่อ เป็นต้น 2) ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ CBAM ยุโรป โดยเฉพาะการกำหนดให้สินค้าต้องเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลด Carbon Footprint ซึ่งเป็นอุปสรรคทางการค้าสำคัญ และ 3) สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยังอยู่ในกลุ่มผู้บริโภคที่จำกัด และมีต้นทุนการผลิตอยู่ในระดับสูง

ประกอบกับ 4) การเข้ามาตั้งโรงงานของต่างชาติในไทยที่มาพร้อมกับ Supply Chain ทำให้ไม่เกิดการใช้ Local Content ภายในประเทศ ซึ่งกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศ อีกทั้ง 5) หากปัญหาความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยังยืดเยื้อต่อไปอาจยิ่งส่งผลให้ต่อราคาพลังงานและการค้าโลกได้

- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ 1) เร่งเจรจาความตกลงเขตการค้าเสรี FTA โดยเร็วเพื่อดึงดูดนักลงทุนให้เข้ามาลงทุนมากขึ้น 2) เพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐที่เกี่ยวกับการพัฒนา/สร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มอุปสงค์ภายในประเทศ และ 3) ปรับปรุงกฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เพื่ออำนวยความสะดวกในการพัฒนาอุตสาหกรรม

- สถานการณ์อุตสาหกรรมเคมีในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน⁴⁰ หดตัวร้อยละ -3.43 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น โซดาไฟ, คลอรีน และเอทานอล เป็นต้น หมวดการผลิตปุ๋ยเคมี⁴¹ หดตัวร้อยละ -18.56 (YoY) และหมวดการผลิตสี น้ำมันชักเงาและสารเคลือบที่คล้ายกัน หมึกพิมพ์ และน้ำมันทาไม้⁴² หดตัวร้อยละ -0.23 (YoY) จากสีอุตสาหกรรมที่ผลิตลดลงสอดคล้องกับการส่งออกเคมีภัณฑ์⁴³ มีมูลค่า 6,775.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -17.99 (YoY) ลดลงจากทั้งการส่งออกเคมีภัณฑ์อินทรีย์, เคมีภัณฑ์อินทรีย์ (ไซคลิก ไฮโดรคาร์บอน, กรดเทรพทาสิก), ปุ๋ย, สีทาและวารนิช และวัตถุแต่งสีอื่นๆ, และเคมีภัณฑ์เบ็ดเตล็ด เป็นสำคัญ และด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้าในอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์เคมี⁴⁴ อยู่ที่ 2,631.22 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) หดตัวร้อยละ -6.44 (YoY) สะท้อนกำลังการผลิตที่ลดลงในปีที่ผ่านมา

2.2) กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร

- กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลการเกษตรได้ประเมินแนวโน้มปี 2567 คาดว่าจะทรงตัวตามความต้องการสินค้าการเกษตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ ราคาสินค้าเกษตรที่ยั่งยืนอยู่ในเกณฑ์ดี และการขยายพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจภายในประเทศ เช่น ข้าวนาปี ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และผลไม้ (ทุเรียน) เป็นต้น แต่ในขณะเดียวกันยังเผชิญปัญหาต้นทุนการผลิตการขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิตเครื่องจักรกลการเกษตร และยังมีแนวโน้มขาดแคลนแรงงานเป็นจำนวนมาก รวมถึงปรากฏการณ์เอลนีโญและสภาพอากาศที่แปรปรวนที่อาจกระทบต่อภาคการเกษตรได้

⁴⁰ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 2011 การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นมูลฐาน

⁴¹ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 20121 การผลิตปุ๋ยเคมี

⁴² ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 2022 การผลิตสี น้ำมันชักเงาและสารเคลือบที่คล้ายกัน หมึกพิมพ์ และน้ำมันทาไม้

⁴³ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

⁴⁴ ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน อ้างอิง TSIC : 351 การผลิตเคมีภัณฑ์สำหรับงานอุตสาหกรรม, 352 การผลิตผลิตภัณฑ์เคมีอื่นๆ

- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าเกษตรและอาหาร รวมถึงยังมีความต้องการสินค้าจากประเทศคู่ค้าที่เศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้นได้ 2) ตลาดเครื่องจักรกลการเกษตรคงเติบโตสอดคล้องไปกับภาพรวมราคาสินค้าเกษตรที่ยังยืนอยู่ในเกณฑ์ดี รายได้เกษตรกรที่เพิ่มขึ้น และการขยายพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ เช่น ข้าวนาปี ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และผลไม้ (ทุเรียน) เป็นต้น ทั้งนี้ 3) ยังมีกระแสความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบ โดยผู้ประกอบการมีการพัฒนาเครื่องจักรกลการเกษตร มุ่งสู่การใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และสอดคล้องกับการใช้งานแต่ละพื้นที่ปลูกพืชเกษตร หากความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า จะเป็นผลต่ออุตสาหกรรม
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลที่จะกระทบอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ยังเผชิญปัญหาต้นทุนการผลิตทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป รวมถึง 2) แนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิตเครื่องจักรกลการเกษตร โดยเฉพาะวัตถุดิบเหล็ก และ 3) ยังประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานต่างด้าวจากข้อจำกัดของประเทศต้นทาง และระเบียบ/เงื่อนไขของภาครัฐ อีกทั้งยังต้องติดตามทิศทางความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกที่ยังคงเปราะบาง และบางประเทศชะลอตัว รวมถึง ปรากฏการณ์เอลนีโญและสภาพอากาศที่แปรปรวนส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรได้

2.3) กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลและโลหะการ

- กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลและโลหะการได้ประเมินแนวโน้มปี 2567 คาดว่าจะทรงตัว เนื่องจากได้รับอานิสงส์จากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานหลายโครงการของภาครัฐ และภาคก่อสร้างของภาคเอกชน และแนวโน้มทั้งไทยและประเทศคู่ค้าหันมาพึ่งพาระบบเครื่องจักรอัตโนมัติมากขึ้น ประกอบกับจากความต้องการสินค้าที่เพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว ยังหนุนให้อุตสาหกรรมการผลิตที่เกี่ยวข้องต้องลงทุนปรับปรุงเครื่องจักรต่างๆ แต่ทั้งนี้ ผู้ประกอบการยังเผชิญกับปัญหาต้นทุนการผลิต ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพ และปัญหาเศรษฐกิจโลกที่อาจกระทบต่อกำลังซื้อของประเทศคู่ค้าได้
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ได้รับอานิสงส์จากความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว รวมถึงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานหลายโครงการของภาครัฐ และภาคก่อสร้างของภาคเอกชน ส่งผลให้ยังมีอุปสงค์ต่ออุตสาหกรรมเครื่องจักรกลและโลหะการทั้งสำหรับเครื่องจักรใช้ในงานก่อสร้างต่างๆ และแนวโน้มทั้งไทยและประเทศคู่ค้าหันมาพึ่งพาระบบเครื่องจักรอัตโนมัติมากขึ้น 2) ผู้ประกอบการยังมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้นภายในโรงงาน เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์ และลดต้นทุนด้านค่าไฟฟ้า ประกอบกับ 3) ผลจากการดึงดูดแรงงานต่างชาติที่มีทักษะขั้นสูง ทำให้

เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับบุคลากรไทย (Technology Transfer) เป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมเพื่อรองรับการพัฒนาเครื่องจักรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ 4) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก และเปิดโอกาสเข้าสู่ตลาดใหม่ๆ

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลที่จะกระทบอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ผู้ประกอบการยังเผชิญกับปัญหาต้นทุนการผลิตทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง, การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป, และต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ รวมถึง ค่าเครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติยังมีต้นทุนสูง อีกทั้ง 2) ความไม่แน่นอนของทิศทางเศรษฐกิจโลกที่ยังคงเปราะบาง และบางประเทศอาจชะลอตัวประกอบกับ 3) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งทั้งต้นทุนการผลิตอยู่ในระดับสูงและปัญหาเศรษฐกิจโลกที่อาจกระทบต่อกำลังซื้อของประเทศคู่ค้าเป็นเรื่องที่ยังต้องติดตามต่อไป

2.4) กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

- กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มได้ประเมินแนวโน้มปี 2567 คาดว่าจะทรงตัว เนื่องจากความต้องการสินค้าและบริการยังปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ นโยบาย Soft Power และการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว ประกอบกับ สินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ และยังมีการพัฒนา วัสดุสิ่งทอต่างๆ เพื่อตอบโจทย์ไลฟ์สไตล์ของผู้บริโภค อีกทั้ง หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปีนี้ เช่น ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว ช่วยเพิ่มแต้มต่อได้อย่างมาก แต่ในขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการยังเผชิญปัญหาต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูง และผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน รวมถึง อาจยังต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจโลกได้
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ความต้องการสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ นโยบาย Soft Power และการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว โดยเฉพาะเพื่อตอบโจทย์ไลฟ์สไตล์ของผู้บริโภคเพิ่มขึ้น สินค้ากลุ่มที่เกี่ยวข้องกับไลฟ์สไตล์จึงมีโอกาสเติบโตได้ตาม รวมถึง 2) คำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC ซึ่งสินค้าในกลุ่มเครื่องแต่งกายจะขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บริโภคเป็นหลัก ประกอบกับ 3) ผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ สินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ และยังมีการพัฒนา วัสดุสิ่งทอรีไซเคิลสำหรับการผลิตเครื่องแต่งกายเพิ่มมากขึ้น นับเป็นอีกหนึ่งโอกาสสำคัญ ทั้งนี้ 4) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567

เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยที่ผลิตเครื่องนุ่งห่มเพื่อการส่งออกอย่างมาก

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลที่จะกระทบอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ปัญหาต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่จะเพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง และการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป รวมถึง 2) ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ อีกทั้งยังมี 3) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม อาจยังต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจโลกที่อาจชะลอตัวจนส่งผลให้อุปสงค์ของประเทศคู่ค้าลดลงได้

- สถานการณ์อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย⁴⁵ หดตัวร้อยละ -27.99 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น เครื่องแต่งกายชั้นนอกบุรุษและเด็กชายทำจากผ้าทอ, เครื่องแต่งกายชั้นในสตรีและเด็กหญิงทำจากผ้าทอ, และเครื่องแต่งกายอื่น ๆ บุรุษและเด็กชายทำจากผ้าทอ เป็นต้น สอดคล้องกับการส่งออกเครื่องนุ่งห่ม⁴⁶ มีมูลค่า 1,699.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -16.70 (YoY) และด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้าในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องแต่งกาย⁴⁷ อยู่ที่ 265 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) หดตัวร้อยละ -10.2 (YoY) สะท้อนกำลังการผลิตที่ลดลงในปีที่ผ่านมา

2.5) กลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม

- กลุ่มอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 โดยคาดว่าจะทรงตัว เนื่องจากความไม่แน่นอนของอุปทานภายในประเทศที่อาจลดลงตามอัตราผลผลิตต่อไร่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง (ปรากฏการณ์เอลนีโญ) ซึ่งคาดว่าจะต่อเนื่องราว 1-2 ปี อย่างไรก็ตาม อุปทานปาล์มน้ำมันยังมีแรงหนุนจากนโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมให้เกษตรกรขยายพื้นที่ปลูกปาล์มเพื่อใช้เป็นพลังงานทดแทน ประกอบกับ ยังมีความต้องการสินค้าเพิ่มขึ้นภายในประเทศจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ และการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว รวมถึง อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ และการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว รวมถึง อุตสาหกรรมอาหาร, โอเลโอเคมีคอล (Oleochemicals) (อาทิ ยา สบู่ และเครื่องสำอาง), และอุตสาหกรรมไบโอดีเซล ส่งผลให้รายได้ผู้ประกอบการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น 2) มาตรการสนับสนุนและยกระดับมาตรฐานพลังงานของ

⁴⁵ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 14 การผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

⁴⁶ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

⁴⁷ ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน อ้างอิง TSIC : 322 การผลิตเครื่องแต่งกาย ยกเว้นรองเท้า

ภาครัฐที่ยังคงมีต่อเนื่อง เช่น การนำน้ำมันปาล์มดิบไปผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น การนำไปผลิตไบโอดีเซล และการสนับสนุนการส่งออกน้ำมันปาล์ม เป็นต้น 3) ราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลายและมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน 4) ผู้ประกอบการมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์ เพื่อลดต้นทุนค่าไฟฟ้า และ 5) กระแสความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ซึ่งผู้ผลิตยานยนต์รายใหญ่มีแนวโน้มพัฒนาเครื่องยนต์ดีเซลเพื่อรองรับการใช้น้ำมันดีเซลที่มีสัดส่วนไบโอดีเซลสูงขึ้น ทั้งรถขนาดใหญ่ รถปิกอัพ รถอเนกประสงค์ และรถบรรทุก เป็นต้น เพื่อรองรับความต้องการ

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ยังเผชิญปัญหาต้นทุนการผลิตทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง, การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป, และราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้นจนกระทบต้นทุนโลจิสติกส์ อีกทั้ง 2) ปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลก ประกอบกับ 3) มีมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศ อีกทั้ง ความไม่แน่นอนของอุปทานน้ำมันปาล์มภายในประเทศที่อาจลดลงตามอัตราผลผลิตต่อไร่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง (ปรากฏการณ์เอลนีโญ) ทำให้ระดับราคาผลปาล์มสดมีแนวโน้มปรับสูงขึ้น

○ สถานการณ์อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 ยังขยายตัวได้ สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตน้ำมันปาล์ม⁴⁸ ขยายตัวร้อยละ 6.84 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่เพิ่มขึ้น เช่น น้ำมันปาล์มบริสุทธิ์ และน้ำมันปาล์มดิบ เป็นต้น โดยมีแรงหนุนจากผลผลิตต่อไร่ที่สูงจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยโดยเฉพาะภาคใต้ ราคาผลปาล์มที่พุ่งใจเกษตรกรเก็บเกี่ยว และเปอร์เซ็นต์น้ำมันที่สูงขึ้นจากการเก็บเกี่ยวผลผลิตในระยะที่เหมาะสมมากขึ้น สวนทางกับการส่งออกน้ำมันปาล์ม⁴⁹มีมูลค่า 916.89 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -32.06 (YoY) โดยเฉพาะการส่งออกหดตัวจากตลาดอินเดียและมาเลเซีย เป็นผลจากราคาน้ำมันปาล์มดิบของไทยที่สูงกว่าราคาตลาดโลกและการหันไปใช้น้ำมันพืชชนิดอื่นที่มีราคาถูกกว่าน้ำมันปาล์ม

2.6) กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

- กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหารได้ประเมินแนวโน้มปี 2567 คาดว่าจะทรงตัว เนื่องจากตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น แม้เทรนด์ในการดูแลสุขภาพของคนรุ่นใหม่ซึ่งได้รับความนิยมมากขึ้นทั้งการดูแลสุขภาพเชิงป้องกันไม่ให้เกิดการเจ็บป่วย และการกินอาหารเป็นยา เป็นต้น ประกอบกับตลาดยังมี

⁴⁸ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 1042 การผลิตน้ำมันปาล์ม

⁴⁹ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

ความต้องการผลิตภัณฑ์เสริมอาหารทั้งภายในประเทศและประเทศคู่ค้า แต่อย่างไรก็ตามปัญหาด้านทุนการผลิตยังเป็นปัจจัยหลัก โดยเฉพาะแนวโน้มราคาวัตถุดิบที่เพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ รวมถึงยังมีผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน

- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ความต้องการสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว ประกอบกับ เทรนด์ในการดูแลสุขภาพของคนรุ่นใหม่ซึ่งได้รับความนิยมมากขึ้น เช่น การดูแลสุขภาพเชิงป้องกันไม่ให้เกิดการเจ็บป่วย และการกินอาหารเป็นยา เป็นต้น เหล่านี้จะส่งผลต่อทั้งสินค้าสมุนไพรและอาหารเสริม 2) คำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC ซึ่งประเทศเหล่านี้มีกำลังซื้อสูง และมีกลุ่มลูกค้าที่เป็น Silver Age จำนวนมากทำให้มีความต้องการผลิตภัณฑ์อาหารเสริมที่กระตุ้นภูมิคุ้มกันจำนวนมาก และ 3) การค้าชายแดนผ่าน CLMM (กัมพูชา ลาว เมียนมา มาเลเซีย) ขยายตัวดีขึ้นจากสินค้าไทยเป็นที่นิยมและมีกระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐานระดับสากล ประกอบกับมีความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ทำให้มีการพัฒนาผลิตจากวัสดุที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสามารถย่อยสลายได้ทั้งเนื้อผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลที่จะกระทบอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ปัญหาด้านทุนการผลิตยังเป็นปัจจัยหลักทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง, การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป, ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้นและความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ, แนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ และค่าเครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนสูง เป็นต้น 2) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทั่งต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และ 3) ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้นอีกทั้ง 4) ยังมีปัญหาจากความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลกได้
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ให้ภาครัฐปรับปรุงกฎระเบียบในการขึ้นทะเบียนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ของอุตสาหกรรมสุขภาพ, เสริมอาหาร, ยา, และสมุนไพร ให้มีความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

2.7) กลุ่มอุตสาหกรรมไม้อัด ไม้บาง และวัสดุแผ่น

- กลุ่มอุตสาหกรรมไม้อัด ไม้บางและวัสดุแผ่น ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะทรงตัวตามภาคการก่อสร้างที่อยู่อาศัยภายในประเทศที่มีแนวโน้มฟื้นตัวตามทิศทางเศรษฐกิจ ประกอบกับคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, จีน, เกาหลีใต้, ญี่ปุ่น เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC ที่มีความต้องการสูงมาก แต่ทั้งนี้ ยังเผชิญปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่

ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ EUDR ของยุโรป เป็นต้น ซึ่งกระทบต่อการส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ของไทยอย่างมีนัยสำคัญ

- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการก่อสร้างที่อยู่อาศัยภาคเอกชนมีแนวโน้มฟื้นตัวตามทิศทางเศรษฐกิจ ประกอบกับ 2) คำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, จีน, เกาหลีใต้, ญี่ปุ่น เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC ที่มีความต้องการสูงมาก ซึ่งผู้ประกอบการสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ ทั้งนี้ 3) หากไทยสามารถเร่งเจรจาและบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ โดยเฉพาะไทย-GCC จะช่วยเพิ่มเติมต่อและขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก ประกอบกับ ความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำและมีเสถียรภาพจะยิ่งเป็นผลดีต่อการส่งออก
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ปัญหาต้นทุนการผลิตทั้งจากทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป 2) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และ 3) ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ EUDR ของยุโรป เป็นต้น ซึ่งกระทบต่อการส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ของไทย และยังส่งผลให้ผู้ผลิตและผู้ส่งออกเผชิญต้นทุนสูงขึ้น อีกทั้ง 4) ยังมีปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลก
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ให้มีมาตรการปรับปรุง Ease of Doing Business เพื่อเพิ่มความสะดวกในการประกอบธุรกิจ และสนับสนุนอุตสาหกรรมภายในประเทศ
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมไม้อัด ไม้บาง และวัสดุแผ่นในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 ขยายตัวได้ดี สะท้อนจากการส่งออกไม้และผลิตภัณฑ์ไม้⁵⁰ มีมูลค่า 2,771.72 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 9.54 (YoY)

2.8) กลุ่มอุตสาหกรรมสำรวจและผลิตปิโตรเลียม

- กลุ่มอุตสาหกรรมสำรวจและผลิตปิโตรเลียมได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะทรงตัวตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยที่มีแรงขับเคลื่อนจากความต้องการสินค้าเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว และแนวโน้มการขยายการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในอาเซียน และแผนการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมในพื้นที่ทับซ้อน แม้ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศอาจชะลอตัว โดยเฉพาะเศรษฐกิจจีน ซึ่งจะกระทบต่ออุปสงค์

⁵⁰ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

การใช้น้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติเหลว ประกอบกับปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยืดเยื้อ ทำให้มีผลกระทบต่อราคาพลังงานโลกได้ อีกทั้งกระแสการใช้พลังงานสะอาดที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มประเทศที่มีความพร้อมด้านเทคโนโลยีและมีกฎหมายรองรับ รวมถึง นโยบายการลดกปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emission) ของประเทศต่างๆ มีส่วนทำให้อุปทานน้ำมันดิบโตอย่างจำกัด

- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยที่มีแรงขับเคลื่อนจากความต้องการสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว ทำให้อุตสาหกรรมได้รับผลดีจากมีความต้องการใช้น้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติเหลวเพื่อนำไปผลิตในอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง 2) ผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และราคาน้ำมันและค่าระวางเรือยังมีแนวโน้มทรงตัว ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ยังอยู่ในระดับที่แข่งขันได้ ประกอบกับความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า ทั้งนี้ 3) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก และช่วยหนุนความต้องการใช้พลังงานให้มากขึ้น
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศชะลอตัว ซึ่งอาจกระทบต่ออุปสงค์การใช้น้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติเหลว ประกอบกับปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยืดเยื้อยังคงส่งผลกระทบต่อราคาพลังงานโลกให้เกิดความผันผวนต่อเนื่อง 2) ต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้า, การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป, ต้นทุนทางการเงินที่เพิ่มขึ้นจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และค่าเครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนสูง เป็นต้น อีกทั้ง 3) กระแสการใช้พลังงานสะอาดที่เพิ่มขึ้นในกลุ่มประเทศที่มีความพร้อมด้านเทคโนโลยีและมีกฎหมายรองรับ รวมถึง นโยบายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ หรือ Net Zero ของประเทศต่างๆ มีส่วนทำให้อุปทานน้ำมันดิบโตอย่างจำกัด ประกอบกับแนวโน้มราคาก๊าซธรรมชาติในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ที่ 5.6-5.9 เหรียญสหรัฐต่อล้านบีทียู ลดลงจากปีที่ผ่านมาเป็นผลจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกในปี 2567 ที่ยังมีความผันผวนอยู่ คาดว่าเฉลี่ยอยู่ที่ 70-90 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล

2.9) กลุ่มอุตสาหกรรมหล่อโลหะ

- กลุ่มอุตสาหกรรมหล่อโลหะได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ในระดับทรงตัว ตามการได้รับอานิสงส์จากนโยบายสนับสนุนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานหลายโครงการ (เช่น ก่อสร้างทางด่วนและรถไฟฟ้า) และภาคก่อสร้างของภาคเอกชน ส่งผลให้ยังมีอุปสงค์ของห่วงโซ่อุตสาหกรรม รวมถึง

อุตสาหกรรมหล่อโลหะ ให้มีความต้องการใช้สินค้าต่อเนื่อง และหากไทยสามารถเร่งเจรจาและบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้โดยเร็ว เช่น ไทย-EU, ไทย-GCC ช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยส่งออกสินค้าได้มากขึ้น เป็นผลดีทางอ้อมต่ออุตสาหกรรมต่อไป

- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ได้รับอานิสงส์จากนโยบายสนับสนุนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานหลายโครงการ (เช่น ก่อสร้างทางด่วนและรถไฟฟ้า) และภาคก่อสร้างของภาคเอกชน ส่งผลให้ยังมีอุปสงค์ของห่วงโซ่อุตสาหกรรม รวมถึง อุตสาหกรรมหล่อโลหะ ที่มีความต้องการใช้สินค้าต่อเนื่อง ประกอบกับ 2) การที่ FDI เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้น เกิดการใช้ Local Content และเชื่อมโยง Supply Chain รวมถึง การสร้างโรงงานผลิตต่างๆ อีกทั้ง 3) ราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน และ 4) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยส่งออกสินค้าได้มากขึ้น ประกอบกับ ความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า ช่วยเพิ่มขีดความสามารถด้านราคาสินค้าส่งออกได้
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศชะลอตัว เช่น ปัญหาภาคอสังหาริมทรัพย์ในจีน ประกอบกับ 2) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และ 3) ปัญหาด้านต้นทุนการผลิตทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป รวมทั้ง 4) หากความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยังยืดเยื้อต่อไปจะกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลกได้
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ให้กำหนดอัตราภาษี ร้อยละ 20 สำหรับเศษโลหะส่งออกไปต่างประเทศ เพื่อให้วัตถุดิบเศษโลหะหมุนเวียนใช้ในประเทศอย่างเพียงพอ

2.10) กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก

- กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็กได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ในระดับทรงตัว ตามการก่อสร้างที่อยู่อาศัยภาคเอกชนมีแนวโน้มฟื้นตัวตามทิศทางเศรษฐกิจ และอานิสงส์จากการลงทุนต่อเนื่องของโครงการภาครัฐที่อยู่ในช่วงขยายตัวในอัตราเร่ง รวมถึง การขยายตัวของการลงทุนภาคก่อสร้างทั้งโครงสร้างพื้นฐานและโครงการอสังหาริมทรัพย์โดยเฉพาะในประเทศ CLM ซึ่งเป็นตลาดหลัก แต่ทั้งนี้ยังเผชิญปัญหาการท่วมตลาดของสินค้าเหล็ก และผลกระทบจากสินค้าเหล็กที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเหล็กของไทยทั้งกลุ่มจำหน่ายสินค้าภายในประเทศและกลุ่มเพื่อการส่งออกสินค้า

- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ได้รับอานิสงส์จากการลงทุนต่อเนื่องของโครงการภาครัฐที่อยู่ในช่วงขยายตัวในอัตราเร่ง และการก่อสร้างที่อยู่อาศัยภาคเอกชนมีแนวโน้มฟื้นตัวตามทิศทางเศรษฐกิจ รวมถึง 2) FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้นจากการย้ายฐานการผลิตเกิดการใช้ Local Content และเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม ประกอบกับ 3) การค้าชายแดนผ่าน CLMM (กัมพูชา ลาว เมียนมา มาเลเซีย) ขยายตัวดีขึ้น โดยเฉพาะการขยายตัวของการลงทุนภาคก่อสร้างทั้งโครงสร้างพื้นฐานและโครงการอสังหาริมทรัพย์โดยเฉพาะในประเทศ CLM ซึ่งเป็นตลาดหลัก ทั้งนี้ 4) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก และความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำและมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า จะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม อีกทั้ง 5) ผู้ประกอบการยังมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์ เพื่อลดต้นทุนด้านค่าไฟฟ้า
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ยังมีปัญหาต้นทุนการผลิตทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง และการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป ประกอบกับ 2) การบริโภคน้ำมันในประเทศชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน ซึ่งทำให้ผู้บริโภคบางส่วนตัดสินใจเลื่อนการซ่อมแซมหรือต่อเติมบ้านออกไปก่อน และ 3) ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ CBAM ยุโรป ซึ่งกระทบต่ออุตสาหกรรมเหล็กของไทยที่ผลิตเพื่อการส่งออก เป็นต้น ยังทำให้ต้นทุนการผลิตอยู่ในระดับสูงสำหรับกลุ่มสินค้าเหล็กที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทั้งยังมี 4) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน และยังเผชิญปัญหาการทุ่มตลาดและการเข้ามาตั้งโกดังในไทยของอุตสาหกรรมเหล็กจีนส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ รวมถึง 5) ปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลก
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมเหล็กในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตโลหะขั้นมูลฐาน⁵¹ หดตัวร้อยละ -10.39 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น เหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วน, เหล็กแผ่นรีดเย็น, เหล็กแผ่นเคลือบสังกะสี, เหล็กเส้นกลม, เหล็กหลอด, หลอดเหล็ก, หลอดเหล็กแรงดึงสูง, เหล็กโครงสร้างรูปพรรณชนิดรีดร้อน, และเหล็กโครงสร้างรูปพรรณ ชนิดรีดเย็น เป็นต้น สอดคล้องกับการส่งออกเหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์⁵² มีมูลค่า 5,571.30 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -6.66

⁵¹ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 24 การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน

⁵² ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

(YoY) และด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้าในอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน⁵³ อยู่ที่ 5,167 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) หดตัวร้อยละ -11.00 (YoY) สะท้อนกำลังการผลิตที่ลดลงในปีที่ผ่านมา

2.11) กลุ่มอุตสาหกรรมอลูมิเนียม

- กลุ่มอุตสาหกรรมอลูมิเนียมได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะอยู่ในระดับทรงตัว ตามอานิสงส์คำสั่งซื้อสินค้าต่างๆ ซึ่งส่งผลดีทางอ้อมต่อกลุ่มสินค้าแผ่นอลูมิเนียมที่ผลิตในไทยได้ นำไปผลิตเป็นส่วนประกอบต่างๆ ทั้งในอุตสาหกรรมยานยนต์ อาหาร และวัสดุก่อสร้าง เป็นต้น รวมทั้งผู้ประกอบการยังมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น และเพิ่มปริมาณการใช้เศษอะลูมิเนียมตามนโยบายเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ซึ่งจะช่วยลดปริมาณการปลดปล่อยคาร์บอนได้ค่อนข้างมาก
- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) อานิสงส์คำสั่งซื้อสินค้าต่างๆ ซึ่งส่งผลดีทางอ้อมต่อกลุ่มสินค้าแผ่นอลูมิเนียมที่ผลิตในไทยได้ นำไปผลิตเป็นส่วนประกอบต่างๆ เช่น ครัวระบายความร้อนในเครื่องปรับอากาศทั้งในที่อยู่อาศัยและรถยนต์ ภาชนะ พอยล์ห่ออาหาร ผนังอาคาร หลังคา และกระเบื้องเครื่องดื่ม ฯลฯ 2) ราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน รวมถึงราคาน้ำมันและค่าระวางเรือยังมีแนวโน้มทรงตัว ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ยังอยู่ในระดับที่แข่งขันได้ อีกทั้ง 3) ผู้ประกอบการยังมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น และเพิ่มปริมาณการใช้เศษอะลูมิเนียมตามนโยบายเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ซึ่งจะช่วยลดปริมาณการปลดปล่อยคาร์บอนได้ค่อนข้างมาก ทั้งนี้ 4) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) เผชิญปัญหาต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะทิศทางการค้าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง และต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับการบริโภครายในประเทศชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน 2) ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ CBAM ยุโรป เป็นต้น รวมถึง การทุ่มตลาดอลูมิเนียมจากประเทศจีน และผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบซ้ำเติมมากขึ้น ทั้งนี้ 3) ยังมีปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลก

⁵³ ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน อ้างอิง TSIC : 371 อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้าขั้นมูลฐาน

- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ให้ภาครัฐพิจารณาทบทวนการปรับค่าไฟฟ้า และโครงสร้างราคาตามที่ ส.อ.ท. เสนอแนะ เพื่อลดผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมอลูมิเนียมในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลงสะท้อนจากการส่งออกผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม⁵⁴ มีมูลค่า 2,167.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -20.66 (YoY)

---

⁵⁴ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

กลุ่มอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะทรงตัวในปี 2567

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปัจจัยภายในประเทศ																		ปัจจัยภายนอกประเทศ																	
	สนับสนุน (+)									เสี่ยง (-)									สนับสนุน (+)									เสี่ยง (-)								
	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	B1	B2	B3	B4	B5	B6	B7	B8	B9	C1	C2	C3	C4	C5	C6	C7	C8	C9	D1	D2	D3	D4	D5	D6	D7	D8	D9
เคมี					✓	✓				✓	✓								✓	✓			✓			✓				✓		✓				✓
เครื่องจักรกลการเกษตร						✓				✓	✓		✓												✓		✓	✓						✓		
เครื่องจักรกลและโลหะการ						✓			✓	✓	✓	✓				✓							✓	✓				✓	✓							
เครื่องนุ่งห่ม						✓				✓	✓	✓						✓				✓	✓					✓								
น้ำมันปาล์ม				✓		✓			✓	✓	✓	✓			✓											✓			✓		✓					
ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร						✓				✓	✓	✓	✓			✓		✓	✓							✓		✓	✓	✓						
ไม้อัด ไม้บาง และวัสดุแผ่น						✓				✓	✓	✓						✓				✓	✓					✓	✓		✓					
สำรวจและผลิตปิโตรเลียม					✓	✓				✓	✓	✓				✓						✓	✓		✓		✓		✓	✓						
หล่อโลหะ				✓					✓	✓	✓							✓				✓		✓			✓	✓	✓							
เหล็ก								✓	✓	✓	✓					✓				✓		✓		✓	✓			✓	✓		✓				✓	
อลูมิเนียม				✓	✓				✓	✓	✓				✓							✓						✓	✓		✓					

หมายเหตุ:

ปัจจัยภายในประเทศ		ปัจจัยภายนอกประเทศ	
สนับสนุน (+)	เสี่ยง (-)	สนับสนุน (+)	เสี่ยง (-)
A1 ราคาพลังงานมีแนวโน้มปรับตัวลดลงตามตลาดโลก และมาตรการดูแลจากภาครัฐ	B1 ทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง และปัญหาหนี้ของ EGAT	C1 ค่าสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวหรับ GCC	D1 ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศชะลอตัว เช่น ปัญหาภาคสังหาริมทรัพย์ในจีน
A2 การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ในอัตราที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต และไม่จำเป็นต้องปรับขึ้นราคาสินค้า	B2 การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต	C2 การค้าขายแดนผ่าน CLMM (กัมพูชา ลาว เมียนมา มาเลเซีย) ขยายตัวดีขึ้นจากการพัฒนาด้านชายแดน	D2 ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาในตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าขายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน
A3 ต้นทุนทางการเงินปรับตัวลดลงตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ลดลง และมาตรการแก้ไขปัญหานี้	B3 ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ	C3 แนวโน้มราคาสินค้าโลกปรับตัวลดลง จากสถานการณ์สงครามคลัสต์สายลง (รัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส)	D3 ความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยืดเยื้อกระทบต่อราคาสินค้าโลกเพิ่มขึ้น
A4 ราคาสินค้าปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน	B4 แนวโน้มราคาสินค้าวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ	C4 ผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ	D4 ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น
A5 ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีแนวโน้มทรงตัว ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ยังอยู่ในระดับที่แข่งขันได้	B5 ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้น กระทบต้นทุนโลจิสติกส์ซึ่งไม่สามารถแข่งขันได้	C5 สามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ เช่น ไทย-EU, ไทย-GCC ช่วยเพิ่มเติมให้กับผู้ประกอบการไทย	D5 ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ CBAM ยุโรป
A6 ความต้องการสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว	B6 การบริโภคชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่น้อยกว่าคาด	C6 ผลจากการดึงดูดแรงงานต่างชาติที่มีทักษะขั้นสูง ทำให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับบุคลากรไทย (Technology Transfer)	D6 ปัญหาการขาดแคลนแรงงานต่างด้าวจากข้อจำกัดของประเทศต้นทาง และระเบียบ/เงื่อนไขของภาครัฐ
A7 เครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนลดลง ทำให้เกิดการลงทุนในเครื่องจักรเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	B7 ค่าเครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนสูง ผู้ประกอบการยังไม่สามารถลงทุนได้	C7 ความผันผวนของค่าเงินบาทที่อยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า	D7 ค่าเงินบาทมีความผันผวนอยู่ในระดับสูง กระทบต้นทุนทางการเงิน
A8 FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น เกิดการใช้ Local Content, ทำธุรกิจร่วมกัน และเชื่อมโยง Supply Chain	B8 FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย ยังไม่เข้าสินค้า/วัตถุดิบจากต่างประเทศ ไม่เกิดการใช้ Local Content	C8 การย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามาไทย ทำให้เกิดการเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม	D8 เกิดการย้ายฐานการผลิตออกจากไทยไปประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม และ อินโดนีเซีย เป็นต้น
A9 ผู้ประกอบการมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์	B9 การติดตั้ง/ใช้พลังงานหมุนเวียนในโรงงานยังมีต้นทุนสูง และมีอุปสรรคด้านกฎระเบียบ/เงื่อนไข	C9 ความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลง	D9 สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยังอยู่ในกลุ่มผู้บริโภคที่จำกัด และมีต้นทุนการผลิตอยู่ในระดับสูง

3) แนวโน้มกลุ่มอุตสาหกรรมในปี 2567 ที่คาดว่าจะหดตัวลง มีทั้งหมด 13 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมก๊าซ, แกรนิตและหินอ่อน, แก้วและกระจก, เซรามิก, น้ำตาล, ปิโตรเคมี, เพอร์นิเจอร์, ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์, สมุนไพร, สิ่งทอ, หนังสือและผลิตภัณฑ์หนังสือ, หลักราคาและอุปกรณ์, และหัตถกรรมสร้างสรรค์ โดยรายละเอียดรายกลุ่มอุตสาหกรรมมีดังนี้

3.1) กลุ่มอุตสาหกรรมก๊าซ

- กลุ่มอุตสาหกรรมก๊าซได้ประเมินแนวโน้มปี 2567 คาดว่าจะหดตัวลงร้อยละ -5 ถึง -10 (YoY) เนื่องจากผู้ประกอบการยังประสบปัญหาต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูง ทิศทางเศรษฐกิจโลกที่ยังคงเปราะบาง และบางประเทศอาจชะลอตัว ประกอบกับผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน อีกทั้ง ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมยังได้รับอานิสงส์จากความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการใช้ก๊าซอุตสาหกรรม และก๊าซทางการแพทย์
- โดยปัจจัยห่วงกังวลที่คาดว่าจะกระทบอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ผู้ประกอบการยังประสบปัญหาต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงจากทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง, การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไปและยังมีปัญหาขาดแคลนแรงงาน, แนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ และค่าเงินบาทมีความผันผวนอยู่ในระดับสูง รวมถึง ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้น 2) ทิศทางเศรษฐกิจโลกที่ยังคงเปราะบาง และบางประเทศอาจชะลอตัว ประกอบกับผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมถึง ปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลกได้ อีกทั้ง 3) ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น
- นอกจากนี้ยังมีปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ได้รับอานิสงส์จากความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการใช้ก๊าซอุตสาหกรรม และก๊าซทางการแพทย์ ตามการเติบโตของตลาดท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ และ 2) การย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามาไทย ทำให้เกิดการเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม

3.2) กลุ่มอุตสาหกรรมแกรนิตและหินอ่อน

- กลุ่มอุตสาหกรรมแกรนิตและหินอ่อนได้ประเมินแนวโน้มปี 2567 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -30 ถึง -35 (YoY) เนื่องจากยังประสบปัญหาต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงจากทั้งการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไปและยังขาดแคลนแรงงานในอุตสาหกรรม รวมถึงแนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ ประกอบกับ ปัญหาการนำเข้าแกรนิตและหินอ่อนจากจีนที่ราคาถูกเข้ามา

หุ้มตลาดไทย ซึ่งกระทบผู้ประกอบการภายในประเทศ อีกรั้ง ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศอาจชะลอตัว และยังมีปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) อย่งไรก็ตาม กลุ่มสินค้าแกรนิตและหินอ่อนอาจจะได้รับอานิสงส์จากความต้องการสินค้าจากการ ลงทุนในโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ และโครงการเมกะโปรเจกต์ต่างๆ ในพื้นที่อื่นของภาครัฐ

- โดยปัจจัยห่วงกังวลที่คาดว่าจะกระทบอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ผู้ประกอบการยังประสบปัญหาต้นทุน การผลิตที่อยู่ในระดับสูงจากทั้งการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไปและยังขาดแคลนแรงงาน ในอุตสาหกรรม รวมถึงแนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ และราคาน้ำมันและ ค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้นจนกระทบต้นทุนโลจิสติกส์จนไม่สามารถแข่งขันได้ 2) ทิศทางเศรษฐกิจ โลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศอาจชะลอตัว เช่น ปัญหาภาคอสังหาริมทรัพย์ในจีนที่ยังไม่สิ้นสุด ซึ่งอาจฉุดรั้งการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีน เป็นต้น รวมถึง 3) ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เป็นต้น
- นอกจากนี้ยังมีปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ได้รับอานิสงส์จาก ความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นจากการลงทุนในโครงการก่อสร้างขนาดใหญ่ โดยเฉพาะโครงการที่ เชื่อมโยงกับพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่คาดว่าจะเร่งตัวขึ้น รวมถึงโครงการเมกะ โปรเจกต์ต่างๆ ในพื้นที่อื่น ซึ่งจะช่วยสนับสนุนงานก่อสร้างภาคเอกชนให้ขยายตัวตามได้ ประกอบกับ 2) ผู้ประกอบการมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์ เซลล์ และกระแสความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและ พฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ซึ่งผู้ประกอบการยังได้พัฒนากระบวนการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมมากขึ้น
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ให้ภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนการใช้วัสดุก่อสร้างที่ผลิต ภายในประเทศ

3.3) กลุ่มอุตสาหกรรมแก้วและกระจก

- กลุ่มอุตสาหกรรมแก้วและกระจกได้ประเมินแนวโน้มปี 2567 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -10 (YoY) เนื่องจากผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน และยังมี การนำเข้า แก้วและกระจกในราคาที่ต่ำเข้ามาขายภายในประเทศ ส่งผลกระทบต่อศักยภาพในการแข่งขันของ ผู้ประกอบการภายในประเทศ รวมถึง ผู้ประกอบการยังเผชิญทั้งปัญหาต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูง และทิศทางเศรษฐกิจโลกที่อาจชะลอตัวได้ แต่อย่างไรก็ตาม ยังได้รับอานิสงส์จากราคาวัตถุดิบปรับตัว ลดลง การพัฒนากระบวนการรีไซเคิลเศษแก้ว (cullet) เพื่อทดแทนวัตถุดิบใหม่จากธรรมชาติ ตาม แนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ตอบโจทย์กระแสความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลก

- โดยปัจจัยห่วงกังวลที่คาดว่าจะกระทบอุตสาหกรรมได้แก่ 1) การนำเข้าแก้วและกระจกมาในราคาที่ต่ำ หรือมีการสำแดงไม่ครบถ้วน ทำให้เป็นการนำเข้ามาขายภายในประเทศโดยเสียภาษีต่ำหรือไม่เสียภาษี ส่งผลกระทบต่อศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการภายในประเทศ 2) ผู้ประกอบการยังเผชิญต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง, ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และค่าเงินบาทที่มีความผันผวนอยู่ในระดับสูง เป็นต้น 3) ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศอาจชะลอตัว ส่งผลกระทบต่ออุปสงค์จากต่างประเทศ ประกอบกับ การบริโภคภายในประเทศยังอาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่าคาด รวมถึง 4) ยังมีผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เป็นต้น
- นอกจากนี้ยังมีปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ได้รับความนิยมนำจากราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน รวมถึง การพัฒนากระบวนการรีไซเคิลเศษแก้ว (cullet) เพื่อทดแทนวัตถุดิบใหม่จากธรรมชาติ ประกอบกับ ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีแนวโน้มทรงตัว ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ยังอยู่ในระดับที่แข่งขันได้ 2) ผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ พร้อมทั้งยังมีกระแสความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ซึ่งผู้ประกอบการได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทรัพยากรและพลังงานลดลง แต่ยังคงคุณภาพสูง ตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) รวมทั้ง 3) FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้น เกิดการใช้ Local Content, ทำธุรกิจร่วมกัน และเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรมมากขึ้น
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ให้ภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนการใช้สินค้าที่ผลิตภายในประเทศ
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมแก้วและกระจกในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตแก้วและผลิตภัณฑ์แก้ว⁵⁵ หดตัวร้อยละ -3.78 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น แก้วและกระจกแผ่น ภาชนะบรรจุและเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารที่ทำจากแก้ว สอดคล้องกับการส่งออกแก้วและกระจก⁵⁶ มีมูลค่า 644.03 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -6.56 (YoY) และด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้าในอุตสาหกรรมการผลิตแก้วและผลิตภัณฑ์จากแก้ว⁵⁷ อยู่ที่ 774 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) หดตัวร้อยละ -6.4 (YoY) สะท้อนกำลังการผลิตที่ลดลงในปีที่ผ่านมา

⁵⁵ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 2310 การผลิตแก้วและผลิตภัณฑ์แก้ว

⁵⁶ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

⁵⁷ ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน อ้างอิง TSIC : 362 การผลิตแก้วและผลิตภัณฑ์จากแก้ว

3.4) กลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิก

- กลุ่มอุตสาหกรรมเซรามิก ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะหดตัวลง ตามทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง โดยเฉพาะการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีน กำลังซื้อของประเทศเพื่อนบ้านผ่านชายแดนยังมีแนวโน้มที่ลดลง ประกอบกับปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามที่ส่งผลกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลกสูงขึ้น ต้นทุนด้านโลจิสติกส์เพิ่มขึ้น และการขนส่งวัตถุดิบที่ล่าช้า รวมถึงต้นทุนการผลิตที่ยังอยู่ในระดับสูง อาทิ ค่าไฟฟ้าที่มีทิศทางเพิ่มขึ้น และการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ นอกจากนี้ ยังเผชิญปัจจัยเสี่ยงจากสต็อกคงค้างที่ยังคงสูงในภาคสังหาริมทรัพย์ และแรงกดดันจากการแข่งขันกับสินค้านำเข้าราคาถูกจากจีน แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีความต้องการสินค้าเซรามิกจากการลงทุนในโครงการก่อสร้างภาครัฐ และการฟื้นตัวของโครงการอสังหาริมทรัพย์ต่างๆ ตามภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป
- โดยปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศชะลอตัว เช่น ปัญหาภาคสังหาริมทรัพย์ในจีนที่ยังไม่สิ้นสุด ซึ่งอาจลดการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีน เป็นต้น ประกอบกับ 2) ปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยืดเยื้อจะกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลกมากขึ้น 3) ปัญหาต้นทุนการผลิตที่ยังอยู่ในระดับสูง เช่น ทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งในอาเซียน กลุ่มผู้ผลิตเซรามิกไทยมีต้นทุนด้านพลังงานสูงสุดในอาเซียน, ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น, แนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ, และราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้น กระทบต้นทุนโลจิสติกส์จนไม่สามารถแข่งขันได้ อีกทั้ง ระยะเวลาการขนส่งวัตถุดิบจากต่างประเทศค่อนข้างนานกว่าปกติ จากเดิม 30-45 วัน เพิ่มขึ้นเป็น 4-6 เดือน นอกจากนี้ 4) ตลาดทั้งในและต่างประเทศยังเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น และ 5) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะสินค้าจากจีนและเวียดนามที่ได้เปรียบด้านราคา ประกอบกับ กำลังซื้อของประเทศเพื่อนบ้าน CLMM (กัมพูชา ลาว เมียนมา มาเลเซีย) ผ่านชายแดนยังมีแนวโน้มที่ลดลง
- อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้แก่ 1) ยังมีความต้องการสินค้าจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของการลงทุนในโครงการก่อสร้างภาครัฐ รวมถึง 2) การฟื้นตัวของโครงการอสังหาริมทรัพย์โดยเฉพาะในกรุงเทพฯ และปริมณฑลตลอดจนหัวเมืองภูมิภาค และยังมีความต้องการต่อการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยที่ฟื้นตัวตามภาวะเศรษฐกิจ
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมเซรามิกในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตวัสดุก่อสร้างที่ทำจากดินเหนียว⁵⁸หดตัวร้อยละ

⁵⁸ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 2392 การผลิตวัสดุก่อสร้างที่ทำจากดินเหนียว

-11.20 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลง เช่น กระเบื้องปูพื้น-บุผนัง และเครื่องสุขภัณฑ์ สวม ชักโครกและหมวดการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกชนิดพอร์ซเลนและผลิตภัณฑ์เซรามิกอื่น ๆ⁵⁹ หดตัวร้อยละ -9.72 (YoY) ลดลงจากเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารที่ทำจากเซรามิก เป็นสำคัญ สอดคล้องกับการส่งออกผลิตภัณฑ์เซรามิก⁶⁰ มีมูลค่า 459.86 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัว ร้อยละ -10.15 (YoY) โดยเฉพาะกระเบื้องปูพื้น ปัดผนังและโมเสก, เครื่องสุขภัณฑ์, และ ผลิตภัณฑ์เซรามิกอื่น ๆ ที่ส่งออกลดลง

3.5) กลุ่มอุตสาหกรรมน้ำตาล

- กลุ่มอุตสาหกรรมน้ำตาล ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะหดตัวลงร้อยละ -15 (YoY) เนื่องจากทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบางและบางประเทศคู่ค้าชะลอตัว ประกอบกับการบริโภคภายในประเทศชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่าคาด กระทบต่อการบริโภคน้ำตาล และยังมีกระแสการดูแลสุขภาพทั่วโลกที่จะลดการบริโภคน้ำตาลลง รวมถึง ไทยยังเสี่ยงประสบปัญหาภัยแล้งในปี 2567 จากปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Nino) อาจส่งผลให้ปริมาณฝนลดลงต่อเนื่องไปอีก 2 ปีข้างหน้า ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพืชผลด้านการเกษตร โดยเฉพาะพื้นที่ปลูกอ้อย อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการไทยยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ รวมถึง อานิสงส์จากมาตรการสนับสนุนเกษตรกรไร้อ้อยตัดอ้อยสดคุณภาพดี เพื่อลดฝุ่น PM2.5 และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- โดยปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศคู่ค้าชะลอตัว เช่น ปัญหาภาคอสังหาริมทรัพย์ในจีน เป็นต้น ประกอบกับการบริโภคภายในประเทศชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่าคาด กระทบต่อการบริโภคน้ำตาล และยังมีกระแสรักสุขภาพทั่วโลกที่จะลดการบริโภคน้ำตาลลง 2) ไทยยังเสี่ยงประสบปัญหาภัยแล้งในปี 2567 ของปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Nino) อาจส่งผลให้ปริมาณฝนลดลงต่อเนื่องไปอีก 2 ปีข้างหน้า ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพืชผลด้านการเกษตร โดยเฉพาะพื้นที่ปลูกอ้อย เป็นต้น 3) ผู้ประกอบการยังประสบกับต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นทั้งจากการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป, แนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ, ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้นส่งผลกระทบต่อต้นทุนโลจิสติกส์ และการติดตั้ง/ใช้พลังงานหมุนเวียนในโรงงานยังมีต้นทุนสูง และมีอุปสรรคด้านกฎระเบียบ/เงื่อนไข แม้จะมี 4) FDI ที่เข้ามาลงทุนในไทย แต่ยังคงนำเข้าสินค้า/วัตถุดิบจากต่างประเทศ ไม่เกิดการใช้ Local Content อีกทั้ง 5) ปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยังมีความยืดเยื้อ

⁵⁹ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 2393 การผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกชนิดพอร์ซเลนและผลิตภัณฑ์เซรามิกอื่น ๆ

⁶⁰ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

ส่งผลกระทบต่อราคาพลังงานโลกให้มีความผันผวนสูง และยังเผชิญกับอุปสรรคทางการค้าจาก มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB)

- อย่างไรก็ตาม ปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้แก่ 1) ผู้ประกอบการยังสามารถ แข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ ประกอบกับ 2) เครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนลดลง ทำให้เกิดการลงทุนในเครื่องจักรเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิต ทั้งนี้ 3) หากความผันผวนของค่าเงินบาทยังอยู่ในระดับต่ำ และมีอัตรา เหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า จะเป็นผลดีต่ออุตสาหกรรมได้ ประกอบกับ 4) กระแสความต้องการ สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป ส่งผลให้ผู้ประกอบการปรับตัวหันมาใช้บรรจุภัณฑ์ที่ย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมน้ำตาลในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 ขยายตัวได้ สะท้อนจาก ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตน้ำตาล⁶¹ ขยายตัวร้อยละ 14.64 (YoY) จากทั้ง น้ำตาลทรายดิบ, น้ำตาลทรายขาว, และน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ ที่ผลิตเพิ่มขึ้น สอดคล้อง กับการส่งออกน้ำตาลทรายและกากน้ำตาล⁶² มีมูลค่า 3,177.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัว ร้อยละ 10.04 (YoY)

3.6) กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี

- กลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมีได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะหดตัวลงร้อยละ -3 ถึง -5 (YoY) เนื่องจากปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยัง ยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานโลกให้เกิดความผันผวนต่อเนื่อง ประกอบกับ ยังมีความกังวลปัญหา มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) รวมถึง ปัญหาการพุ่มตลาดด้วยราคาสินค้าต่ำ ของจีนและกลุ่มตะวันออกกลางในตลาดไทย ส่งผลกระทบต่อกลไกราคาสินค้าและตลาดของไทย อย่างมาก เป็นต้น ประกอบกับ การบริโภคภายในประเทศยังอาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและ หนี้ครัวเรือน และผู้ประกอบการยังเผชิญกับต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้ หากไทยสามารถเร่ง เจริญและบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้สำเร็จโดยเร็ว เช่น ไทย-EU, ไทย-GCC รวมถึง เร่งดำเนินการเจรจาการค้าเสรีกับประเทศตลาดใหม่เช่น ตุรกี และแอฟริกา ซึ่งเป็นตลาดศักยภาพ ใหม่ของไทย จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทย
- โดยปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่ รุนแรงขึ้น และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น ซึ่งผู้ประกอบการที่มีต้นทุนการผลิตต่ำจะเป็นผู้ ได้เปรียบในการแข่งขัน โดยขึ้นอยู่กับประเภ่วัตถุดิบตั้งต้น เทคโนโลยีการผลิต และความสามารถใน การเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบ 2) ปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-

⁶¹ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 1072 การผลิตน้ำตาล

⁶² ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

กลุ่มฮามาส ที่ยังยึดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานโลกให้เกิดความผันผวนต่อเนื่อง ประกอบกับ ยังมี ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ CBAM ยุโรป รวมถึง ปัญหาการทุ่มตลาดด้วยราคาสินค้าต่ำของจีนและกลุ่มตะวันออกกลางในตลาดไทย ส่งผลกระทบต่อ กลไกราคาสินค้าและตลาดของไทยอย่างมาก เป็นต้น รวมถึง 3) ยังเกิดการย้ายฐานการผลิตออกจาก ไทยไปประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม และอินโดนีเซีย เป็นต้น ซึ่งกระทบต่ออุปสงค์ภายในประเทศให้ ลดลงได้ และ 4) การบริโภคภายในประเทศยังอาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่าคาด 5) ผู้ประกอบการยังเผชิญกับต้นทุนค่าไฟฟ้าที่มีทิศทางเพิ่มขึ้น จากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง และราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้น กระทบ ต้นทุนโลจิสติกส์จนไม่สามารถแข่งขันได้ อีกทั้ง การติดตั้ง/ใช้พลังงานหมุนเวียนในโรงงานยังมีต้นทุน สูงและมีอุปสรรคด้านกฎระเบียบ/เงื่อนไข และสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยังอยู่ในกลุ่มผู้บริโภคที่ จำกัด และมีต้นทุนการผลิตอยู่ในระดับสูงอีกด้วย

- นอกจากนี้ ปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศ มากขึ้น เกิดการใช้ Local Content, ทำธุรกิจร่วมกัน และเชื่อมโยง Supply Chain ส่งผลให้เกิดอุป สสงค์ต่อสินค้าเกี่ยวเนื่องอื่นๆ และ 2) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้ สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก รวมถึง เร่งดำเนินการเจรจา การค้าเสรีกับประเทศตลาดใหม่เช่น ตุรกี และแอฟริกา ซึ่งเป็นตลาดศักยภาพใหม่ของไทย และตลาด ยังถูกทดแทนโดยผู้ผลิตจากประเทศจีน ประกอบกับ 3) หากความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับ ต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันได้ ทั้งนี้ การเร่งปรับปรุง/แก้ไขประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับระบบสาธารณสุขูปโภคและสาธารณสุขการ เช่น โครงสร้างราคาค่าก๊าซธรรมชาติ ความเพียงพอและคุณภาพน้ำเพื่ออุตสาหกรรม ราคาค่าเช่าพื้นที่ใน นิคมอุตสาหกรรม เป็นต้น จะช่วยสนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมได้ต่อไป
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี 1) ให้ภาครัฐใช้การเจรจาความตกลงการค้า FTA และการสร้างความสัมพันธ์ทางการลงทุน เป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยยึดหลักการ Sharing Economy ร่วมกับ Circular Economy ในการแสวงหาตลาดใหม่ เพื่อเป็นโอกาสสำหรับ สินค้าไทย รวมถึงมาตรการป้องกันการทุ่มตลาดจากประเทศจีน และอื่นๆ ที่จะเข้ามากระทบต่อ ภาคอุตสาหกรรมของไทย และ 2) ให้ภาครัฐช่วยสนับสนุนนโยบายการลงทุนของภาคเอกชนในการที่ ผู้ประกอบการไทยจะต้องลงทุนเพื่อปรับปรุงพัฒนาและประสิทธิภาพการแข่งขันที่จะเกิดขึ้นกับผู้ผลิต จากประเทศอื่นๆ ในอนาคต

- สถานการณ์อุตสาหกรรมปิโตรเคมีในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจาก ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตเม็ดพลาสติกและพลาสติกขั้นต้น⁶³ หดตัวร้อยละ

⁶³ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 20131 การผลิตเม็ดพลาสติกและพลาสติกขั้นต้น

-2.95 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น เอทิลีน, โพรพิลีน, เบนซีน, โพลีไวนิลคลอไรด์ (PVC), โพลีโพรพิลีน (PP), PET, และโพลีคาร์บอนเนตเป็นต้น สอดคล้องกับการส่งออกเม็ดพลาสติก⁶⁴ ที่มีมูลค่า 7,540.62 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -18.53 (YoY)

3.7) กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์

- กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะหดตัวลงร้อยละ -10 (YoY) จากอุปสงค์ตลาดในประเทศที่มีแนวโน้มชะลอตัว ซึ่งถูกกดดันจากผู้บริโภคบางส่วนตัดสินใจเลื่อนการซื้อเฟอร์นิเจอร์ใหม่เพื่อทดแทนเฟอร์นิเจอร์เก่า และตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่ยอดขายใหม่ยังไม่ฟื้นตัว ทำให้กระทบต่อตลาดเฟอร์นิเจอร์สำหรับตกแต่งที่อยู่อาศัย ในขณะที่ ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพ และราคาถูกเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน โดยที่ยังไม่มีมาตรการป้องกันและการเก็บภาษีนำเข้าเฟอร์นิเจอร์จากต่างประเทศที่ต่ำเกินไป รวมทั้ง ผู้ประกอบการยังเผชิญต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงและยังมีการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกันทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ดียังอาจได้รับคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC ซึ่งกำลังมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ประกอบกับ บางประเทศคู่ค้ายังต้องการสินค้าเฟอร์นิเจอร์ไทยที่มีมาตรฐานระดับสากล
- โดยปัจจัยมีปัจจัยห่วงกังวลที่จะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ผู้ประกอบการยังเผชิญต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง, การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป ประกอบกับมีปัญหาการขาดแคลนแรงงานต่างด้าว, ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น, แนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ, และค่าเครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนสูง ผู้ประกอบการยังไม่สามารถลงทุนได้ รวมถึง ค่าเงินบาทมีความผันผวนอยู่ในระดับสูง เป็นต้น 2) การบริโภคภายในประเทศชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่าคาด กระทบต่อกำลังซื้อในตลาดเฟอร์นิเจอร์สำหรับตกแต่งบ้าน 3) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพ และราคาถูกเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน โดยที่ยังไม่มีมาตรการป้องกันและการเก็บภาษีนำเข้าเฟอร์นิเจอร์จากต่างประเทศที่ต่ำเกินไป กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และยังมีการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกันทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ อีกทั้ง 4) หากปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยังยืดเยื้อต่อไปอาจจะกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลกได้มากขึ้น ประกอบกับ ยังปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) และการย้ายฐานการผลิตออกจากไทยไปประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม และอินโดนีเซีย อีกด้วย

⁶⁴ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

- อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) อาจยังได้รับคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มสินค้าที่ส่งออกไปยังสหรัฐฯ ได้แก่ เพอร์นิเจอร์เหล็กสำหรับสำนักงาน ชั้นวางของเหล็ก เพอร์นิเจอร์ไม้ เก้าอี้ไม้ โต๊ะกินข้าวไม้ และเก้าอี้สนามไม้ เป็นต้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC ซึ่งกำลังมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่อย่าง Saudi Vision 2030 การพัฒนาเมืองนิอุม (NEOM) ของซาอุดีอาระเบีย เป็นต้น 2) ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีแนวโน้มทรงตัว ยังทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ยังอยู่ในระดับที่แข่งขันได้ และผู้ประกอบการยังมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม 1) กำหนดมาตรฐานสินค้าเพื่อป้องกันสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดสินค้าในไทย และ 2) เร่งส่งเสริมการส่งออกสินค้าสำเร็จรูปที่มีมูลค่าเพิ่ม และลดการส่งออกวัตถุดิบหรือสินค้ากึ่งวัตถุดิบ
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมเพอร์นิเจอร์ในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตเพอร์นิเจอร์⁶⁵ หดตัวร้อยละ -36.33 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น เพอร์นิเจอร์เครื่องเรือนทำด้วยไม้, เครื่องเรือนทำด้วยโลหะ, และที่นอน เป็นต้น สอดคล้องกับการส่งออกเพอร์นิเจอร์และชิ้นส่วน⁶⁶ มีมูลค่า 1,118.30 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -18.45 (YoY) โดยเฉพาะเพอร์นิเจอร์ไม้, เพอร์นิเจอร์โลหะ, ชิ้นส่วนเพอร์นิเจอร์ และเพอร์นิเจอร์อื่น ๆ ที่ส่งออกลดลงเป็นสำคัญ

3.8) กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

- กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะหดตัวลงร้อยละ -3 ถึง -5 (YoY) เนื่องจากทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศอาจชะลอตัว โดยความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในตลาดโลกยังมีแนวโน้มชะลอตัว ส่วนการบริโภคภายในประเทศที่ผู้บริโภคยังเผชิญปัญหาค่าครองชีพที่ยังอยู่ในระดับสูง ส่งผลกระทบต่อกำลังซื้อของผู้บริโภค โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้า Consumer Electronics ส่วนความต้องการ Hard Disk Drive (HDD) ททยอยปรับตัวลดลง จากการถูกแทนที่ด้วย Solid State Drive (SSD) ที่นิยมมากขึ้น รวมถึงความต้องการคอมพิวเตอร์เข้าสู่ภาวะอิ่มตัว อีกทั้งยังมีอุปสรรคจากมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้าที่จะส่งผลกระทบต่อส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าบางประเภทจากไทย แต่อย่างไรก็ดี การลงทุนจาก FDI ที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยที่ค่อนข้างสูง คาดว่าจะมีปริมาณการผลิตอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นในอนาคต

⁶⁵ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC :31 การผลิตเพอร์นิเจอร์

⁶⁶ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

- โดยปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศอาจชะลอตัว โดยความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในตลาดโลกยังมีแนวโน้มชะลอตัว ส่วนการบริโภคภายในประเทศที่ค่าครองชีพที่ยังอยู่ในระดับสูง ส่งผลกระทบต่อกำลังซื้อของผู้บริโภค โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้า Consumer Electronics ส่วนความต้องการฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ทยอยปรับตัวลดลง จากการถูกแทนที่โซลิดสเตทไดรฟ์ (SSD) ที่นิยมมากขึ้น รวมถึง ความต้องการคอมพิวเตอร์เข้าสู่ภาวะอิ่มตัว อีกทั้งยังมีอุปสรรคจากมาตรการกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้าที่จะส่งผลกระทบต่อ การส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าบางประเภทจากไทย 2) ผู้ประกอบการยังเผชิญต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงทั้งการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป, ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น, แนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ และการติดตั้ง/ใช้พลังงานหมุนเวียนในโรงงานยังมีต้นทุนสูง และมีอุปสรรคด้านกฎระเบียบ/เงื่อนไข อีกทั้ง 3) ยังได้รับผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน รวมถึงปัญหาการทุ่มตลาดจากต่างประเทศ กระทบต่อการค้าของไทย และตลาดทั้งในและต่างประเทศยังมีการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น โดยประเทศคู่แข่งของไทยในด้านเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น จีน และเวียดนาม เป็นต้น ส่วนชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เช่น เวียดนาม มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เป็นต้น 4) ยังมีปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส รวมถึง สงครามการค้าสหรัฐฯ-จีน ที่ยืดเยื้อกระทบต่อการค้าโลกได้
- อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) การย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามาไทย ทำให้เกิดการเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม ซึ่งอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป็นหนึ่งในเป้าหมายสำคัญที่ไทยต้องการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ เพื่อสร้างความยั่งยืนและความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่การผลิต 2) เครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนลดลง ทำให้เกิดการลงทุนในเครื่องจักรเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และ 3) กระแสความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป โดยผู้ประกอบการวางแผนการดำเนินธุรกิจที่ยั่งยืนและรักษ์โลกตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy)
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม 1) ภาครัฐเร่งสนับสนุนและยกระดับภาคอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น รวมถึง 2) การเข้มงวดเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันให้มากขึ้น
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในทางทัศนศาสตร์⁶⁷ หดตัวร้อยละ -16.69 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์, อุปกรณ์กึ่งตัวนำและวงจรรวม และแผ่นวงจรอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น และ

⁶⁷ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 26 การผลิตผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์ และผลิตภัณฑ์ทางทัศนศาสตร์

หมวดการผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า⁶⁸ หดตัวร้อยละ -8.17 (YoY) ลดลงจากทั้งเครื่องใช้ไฟฟ้าชนิดใช้ในครัวเรือน (ตู้เย็น, เครื่องซักผ้า, เตารีด, ไมโครเวฟ), มอเตอร์ไฟฟ้า, และหม้อแปลงไฟฟ้า เป็นสำคัญ สำหรับการส่งออกเครื่องอิเล็กทรอนิกส์⁶⁹ มีมูลค่า 38,003.46 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 1.96 (YoY) และการส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้า มีมูลค่า 24,336.28 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -1.52 (YoY) ส่วนด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้าในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องจักร เครื่องมือ และเครื่องใช้ที่ไฟฟ้า⁷⁰ อยู่ที่ 6,027 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) หดตัวร้อยละ -0.02 (YoY) สะท้อนกำลังการผลิตที่ลดลงเล็กน้อยในปีที่ผ่านมา

3.9) กลุ่มอุตสาหกรรมสมุนไพร

- กลุ่มอุตสาหกรรมสมุนไพร ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะหดตัวลงร้อยละ -3 ถึง -5 (YoY) เนื่องจากยังเผชิญต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะต้นทุนการผลิตและแปรรูปเป็นสารสกัดสมุนไพรยังมีต้นทุนสูงจากราคาเอทานอลในประเทศที่ใช้ในกระบวนการสกัดมีราคาสูงกว่าต่างประเทศอย่างมาก ทำให้สารสกัดสมุนไพรไทยไม่สามารถแข่งขันด้านราคากับสารสกัดที่นำเข้าจากต่างประเทศได้ รวมถึง ภาวะเป็ยบในการขึ้นทะเบียนทั้งยา, อาหารเสริม, และสารสกัดจากสมุนไพรที่นำไปทำเป็นสารออกฤทธิ์ทางเภสัชกรรม (API) หรือวัตถุดิบในกระบวนการผลิตต่อ ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์จากสมุนไพรไทยยังมีศักยภาพ มีโอกาสพัฒนาไปได้อีกไกล ประกอบกับ นโยบายสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (Medical Hub) แต่การยกระดับการพัฒนาสมุนไพรยังเผชิญความท้าทายอยู่มากทั้งกฎหมายและภาวะเป็ยบในประเทศ
- โดยปัจจัยมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ผู้ประกอบการยังเผชิญต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงจากทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง และค่าเครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนสูง รวมถึง ต้นทุนการผลิตและแปรรูปเป็นสารสกัดสมุนไพรยังมีต้นทุนสูงจากราคาเอทานอลในประเทศที่ใช้ในกระบวนการสกัดมีราคาสูงกว่าต่างประเทศอย่างมาก ทำให้สารสกัดสมุนไพรไทยไม่สามารถแข่งขันด้านราคากับสารสกัดที่นำเข้าจากต่างประเทศได้ ประกอบกับ 2) ปัญหาด้านภาวะเป็ยบในการขึ้นทะเบียนของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ที่มีความซับซ้อนและยากในการขึ้นทะเบียนทั้ง ยา, อาหารเสริม, และสารสกัดจากสมุนไพรที่นำไปทำเป็นสารออกฤทธิ์ทางเภสัชกรรม (API) หรือวัตถุดิบในกระบวนการผลิตต่อ 3) การบริโภคภายในประเทศอาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่น้อยกว่าคาด ประกอบกับ ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศคู่ค้าอาจชะลอตัวจากปัญหาเฉพาะของแต่ละประเทศ และยังมีปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน,

⁶⁸ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 27 การผลิตอุปกรณ์ไฟฟ้า

⁶⁹ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

⁷⁰ ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน อ้างอิง TSIC : 383 การผลิตเครื่องจักร เครื่องมือ และเครื่องใช้ที่ไฟฟ้า

อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยึดเยื้อต่อเนื่อง รวมถึง 4) ได้รับผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน อีกทั้ง ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น และสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยังมีต้นทุนการผลิตอยู่ในระดับสูง

- อย่างไรก็ตามยังมีปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ผู้ประกอบการมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์ ประกอบกับ ต้นทุนทางการเงินปรับตัวลดลงตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ลดลง และมาตรการแก้ไขปัญหานี้ 2) การย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามาไทย ทำให้เกิดการเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม รวมถึง 3) หากความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า จะเป็นผลดีต่ออุตสาหกรรม
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม 1) แก้ไขปัญหาราคาเอทานอลที่ยังอยู่ในระดับสูงกระทบต่อต้นทุนการผลิตสารสกัดของประเทศไทย และ 2) แก้ไขปัญหาด้านกฎระเบียบในการขึ้นทะเบียนยาอาหารเสริม และสารสกัดจากสมุนไพรที่นำไปทำเป็นสารออกฤทธิ์ทางเภสัชกรรม (API) หรือวัตถุดิบในกระบวนการผลิต ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ที่มีความซับซ้อน

3.10) กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ

- กลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะหดตัวลงร้อยละ -10 (YoY) ตามทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศชะลอตัว โดยเฉพาะตลาดแฟชั่นในจีน ยุโรป และสหรัฐฯ ที่มีแนวโน้มเผชิญความเสี่ยง ประกอบกับยังมีปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยึดเยื้อส่งผลกระทบต่อราคาพลังงานยังมีความผันผวน อีกทั้ง การบริโภคภายในประเทศยังอาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่าคาด รวมถึง ปัญหาต้นทุนการผลิตที่ยังอยู่ในระดับสูงทั้งค่าไฟฟ้าและต้นทุนทางการเงิน และตลาดทั้งในและต่างประเทศยังเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น แต่อย่างไรก็ดี ยังอาจได้รับอานิสงส์จากนโยบายสนับสนุน Soft Power และการพัฒนาการผลิตภัณฑ์สิ่งทอชนิดพิเศษ (Functional Textile). และสิ่งทอเทคนิค (Technical Textile) สำหรับใช้ในยานยนต์ และการแพทย์ ที่มีโอกาสเติบโตได้
- โดยปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศชะลอตัว โดยเฉพาะตลาดแฟชั่นในจีน ยุโรป และสหรัฐฯ ที่มีแนวโน้มเผชิญความเสี่ยง เช่น ปัญหาภาคอสังหาริมทรัพย์ในจีนซึ่งกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคชาวจีนทำให้ระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น เป็นต้น ประกอบกับ 2) ปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยึดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลก 3) การบริโภคภายในประเทศชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่าคาด และ 4) ปัญหา

ต้นทุนการผลิตทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูงและต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น รวมถึง 6) ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น ทั้งยังเกิดการย้ายฐานการผลิตออกจากไทยไปประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม และอินโดนีเซีย เป็นต้น

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ผู้ประกอบการมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้นเพื่อเร่งลดต้นทุนจากค่าไฟฟ้า และ 2) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก และกระตุ้นการส่งออกสินค้าไทยให้เติบโตได้อย่างมีนัยสำคัญ พร้อมทั้ง เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออกของไทยได้
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ให้เร่งดำเนินการเจรจา FTA ไทย-USA ซึ่งเป็นตลาดส่งออกสำคัญของอุตสาหกรรมสิ่งทอ และเร่งบรรลุความตกลง FTA ไทย-EU จะสามารถขยายเข้าสู่ตลาดใหม่ได้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้ง ทำให้อุปสรรคทางการค้า โดยเฉพาะมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) ลดลงได้
  - สถานการณ์อุตสาหกรรมสิ่งทอในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลง สะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตสิ่งทอ⁷¹ หดตัวร้อยละ -18.07 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น ผ้าใยบริสุทธิ์, การปั่นด้ายจากเส้นใยประดิษฐ์, ผ้าทอ (ผ้าฝ้าย) และการทอผ้าจากเส้นใยประดิษฐ์ เป็นต้น สอดคล้องกับการส่งออกสิ่งทอ⁷² มีมูลค่า 3,353.43 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -11.35 (YoY) และด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้าในอุตสาหกรรมการผลิตสิ่งทอสิ่งถัก⁷³ อยู่ที่ 2,685 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) หดตัวร้อยละ -14.3 (YoY) สะท้อนกำลังการผลิตที่ลดลงในปีที่ผ่านมา

3.11) กลุ่มอุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนัง

- กลุ่มอุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนัง ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะหดตัวลงร้อยละ -5 ถึง -10 (YoY) เนื่องจากทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศคู่ค้าที่อาจชะลอตัว ซึ่งกดดันการใช้จ่ายของผู้บริโภคในกลุ่มผลิตภัณฑ์หนัง ประกอบกับ การบริโภคภายในประเทศที่อาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน อีกทั้งยังได้รับผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน อย่างไรก็ตาม ยังมีแรงสนับสนุนจากนโยบายภาครัฐบาลด้าน Soft

⁷¹ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 13 การผลิตสิ่งทอ

⁷² ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

⁷³ ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน อ้างอิง TSIC : 321 การผลิตสิ่งทอสิ่งถัก

Power เพื่อพัฒนาสินค้าแพซันต่างๆ และยังมีโอกาสเติบโตในอุตสาหกรรมยานยนต์ จากความต้องการใช้เบาะรถยนต์เพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนังได้

- โดยปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ผู้ประกอบการยังเผชิญต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงจากทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง, การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป, และต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ รวมถึง ปัญหาการขาดแคลนแรงงานต่างด้าว 2) การบริโภคภายในประเทศอาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่า คาด สอดคล้องกับ ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศคู่ค้าที่อาจชะลอตัว ประกอบกับ 3) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) อีกทั้ง 4) ยังมีปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานโลกให้ผันผวนสูง
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีแนวโน้มทรงตัว ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ยังอยู่ในระดับที่แข่งขันได้ ประกอบกับ ความผันผวนของค่าเงินบาทที่อยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า ทั้งนี้ 2) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มเติมต่อให้กับผู้ประกอบการไทยในอุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนังอย่างมีนัยสำคัญ
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม 1) ให้ภาครัฐเร่งเจรจาเกี่ยวกับมาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) และให้ข้อมูลความคืบหน้าพร้อมแนวทางให้ผู้ประกอบการดำเนินการเตรียมรับมือต่อได้ และ 2) ภาครัฐต้องคำนึงถึงราคาสินค้าขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ ตลอดจนค่าโดยสารสาธารณะให้อยู่ในอัตราที่ประชาชนสามารถดำรงชีพได้

- สถานการณ์อุตสาหกรรมหนังและผลิตภัณฑ์หนังในช่วง 10 เดือนแรกของปี 2566 หดตัวลงสะท้อนจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม หมวดการผลิตเครื่องหนังและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง⁷⁴ หดตัวร้อยละ -12.62 (YoY) ซึ่งผลิตภัณฑ์สำคัญที่ลดลงเช่น หนังโคพอกสำเร็จ, กระเป๋ากระเป๋าเดินทาง, และรองเท้าหนัง เป็นต้น สอดคล้องกับการส่งออกหนังและผลิตภัณฑ์หนังพอกและหนังอัด⁷⁵ มีมูลค่า 572.94 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ -16.31 (YoY) และด้านปริมาณการใช้ไฟฟ้าในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องหนังและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง⁷⁶ อยู่ที่

⁷⁴ ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อ้างอิง TSIC : 15 การผลิตเครื่องหนังและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

⁷⁵ ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

⁷⁶ ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน อ้างอิง TSIC : 323 การผลิตหนังสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์ หนังเทียม และขนสัตว์ ยกเว้นรองเท้า และเครื่องแต่งกาย

211 จิกะวัตต์ต่อชั่วโมง (GWh) หดตัวร้อยละ -4.0 (YoY) สะท้อนกำลังการผลิตที่ลดลงในปีที่ผ่านมา

3.12) กลุ่มอุตสาหกรรมหลังคาและอุปกรณ์

- กลุ่มอุตสาหกรรมหลังคาและอุปกรณ์ ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะหดตัวลงร้อยละ -2 (YoY) เนื่องจากผู้ประกอบการยังเผชิญต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงจากทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง, แนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ, และปัญหาการขาดแคลนแรงงาน เป็นต้น ประกอบกับ โครงการลงทุนขนาดใหญ่ภาครัฐที่อาจจะยังคงล่าช้า และการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์ใหม่ยังชะลอตัวสอดคล้องภาวะกำลังซื้อภายในประเทศที่ยังซบเซาจากค่าครองชีพที่ยังอยู่ในระดับสูง รวมทั้ง ยังมีผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทั่งต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน
- โดยปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมได้แก่ 1) ผู้ประกอบการยังเผชิญต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงจากทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง, แนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ, และปัญหาการขาดแคลนแรงงานต่างด้าว เป็นต้น 2) การบริโภคภายในประเทศอาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่น้อยกว่าคาด สอดคล้องกับทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศชะลอตัว เช่น ปัญหาภาคอสังหาริมทรัพย์ในจีนที่ยังไม่สิ้นสุด ซึ่งอาจกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีน เป็นต้น 3) ยังมีผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทั่งต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น รวมทั้ง 4) ปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานโลก
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ในอัตราที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและไม่จำเป็นต้องปรับขึ้นราคาสินค้า ประกอบกับราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีแนวโน้มทรงตัว ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ยังอยู่ในระดับที่แข่งขันได้ รวมถึงผู้ประกอบการมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์ ทั้งนี้ 2) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็ว จะช่วยเพิ่มเติมต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก

3.13) กลุ่มอุตสาหกรรมหัตถกรรมสร้างสรรค์

- กลุ่มอุตสาหกรรมหัตถกรรมสร้างสรรค์ ได้ประเมินแนวโน้มในปี 2567 คาดว่าจะหดตัวลงร้อยละ -10 ถึง -20 (YoY) เนื่องจากการบริโภคภายในประเทศที่อาจชะลอตัวและจำนวนนักท่องเที่ยวยังอาจน้อยกว่าคาดไว้ รวมถึง ยังได้รับผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และการแข่งขันในสินค้าประเภทเดียวกันทั้งในและต่างประเทศเพิ่มสูงขึ้น อีกทั้ง ผู้ประกอบการยังเผชิญกับต้นทุนทางการเงินที่อยู่ในระดับสูงซึ่งอาจกดดันสภาพคล่องในการดำเนินธุรกิจ แต่อย่างไรก็ดี การสนับสนุนจากนโยบายภาครัฐบาลด้าน Soft Power เพื่อพัฒนาสินค้าแฟชั่นต่างๆ ถือว่าเป็นโอกาสในการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะข้างหน้า
- โดยปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรม ได้แก่ 1) การบริโภคภายในประเทศอาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน จำนวนและค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวอาจต่ำกว่าที่คาดไว้ ประกอบกับ 2) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และอาจเกิดการลอกเลียนแบบผลงานที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับ ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น รวมถึง 3) ผู้ประกอบการยังเผชิญกับต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้นและความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจโดยเฉพาะกิจการขนาดย่อม อีกทั้ง ต้นทุนการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยังอยู่ในระดับสูง และปัญหาที่แรงงานรุ่นใหม่ยังขาดทักษะความชำนาญในงานฝีมือ
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แก่ 1) อาจได้รับอานิสงส์จากคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น ซึ่งทั้ง 3 ตลาดนับเป็นตลาดหลักที่สำคัญต่อการส่งออก รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอาเซียนสำหรับ GCC และ 2) ความผันผวนของค่าเงินบาทที่อยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า จะส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมอย่างมาก ทั้งนี้ 3) การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำยังอยู่ในอัตราที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและไม่จำเป็นต้องปรับขึ้นราคาสินค้า
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรม ภาครัฐเร่งส่งเสริมการผลิตแรงงานฝีมือให้มีความชำนาญในสาขาต่างๆ เช่น งานก่อสร้าง งานเย็บ งานประดิษฐ์ และงานหัตถกรรม ฯลฯ และเพิ่มสัดส่วนแรงงานฝีมือต่อเครื่องจักรเป็น 50:50 เพราะการเน้นแต่การควบคุมเครื่องจักรไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่องานทักษะที่ใช้ฝีมือ

กลุ่มอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะหดตัวลงในปี 2567

กลุ่มอุตสาหกรรม	ปัจจัยภายในประเทศ																		ปัจจัยภายนอกประเทศ																	
	สนับสนุน (+)									เสี่ยง (-)									สนับสนุน (+)									เสี่ยง (-)								
	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	B1	B2	B3	B4	B5	B6	B7	B8	B9	C1	C2	C3	C4	C5	C6	C7	C8	C9	D1	D2	D3	D4	D5	D6	D7	D8	D9
ก๊าซ						✓				✓	✓		✓	✓													✓	✓	✓	✓	✓				✓	
แกรนิตและหินอ่อน						✓			✓		✓		✓	✓													✓	✓				✓				
แก้วและกระจก				✓	✓			✓		✓		✓			✓							✓					✓	✓	✓			✓		✓		
เซรามิก						✓				✓		✓	✓	✓													✓	✓	✓	✓	✓					
น้ำตาล								✓			✓		✓	✓	✓		✓	✓				✓					✓	✓		✓	✓	✓				
ปิโตรเคมี								✓		✓		✓	✓	✓		✓	✓									✓	✓		✓	✓	✓				✓	
เฟอร์นิเจอร์					✓				✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓									✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์								✓				✓	✓	✓			✓									✓	✓	✓	✓	✓	✓					
สมุนไพร			✓						✓	✓	✓				✓	✓								✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				✓		
สิ่งทอ								✓	✓	✓	✓	✓			✓								✓			✓	✓		✓	✓	✓			✓		
หนังและผลิตภัณฑ์หนัง					✓					✓	✓	✓			✓								✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				
หลังคาและอุปกรณ์		✓			✓				✓	✓	✓		✓		✓								✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓					
หัตถกรรมสร้างสรรค์		✓										✓			✓											✓		✓		✓					✓	

หมายเหตุ:

ปัจจัยภายในประเทศ		ปัจจัยภายนอกประเทศ	
สนับสนุน (+)	เสี่ยง (-)	สนับสนุน (+)	เสี่ยง (-)
A1 ราคาลงลงมีแนวโน้มปรับตัวลดลงตามตลาดโลก และมาตรการดูแลจากภาครัฐ	B1 ทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง และปัญหาหนี้ของ EGAT	C1 ค่าสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอาหารสำหรับ GCC	D1 ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศชะลอตัว เช่น ปัญหาภาคอสังหาริมทรัพย์ในจีน
A2 การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต และไม่จำเป็นต้องปรับขึ้นราคาสินค้า	B2 การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต	C2 การค้าชายแดนผ่าน CLMM (กัมพูชา ลาว เมียนมา มาเลเซีย) ขยายตัวดีขึ้นจากการพัฒนาด่านชายแดน	D2 ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน
A3 ต้นทุนทางการเงินปรับตัวลดลงตามอัตราดอกเบี้ยที่ลดลง และมาตรการแก้ไขปัญหานี้	B3 ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ	C3 แนวโน้มราคาสินค้าทั่วโลกปรับตัวลดลง จากสถานการณ์สงครามรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส	D3 ความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยืดเยื้อกระทบต่อราคาสินค้าทั่วโลกเพิ่มขึ้น
A4 ราคาวัตุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีกรเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน	B4 แนวโน้มราคาวัตุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ	C4 ผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ	D4 ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในกลุ่มภาคเพิ่มขึ้น
A5 ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีแนวโน้มทรงตัว ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ยังคงอยู่ในระดับที่แข่งขันได้	B5 ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้น กระทบต้นทุนโลจิสติกส์จนไม่สามารถแข่งขันได้	C5 สามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ เช่น ไทย-EU, ไทย-GCC ช่วยเพิ่มเติมต่อไปให้กับผู้ประกอบการไทย	D5 ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ CBAM ยุโรป
A6 ความต้องการสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว	B6 การบริโภคชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่น้อยกว่าคาด	C6 ผลจากการดึงดูดแรงงานต่างชาติที่มีทักษะขั้นสูง ทำให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับบุคลากรไทย (Technology Transfer)	D6 ปัญหาการขาดแคลนแรงงานต่างชาติดังกล่าวจากข้อจำกัดของประเทศต้นทาง และระเบียบ/เงื่อนไขของภาครัฐ
A7 เครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนลดลง ทำให้เกิดการลงทุนในเครื่องจักรเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	B7 ค่าเครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนสูง ผู้ประกอบการยังไม่สามารถลงทุนได้	C7 ความผันผวนของค่าเงินบาทที่อยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมกับผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า	D7 ค่าเงินบาทมีความผันผวนอยู่ในระดับสูง กระทบต่อต้นทุนทางการเงิน
A8 FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้น เกิดการใช้ Local Content, ทำธุรกิจร่วมกัน และเชื่อมโยง Supply Chain	B8 FDI ที่เข้ามาลงทุนในไทย ยังไม่เข้าสู่สินค้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ไม่เกิดการเชื่อมโยง Local Content	C8 การย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามาไทย ทำให้เกิดการเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม	D8 เกิดการย้ายฐานการผลิตออกจากไทยไปประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม และอินโดนีเซีย เป็นต้น
A9 ผู้ประกอบการมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์	B9 การติดตั้ง/ใช้พลังงานหมุนเวียนในโรงงานยังมีต้นทุนสูง และมีอุปสรรคด้านกฎระเบียบ/เงื่อนไข	C9 ความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป	D9 สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยังอยู่ในกลุ่มผู้บริโภครุ่นที่จำกัด และมีต้นทุนการผลิตอยู่ในระดับสูง

2. แนวโน้มอุตสาหกรรมใน 5 ภูมิภาคในปี 2567

สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) ประเมินแนวโน้มอุตสาหกรรมใน 5 ภูมิภาคในปี 2567 โดยอุตสาหกรรมในภูมิภาคตะวันออกคาดว่าจะขยายตัวได้ ส่วนอุตสาหกรรมในภูมิภาคเหนือ, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, และภาคใต้ คาดว่าจะทรงตัว ในขณะที่ อุตสาหกรรมในภูมิภาคกลาง คาดว่าจะหดตัวลง ซึ่งอุตสาหกรรมในแต่ละภูมิภาคส่วนใหญ่ยังมีทิศทางที่ทรงตัวต่อเนื่องจากปีที่ผ่านมา โดยรายละเอียดแต่ภูมิภาคมีดังนี้

- **แนวโน้มอุตสาหกรรมในภูมิภาคตะวันออกในปี 2567** คาดว่าจะขยายตัวได้ร้อยละ 3.0 (YoY) เนื่องจากการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และผลจากการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของภาครัฐ ตัวอย่างเช่น (1) อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า (EV) ที่ได้รับผลของมาตรการสนับสนุนยานยนต์ไฟฟ้า EV 3.5 เพื่อกระตุ้นการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าและการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศ ประกอบกับค่ายรถยนต์ EV หลายสัญชาติเข้ามาลงทุนตั้งโรงงานผลิตรถยนต์ EV ในพื้นที่ EEC เช่น BYD, CHANGAN ฯลฯ ส่งผลให้ไทยมีรถยนต์หลากหลาย สามารถตอบโจทย์ความต้องการทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งยังมีโอกาสในการขยายตลาดส่งออกรถยนต์ EV ไปยังตลาดส่งออกเดิมของรถยนต์สันดาปได้, (2) อุตสาหกรรมดิจิทัลและอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีบริษัทต่างชาติเข้ามาลงทุนทั้งผลิตแผงวงจรพิมพ์ (PCB) เช่นจากบริษัทไต้หวัน Gold Circuit Electronics, ITEQ Corporation, และ Taiwan Union Technology เป็นต้น รวมถึงบริษัทญี่ปุ่น NTT ที่จะลงทุนสร้างศูนย์ Data Center และบริษัทสหรัฐฯ AWS ที่ประกาศเปิดใช้งาน Cloud Region และยังมีแผนก่อสร้างศูนย์ Data Center ในไทยเพิ่ม ซึ่งไทยมีความพร้อมในการเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลแห่งภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Digital Hub), รวมทั้งมีหลายบริษัททั้งในไทยและต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการแพทย์, และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG) เป็นต้น ซึ่งส่งผลดีต่อนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคตะวันออกให้มีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่องจากทั้งนักลงทุนชาวไทยและต่างชาติเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ภาครัฐให้การส่งเสริม และมีอานิสงส์จากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนโครงการ EEC ในพื้นที่ 3 จังหวัด (ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา) โดยเฉพาะโครงการพัฒนา 1) รถไฟความเร็วสูงเชื่อม 3 สนามบิน, 2) ท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภา, 3) ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง, 4) รถไฟทางคู่, 5) ท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3, และ 6) ท่าเรือนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ 3 ที่เป็นการพัฒนาท่าเทียบเรือสำหรับรองรับการขนถ่ายก๊าซธรรมชาติและสินค้าเหลวในกลุ่มอุตสาหกรรมปิโตรเคมี เป็นต้น อีกทั้ง ยังมีแนวทางการเชื่อมเส้นทางท่าเรือแหลมฉบังกับท่าเรือน้ำลึกชุมพรจากโครงการแลนด์บริดจ์ (Landbridge) เพื่อเชื่อมโยงการพัฒนาเขตพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC) กับ EEC พร้อมยกระดับการขนส่งสินค้าทางเรือ นอกจากนี้ยังได้รับอานิสงส์จากความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว และแนวโน้มการส่งออกสินค้าของไทยปรับตัวดีขึ้น

จากคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้าสำคัญ เช่น สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC จากสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ พร้อมกับการเร่งพัฒนา ด้านชายแดนทั้งในจังหวัดสระแก้ว ตราด และจันทบุรี เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนกับประเทศ กัมพูชามากขึ้น และหากความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ ส่งออก/ผู้นำเข้า จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออกสินค้าไทยได้ ท่ามกลาง ตลาดคู่แข่งที่เพิ่มขึ้นและความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก แต่อย่างไรก็ตาม ภายในพื้นที่ซึ่งมีความ ต้องการแรงงานทักษะขั้นสูงจำนวนมาก พร้อมกับการพัฒนาบุคลากรควบคู่ไปด้วย เพื่อรองรับ อุตสาหกรรมใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น และภาคอุตสาหกรรมยังเผชิญกับต้นทุนการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมที่สูงขึ้น ประกอบกับบางอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมปิโตรเคมียังมีความไม่แน่นอนสูง จากต้นทุนวัตถุดิบในการผลิตที่เพิ่มขึ้น เป็นต้น

- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมในภูมิภาคได้แก่ 1) การขยายตัวของ การลงทุนภาคเอกชนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นผลจากการดึงดูด การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของภาครัฐ พร้อมทั้งภาครัฐยังเร่งรัดการลงทุนใน โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ทั้งรถไฟความเร็วสูงเชื่อม 3 สนามบิน, ท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3, ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ 3, และการพัฒนาสนามบินอู่ตะเภาและเมืองการบิน เป็นต้น 2) อุตสาหกรรมในภูมิภาคได้รับอานิสงส์จากความต้องการสินค้าปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว สอดคล้องกับ 3) คำสั่งซื้อ สินค้าจากประเทศคู่ค้าสำคัญ เช่น สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC จากสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ และหากความผันผวน ของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า จะช่วยเพิ่มแต้มต่อ ให้สินค้าไทยได้ 4) ผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้จากทิศทางต้นทุน ทางการเงินมีแนวโน้มเริ่มลดลงตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้และมาตรการแก้ไขปัญหานี้ รวมถึง มาตรการพยุงราคาพลังงานเพื่อลดต้นทุนให้ผู้ประกอบการ อีกทั้งเครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติ/ โซลาร์เซลล์มีต้นทุนลดลง ทำให้เกิดการลงทุนในเครื่องจักรและพลังงานหมุนเวียนเพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดต้นทุนด้านค่าไฟฟ้า
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมในภูมิภาคได้แก่ 1) ผู้ประกอบการ ยังเผชิญต้นทุนจากการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป รวมถึง ต้นทุนโลจิสติกส์จาก ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้น 2) แม้จะมี FDI ที่เข้ามาลงทุนในไทย แต่ยังคง นำเข้าสินค้า/วัตถุดิบจากต่างประเทศ ไม่เกิดการใช้ Local Content ประกอบกับ บาง ประเภทธุรกิจยังเกิดการย้ายฐานการผลิตออกจากไทยไปประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม และ อินโดนีเซีย เป็นต้น พร้อมทั้งตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้า ประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น รวมทั้ง 3) ปัญหาความขัดแย้ง

ภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ที่ยังยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานและการค้าโลกได้ และยังมีปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ CBAM ยุโรป เป็นต้น และข้อกำหนด ESG ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดทางการค้าและเป็นต้นทุนการค้าเงินธุรกิจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

- สำหรับข้อเสนอแนะของอุตสาหกรรมในภูมิภาคตะวันออก เสนอให้ภาครัฐมีมาตรการรองรับการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมยานยนต์สันดาปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า รวมถึงการปรับเปลี่ยนการผลิตไปสู่อุตสาหกรรมอาหารและการเกษตร อุตสาหกรรมด้านสุขภาพ เช่น เครื่องมือแพทย์ สมุนไพร ฯลฯ โดยภาครัฐสนับสนุนให้โรงงานของภาคเอกชนสามารถปรับเปลี่ยนการผลิตไปสู่อุตสาหกรรมใหม่ได้ แบบไม่มีอุปสรรคหรือเงื่อนไขที่ซับซ้อน เช่น ฝังเมืองทับซ้อนพื้นที่โรงงานเดิม, การพัฒนาคุณภาพ R&D, ช่องทางการตลาด, และสนับสนุนเงินทุนและลดภาษีสำหรับเครื่องจักรใหม่ที่น่ามาทดแทนเครื่องจักรเก่า เป็นต้น

- **แนวโน้มอุตสาหกรรมในภูมิภาคเหนือในปี 2567** คาดว่าจะทรงตัวประมาณร้อยละ 0.5 - 1 (YoY) เนื่องจากได้รับอานิสงส์จากการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวตามมาตรการวีซ่าฟรีให้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่ช่วยกระตุ้นการบริโภคสินค้าภายในประเทศ ประกอบกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวภาคเหนือที่ผสมผสานระหว่างเสน่ห์วันวานเมืองเหนือ (North Nostalgia) และความร่วมมือ (Contemporary) ผ่าน Northern Thailand Soft Power ที่โดดเด่นและมีเอกลักษณ์ รวมถึง การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC) เช่น อุตสาหกรรมเกษตรและอาหารแปรรูป ที่มุ่งเชื่อมโยงอุตสาหกรรมตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเช่น Organic Food, Halal, และอาหารสุขภาพ (Superfood) รวมถึงกลุ่มอาหารแปรรูปอย่างผักผลไม้ เป็นต้น พร้อมกับ FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้นจากการย้ายฐานการผลิต เกิดการใช้ Local Content และเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคเหนือ อีกทั้งยังมีการพัฒนาโครงการรถไฟทางคู่สายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ เพื่อรองรับการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าในอนาคต และเส้นทาง R3A (จังหวัดเชียงราย-ด่านสากลบ่อเต็น บริเวณชายแดนลาว-จีน) นอกจากนี้ ภาคเหนือยังได้รับผลดีจากการเร่งพัฒนาด่านชายแดนทั้งในจังหวัดน่าน และเชียงราย ที่ติดกับพื้นที่ สปป.ลาว เช่น การพัฒนาท่าเรือเชียงแสนให้มีการขนส่งสัตว์มีชีวิต เช่น โคกระบือ ฯลฯ เพื่อเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนมากขึ้น แต่ยังมีความกังวลจากสถานการณ์ความไม่สงบในเมียนมาที่ส่งผลกระทบต่อการค้าชายแดนในจังหวัดตาก เชียงราย และแม่ฮ่องสอน เป็นต้น และผู้ประกอบการยังเผชิญต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงและความไม่แน่นอนของสภาพภูมิอากาศแปรปรวนจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณฝนน้อยลงและกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรอาจทำให้วัตถุดิบขาดแคลนในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และได้ผลกระทบจากทั้งปัญหาการลักลอบนำเข้าสินค้าที่ไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศเข้ามาไทย และยังมีสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้า

มาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน รวมถึงยังมีปัญหามลพิษด้านฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM2.5) ในพื้นที่ภาคเหนือจนอาจกระทบต่อทั้งกิจกรรมการเดินทางท่องเที่ยวทั้งคนไทยและชาวต่างชาติได้

- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมในภูมิภาคได้แก่ 1) ได้รับอานิสงส์จากการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวตามมาตรการวีซ่าฟรีให้นักท่องเที่ยวต่างชาติช่วยกระตุ้นการบริโภคสินค้าภายในประเทศ, 2) ราคาพลังงานมีแนวโน้มปรับตัวลดลงจากมาตรการดูแลจากภาครัฐ ประกอบกับ ผู้ประกอบการมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์, 3) FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศมากขึ้นจากการย้ายฐานการผลิต เกิดการใช้ Local Content, ทำธุรกิจร่วมกัน และเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม ประกอบกับ ความผันผวนของค่าเงินบาทอยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า ช่วยสนับสนุนการผลิตเพื่อส่งออกโดยเฉพาะอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และ 4) กระแสความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมภูมิภาคได้แก่ 1) สภาพอากาศแปรปรวนส่งผลกระทบต่อวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป 2) ผู้ประกอบการยังเผชิญต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงทั้งการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป, ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้นและความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ และต้นทุนโลจิสติกส์จากราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้น 3) ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศคู่ค้าอาจชะลอตัว ประกอบกับยังมีผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน อีกทั้งปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยังยึดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานโลก
- สำหรับข้อเสนอแนะของอุตสาหกรรมภาคเหนือ เสนอให้ภาครัฐออกมาตรการควบคุมสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นในการดำรงชีพ และให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้างไตรภาคี โดยพิจารณาสอดคล้องกับปัจจัยทางเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่ ให้ยึดข้อเสนอ/ข้อมูลจากคณะกรรมการไตรภาคีของแต่ละจังหวัดเป็นหลักในการพิจารณารวมถึงเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการให้ความเห็นและข้อเสนอแนะในการดำเนินนโยบายต่าง ๆ
- **แนวโน้มอุตสาหกรรมในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือในปี 2567** คาดว่าจะทรงตัว เนื่องจากแนวโน้มการค้าชายแดนยังมีโอกาสเติบโตจากฐานต่ำในปีที่ผ่านมาและการพัฒนาด่านในจังหวัดหนองคาย มุกดาหาร อุบลราชธานี และนครพนม ซึ่งติดกับพื้นที่ สปป.ลาว และด่านในจังหวัดสุรินทร์ และศรีสะเกษ ติดกับประเทศกัมพูชา รวมถึง การพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion (GMS)) ที่ช่วยเพิ่มมูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยทั้งกลุ่ม

สินค้าการเกษตร (เช่น มันสำปะหลัง อ้อย ข้าว และยางพารา) และสินค้าอุตสาหกรรม และยังได้รับ อานิสงส์จากคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC ประกอบกับมีการส่งเสริมพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC) พร้อมกับมีโครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ สายบ้านไผ่-มหาสารคาม- ร้อยเอ็ด-มุกดาหาร-นครพนม และได้รับอานิสงส์จากการย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามา ไทย ทำให้เกิดการเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้ง การสนับสนุนผ่านนโยบาย Soft Power อัตลักษณ์ท้องถิ่น อาทิ ประเพณีวัฒนธรรม ภาษา และสินค้ามาตรฐาน GI (ข้าว ผัก/ผลไม้ อาหาร ผ้า (ไหม/ผ้าฝ้าย) และหัตถกรรม/อุตสาหกรรม) และ ภาคการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น จังหวัดขอนแก่น เลย บุรีรัมย์ ฯลฯ แต่อย่างไรก็ตาม การบริโภค ภายในประเทศอาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่า คาด สอดคล้องกับทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศคู่ค้าที่อาจชะลอตัว พร้อมทั้ง ยังมีผลกระทบจากปัญหาการลักลอบนำเข้าสินค้าที่ไม่มีคุณภาพจากต่างประเทศเข้ามาไทย โดยเฉพาะสินค้าเกษตร และสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน นอกจากนี้ ยังมี ปัญหาผังเมืองรวมและผังเมืองรวมจังหวัดในพื้นที่ที่เป็นอุปสรรคในการเข้ามาลงทุนตั้งโรงงาน อุตสาหกรรม และแนวโน้มราคาข้าวในตลาดโลกอาจลดลงเนื่องจากคาดว่าอินเดียจะกลับมาส่งออก ข้าวเช่นเดิม อาจกระทบต่อรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวในพื้นที่ ประกอบกับราคาข้าวไทยยังมีทิศทาง สูงกว่าประเทศคู่แข่ง ทำให้ส่วนแบ่งตลาดการส่งออกข้าวลดลง และยังมีผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทั้งภัยแล้งและอุทกภัยที่อาจเกิดขึ้นได้

- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมในภูมิภาคได้แก่ 1) ได้รับอานิสงส์จากคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC, 2) การย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามาไทย ทำให้เกิดการเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม, 3) ความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป และ 4) การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ในอัตราที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและไม่จำเป็นต้องปรับขึ้นราคาสินค้า
- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบต่ออุตสาหกรรมภูมิภาคได้แก่ 1) ผู้ประกอบการยังเผชิญต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง, ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้นและความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ, และราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้น กระทบต้นทุนโลจิสติกส์จนไม่สามารถแข่งขันได้ รวมถึง ปัญหาการขาดแคลนแรงงานต่างด้าว 2) การบริโภคภายในประเทศอาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่น้อยกว่าคาด สอดคล้องกับ ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศคู่ค้าอาจชะลอตัว พร้อมทั้งยังมีผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน

กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และ 3) ปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ CBAM ยุโรป

- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เสนอให้ภาครัฐแก้ไขและป้องกันปัญหาความไม่โปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ

- **แนวโน้มอุตสาหกรรมในภูมิภาคใต้ในปี 2567** คาดว่าจะทรงตัว เนื่องจากแนวโน้มการค้าชายแดนยังมีโอกาสเติบโตจากฐานต่ำในปีที่ผ่านมาและการพัฒนาด่านในจังหวัดสงขลา นราธิวาส ยะลา และสตูลติดกับประเทศมาเลเซีย แม้ยังมีความกังวลจากสถานการณ์ความไม่สงบในเมียนมาที่ส่งผลกระทบต่อการค้าชายแดนในจังหวัดระนอง และประจวบคีรีขันธ์ได้ ประกอบกับไทยยังมีโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเชื่อมโยงเศรษฐกิจมาเลเซีย เช่น โครงการสะพานมิตรภาพไทย-มาเลเซีย (สะพานสตูล-เปอร์ลิส), และสะพานสุโข-ลก 2 เป็นต้น เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งชาวมาเลเซียนิยมมาเที่ยวไทยมากขึ้นเนื่องจากวัฒนธรรมและอาหารที่คล้ายกัน และยังเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนระหว่างกันให้มากขึ้น รวมทั้งยังได้รับอานิสงส์จากแนวโน้มการส่งออกสินค้าจากคำสั่งซื้อประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC เป็นต้น นอกจากนี้ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC) เพื่อเชื่อมโยงการขนส่งระหว่างอ่าวไทยและอันดามัน หรือ โครงการแลนด์บริดจ์ ชุมพร-ระนอง เพื่อเป็นศูนย์กลางขนส่งสินค้าและเส้นทางเดินเรือใหม่ของโลก พร้อมกับการพัฒนาโครงการท่าเรือน้ำลึกชุมพร-ระนอง รวมถึง ถนนมอเตอร์เวย์และรถไฟทางคู่เชื่อมอ่าวไทย-อันดามัน อีกทั้งยังมีการพัฒนาโครงการนิคมอุตสาหกรรมสงขลาเพื่อรองรับอุตสาหกรรมที่จะเกิดขึ้น ประกอบกับราคาพลังงานมีแนวโน้มปรับตัวลดลงตามมาตรการดูแลจากภาครัฐ และราคาวัตถุดิบลดลงจากภาวะขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน แต่อย่างไรก็ตามยังมีความไม่แน่นอนจากสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวนและพื้นที่ภาคใต้มักประสบอุทกภัย อาจส่งผลกระทบต่อทั้งผลผลิตและพื้นที่ปลูกทางการเกษตร (เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ผลไม้ ฯลฯ) และเส้นทางการขนส่งสินค้าได้ รวมถึง กระทบต่อรายได้ของเกษตรกรและประชาชนในพื้นที่ แม้แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรอาจเพิ่มขึ้นก็ตาม และยังคงมีความกังวลปัญหาการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU Fishing) ซึ่งอาจกระทบต่อการส่งออกสินค้าสัตว์น้ำไปยังตลาดประเทศคู่ค้าโดยเฉพาะ EU ทั้งนี้ การบริโภคน้ำมันในประเทศยังอาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และยังคงได้รับผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน และตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน

- โดยปัจจัยสนับสนุนที่คาดว่าจะส่งเสริมอุตสาหกรรมในภูมิภาคได้แก่ 1) ราคาพลังงานมีแนวโน้มปรับตัวลดลงตามตลาดโลกและมาตรการดูแลจากภาครัฐ, ประกอบกับ การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ในอัตราที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตและไม่จำเป็นต้องปรับขึ้นราคาสินค้า รวมถึง ราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมีการเข้าถึง

แหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน 2) ได้รับอานิสงส์จากคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอ่าวอาหรับ GCC ทั้งนี้ 3) หากแนวโน้มราคาพลังงานโลกปรับตัวลดลง จากสถานการณ์สงครามคลี่คลายลง (รัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส) จะส่งผลดีต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั่วโลก

- นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยห่วงกังวลจะกระทบอุตสาหกรรมในภูมิภาคได้แก่ 1) สภาพอากาศที่แปรปรวนส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตร และเป็นอุปสรรคต่อการขนส่งสินค้า 2) ผู้ประกอบการยังเผชิญต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ 3) การบริโภครายในประเทศอาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่น้อยกว่าคาด 4) ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน และตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น
- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรมภาคใต้ เสนอให้ภาครัฐคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไม่ให้เพิ่มสูงขึ้น รวมถึงแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศเป็นที่ตั้ง

- **แนวโน้มอุตสาหกรรมในภูมิภาคกลางในปี 2567** คาดว่าจะหดตัวประมาณร้อยละ -10 (YoY) เนื่องจากการบริโภครายในประเทศอาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือนที่ยังอยู่ในระดับสูง และนักท่องเที่ยวที่อาจน้อยกว่าคาดจากภาวะเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า โดยเฉพาะประเทศจีนที่มีปัญหาภาคอสังหาริมทรัพย์จนอาจกระทบต่อเศรษฐกิจให้ชะลอตัวได้ รวมถึง ยังมีความกังวลจากสถานการณ์ความไม่สงบในเมียนมาที่ส่งผลกระทบต่อการค้าชายแดนโดยเฉพาะในจังหวัดกาญจนบุรี ประกอบกับผู้ประกอบการและโรงงานอุตสาหกรรมยังเผชิญกับต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงทั้งค่าไฟฟ้าที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มขึ้น ต้นทุนทางการเงินที่เพิ่มขึ้นจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่สูง และแนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ รวมถึง ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้น กระทบต้นทุนโลจิสติกส์จนไม่สามารถแข่งขันได้ เป็นต้น ซึ่งกดดันอุตสาหกรรมการผลิตในพื้นที่ภาคกลางอย่างมาก เช่น อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร และอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น และยังประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมที่ซ้ำเติมอีก โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าวจากข้อจำกัดของประเทศต้นทาง และระเบียบ/เงื่อนไขของภาครัฐ อีกทั้งยังมีข้อจำกัดเชิงพื้นที่ที่นิคมอุตสาหกรรมและผังเมืองรวม และความเสี่ยงอุทกภัยในภาคกลาง เช่น จังหวัดอุทัยธานี ชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทอง สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา และลพบุรี อาจส่งผลกระทบต่อผลผลิตและพื้นที่ปลูกพืชทางการเกษตร แม้แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรอาจเพิ่มขึ้น และยังเป็นอุปสรรคต่อการขนส่งสินค้า แต่อย่างไรก็ดี อุตสาหกรรมการผลิตยังอาจได้รับอานิสงส์จากการส่งออกสินค้าไทยจากคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า เช่น สหรัฐฯ,

ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอาเซียน GCC ตามภาวะเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ ประกอบกับปีที่ผ่านมาฐานต่ำ ซึ่งอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป มีแนวโน้มเติบโตได้ โดยเฉพาะอาหารแช่แข็งพร้อมทานที่ได้รับความนิยมทั้งตลาดในประเทศและตลาดส่งออก และอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ยังมีโอกาสในระยะยาวจากทั้งการเข้ามาลงทุนของ FDI เพื่อตั้งฐานการผลิตในไทย พร้อมทั้งมีนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมดังกล่าว รวมถึง อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเทรนด์สุขภาพและสังคมผู้สูงอายุ นอกจากนี้ พื้นที่ภาคกลางยังมีโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทั้งการพัฒนาระบบรถไฟฟ้าที่ครอบคลุมพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล การพัฒนาระบบเชื่อมต่อการเดินทางสาธารณะสู่ที่อยู่อาศัย แหล่งท่องเที่ยว หรือแหล่งธุรกิจ ด้วยการใช้ระบบขนส่งที่ใช้พลังงานสะอาด เพื่อรองรับการขยายตัวของความเป็นเมืองและจำนวนประชากรในพื้นที่

○ โดยปัจจัยห่วงกังวลที่คาดว่าจะกระทบอุตสาหกรรมในภูมิภาคได้แก่ 1) ผู้ประกอบการยังเผชิญต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูงทั้งทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง, การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป, ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น รวมถึง แนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ และราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้น กระทบต้นทุนโลจิสติกส์จนไม่สามารถแข่งขันได้ 2) การบริโภครายในประเทศอาจชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่น้อยกว่าคาด ประกอบกับได้รับผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาตีตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าชายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน อีกทั้ง FDI ที่เข้ามาลงทุนในไทย ยังนำเข้าสินค้า/วัตถุดิบจากต่างประเทศ ไม่เกิดการใช้ Local Content ทั้งนี้ 3) ปัญหาความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานโลกเพิ่มขึ้น และยังมีปัญหามาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ CBAM ยุโรป รวมถึง ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น

○ นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยสนับสนุนที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมในภูมิภาคได้แก่ 1) เครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนลดลง ทำให้เกิดการลงทุนในเครื่องจักรเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และยังมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์ 2) ได้รับอานิสงส์จากคำสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอาเซียน GCC ทั้งนี้ 3) หากไทยสามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ภายในปี 2567 เช่น ไทย-ศรีลังกา, ไทย-EFTA และไทย-UAE รวมถึงการเร่งเจรจา FTA ไทย-EU และไทย-GCC ให้สำเร็จโดยเร็วจะช่วยเพิ่มแต้มต่อให้กับผู้ประกอบการไทยอย่างมาก

- สำหรับข้อเสนอแนะของกลุ่มอุตสาหกรรมภาคกลาง เสนอให้ภาครัฐออกมาตรการสนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการผลิต รวมถึงมาตรการสนับสนุนอุตสาหกรรมใหม่ๆ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และแก้ไขปัญหาราคาพลังงานอย่างยั่งยืน

แนวโน้มอุตสาหกรรมใน 5 ภูมิภาคในปี 2567

ภูมิภาค	ปัจจัยภายในประเทศ																		ปัจจัยภายนอกประเทศ																			
	สนับสนุน (+)									เสี่ยง (-)									สนับสนุน (+)									เสี่ยง (-)										
	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	B1	B2	B3	B4	B5	B6	B7	B8	B9	C1	C2	C3	C4	C5	C6	C7	C8	C9	D1	D2	D3	D4	D5	D6	D7	D8	D9		
อุตสาหกรรมในภูมิภาคที่คาดว่าจะขยายตัวดีขึ้นในปี 2567																																						
ภาคตะวันออก			✓			✓	✓	✓			✓			✓			✓			✓			✓			✓					✓							
อุตสาหกรรมในภูมิภาคที่คาดว่าจะทรงตัวในปี 2567																																						
ภาคเหนือ	✓							✓	✓		✓	✓		✓											✓	✓	✓	✓	✓	✓								
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		✓								✓		✓		✓	✓							✓				✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓				
ภาคใต้	✓	✓		✓								✓			✓					✓		✓						✓		✓								
อุตสาหกรรมในภูมิภาคที่คาดว่าจะหดตัวลงในปี 2567																																						
ภาคกลาง							✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓							✓	✓	✓	✓								

หมายเหตุ:

ปัจจัยภายในประเทศ		ปัจจัยภายนอกประเทศ	
สนับสนุน (+)	เสี่ยง (-)	สนับสนุน (+)	เสี่ยง (-)
A1 ราคาพลังงานมีแนวโน้มปรับตัวลดลงตามตลาดโลก และมาตรการดูแลจากภาครัฐ	B1 ทิศทางค่าไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าที่อยู่ในระดับสูง และปัญหาน้ำของ EGAT	C1 ค่าสั่งซื้อสินค้าจากประเทศคู่ค้า สหรัฐฯ, ยุโรป, จีน เพิ่มขึ้น รวมถึงตลาดที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มอาหาร GCC	D1 ทิศทางเศรษฐกิจโลกยังคงเปราะบาง และบางประเทศชะลอตัว เช่น ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
A2 การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ในอัตราที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต และไม่จำเป็นต้องปรับขึ้นราคาสินค้า	B2 การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่สูงเกินไป ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต	C2 การค้าขายแดนผ่าน CLMM (กัมพูชา ลาว เมียนมา มาเลเซีย) ขยายตัวดีขึ้นจากการพัฒนาชายแดน	D2 ผลกระทบจากสินค้าที่ไม่มีคุณภาพเข้ามาในตลาดลูกค้าในกลุ่มอาเซียน กระทบต่อการค้าขายแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน
A3 ต้นทุนทางการเงินปรับตัวลดลงตามอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ลดลง และมาตรการแก้ไขปัญหานี้	B3 ต้นทุนทางการเงินยังอยู่ในระดับสูงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่เพิ่มขึ้น และความเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อ	C3 แนวโน้มราคาพลังงานโลกปรับตัวลดลง จากสถานการณ์สงครามคลี่คลายลง (รัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส)	D3 ความขัดแย้งภูมิรัฐศาสตร์และสงครามในรัสเซีย-ยูเครน, อิสราเอล-กลุ่มฮามาส ยืดเยื้อกระทบต่อราคาพลังงานโลกเพิ่มขึ้น
A4 ราคาวัตถุดิบปรับตัวลดลงจากปัญหาขาดแคลนที่คลี่คลาย และมี การเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบใหม่ๆ ทดแทน	B4 แนวโน้มราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ	C4 ผู้ประกอบการยังสามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ และสินค้าไทยเป็นที่ต้องการในระดับนานาชาติ	D4 ตลาดทั้งในและต่างประเทศเกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นในสินค้าประเภทเดียวกัน และคู่แข่งเกิดขึ้นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น
A5 ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีแนวโน้มทรงตัว ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์ยังอยู่ในระดับที่แข่งขันได้	B5 ราคาน้ำมันและค่าระวางเรือมีทิศทางเพิ่มขึ้น กระทบต้นทุนโลจิสติกส์จนไม่สามารถแข่งขันได้	C5 สามารถบรรลุความตกลงการค้า FTA ได้ เช่น ไทย-EU, ไทย-GCC ช่วยเพิ่มเติมต่อให้กับผู้ประกอบการไทย	D5 ปัญหาทางการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTM/NTB) เช่น มาตรการ CBAM ยุโรป
A6 ความต้องการสินค้าและบริการปรับตัวเพิ่มขึ้นจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยว	B6 การบริโภคชะลอตัวจากปัญหาค่าครองชีพและหนี้ครัวเรือน และนักท่องเที่ยวที่น้อยกว่าคาด	C6 ผลจากการดึงดูดแรงงานต่างชาติที่มีทักษะขั้นสูง ทำให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับบุคลากรไทย (Technology Transfer)	D6 ปัญหาการขาดแคลนแรงงานต่างด้าวจากข้อจำกัดของประเทศต้นทาง และระเบียบ/เงื่อนไขของภาครัฐ
A7 เครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนลดลง ทำให้เกิดการลงทุนในเครื่องจักรเพิ่มขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	B7 ค่าเครื่องจักร/ระบบอัตโนมัติมีต้นทุนสูง ผู้ประกอบการยังไม่สามารถลงทุนได้	C7 ความผันผวนของค่าเงินบาทที่อยู่ในระดับต่ำ และมีอัตราเหมาะสมทั้งผู้ส่งออก/ผู้นำเข้า	D7 ค่าเงินบาทมีความผันผวนอยู่ในระดับสูง กระทบต่อต้นทุนทางการเงิน
A8 FDI ที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น เกิดการใช้ Local Content, ทำธุรกิจร่วมกัน และเชื่อมโยง Supply Chain	B8 FDI ที่เข้ามาลงทุนในไทย ยังนำเข้าสินค้า/วัตถุดิบจากต่างประเทศ ไม่เกิดการใช้ Local Content	C8 การย้ายฐานการผลิตของนักลงทุนต่างชาติเข้ามาไทย ทำให้เกิดการเชื่อมโยง Supply Chain ของอุตสาหกรรม	D8 เกิดการย้ายฐานการผลิตออกจากไทยไปประเทศคู่แข่ง เช่น เวียดนาม และ อินโดนีเซีย เป็นต้น
A9 ผู้ประกอบการมีการลงทุนใช้พลังงานหมุนเวียนมากขึ้น เนื่องจากมีราคาที่ถูกลงโดยเฉพาะโซลาร์เซลล์	B9 การติดตั้ง/ใช้พลังงานหมุนเวียนในโรงงานยังมีต้นทุนสูง และมีอุปสรรคด้านกฎระเบียบ/เงื่อนไข	C9 ความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นทั่วโลกจากกฎระเบียบและพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป	D9 สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมยังอยู่ในกลุ่มผู้บริโภคที่จำกัด และมีต้นทุนการผลิตอยู่ในระดับสูง

